České vysoké učení technické v Praze Fakulta elektrotechnická

Důkazy a řešené příklady

Optimalizace a teorie her

Jakub Adamec Praha, 2025

Obsah

		;	Strana
1	Úvod	do matematické optimalisace	2
	1.1	Důkaz souvislosti minima a maxima	. 2
	1.2	Hledání přípustných množin	. 2
	1.3	Hledání přípustných množin	. 2
	1.4	Maximalisační úloha	. 3
	1.5	Minimalisační úloha	. 3
	1.6	Optimalisační úloha s nadrovinami	. 4
2	Konv	exní množiny	6
	2.1	Uzavřená úsečka	. 6
	2.2	Je nadrovina konvexní?	. 6
	2.3	Je uzavřený poloprostor konvexní?	. 6
	2.4	Je uzavřená koule konvexní?	. 6
	2.5	Je okolí konvexní?	. 7
	2.6	Je průnik množin konvexní?	. 7
	2.7	Důkaz, že rozdíl a sjednocení nezachovává konvexitu	. 7
	2.8	Důkaz, že afinní zobrazení je konvexní	. 7
	2.9	Důkaz, že obraz konvexní množiny při afinním zobrazení je konvexní	. 8
	2.10	Důkaz, že kartézský součin je konvexní	. 8
	2.11	Určení definitnosti matic	. 9
	2.12	Existence matice	. 11
3	Proje	ekce	12
	3.1	Věta o nejlepší aproximaci	. 12
	3.2	Projekce bodu a variační nerovnost	. 12
	3.3	Projekce na jednotkovou kouli	. 13
	3.4	Věta o ortogonálním rozkladu	. 13
4	Meto	da nejmenších čtverců	16
	4.1	Příklad výpočtu metody nejmenších čtverců	. 16
	4.2	Příklad výpočtu metody nejmenších čtverců	. 17
	4.3	Věta o oddělitelnosti bodu a konvexní množiny	. 17
	4.4	Příklad na použití věty o oddělitelnosti nadrovinou	. 18
	4.5	Lemma neprázdné uzavřené konvexní	. 18

	4.6	Farkasovo lemma	19
	4.7	Krajní body konvexní množiny	19
	4.8	Kreinova-Milmanova věta	20
	4.9	Výpočet gradientu skalárního součinu	20
	4.10	Ověření konvexnosti množiny	21
	4.11	Práce s maticemi	21
	4.12	Proložení bodů pomocí MNČ	22
	4.13	Formulace úlohy MNČ	23
5	Konve	exní funkce	24
	5.1	Příklad konvexní funkce	24
	5.2	Příklad konvexní funkce	24
	5.3	Dolní úrovňová množina	25
	5.4	Použití dolní úrovňové množiny	25
	5.5	Součet a součin zachovávají konvexitu	26
	5.6	Příklad ověření konvexity	26
	5.7	Skládání zachovává konvexitu	26
	5.8	Věta o extrémech konvexních funkcí	27
	5.9	Věta o konvexitě a první derivaci	28
	5.10	Věta o konvexitě a druhé derivaci	28
	5.11	Příklad ověření konvexnosti pomocí derivace	29
	5.12	Příklad ověření konvexnosti pomocí derivace	29
	5.13	Příklad ověření konvexnosti funkce s parametrem	30
	5.14	Příklad ověření konvexity množiny	30
6	Podm	linky optimality	32
	6.1	Kužel přípustných směrů	32
	6.2	Přípustné směry poklesu	32
	6.3	Kužel směrů poklesu	33
	6.4	Nutná geometrická podmínka lokálního extrému	33
	6.5	Silný směr poklesu - linearisace směru poklesu	33
	6.6	Tvrzení o souvislosti přípustných směrů poklesu a jejich linearisaci	34
	6.7	Fermatova věta - nutná podmínka optimality	34
	6.8	Věta o nutných a postačujících podmínkách pro konvexní úlohu	35
	6.9	Hledání bodu minima	35
	6.10	Věta o podmínkách optimality 2. řádu	35
	6.11	Příklad použití věty o podmínkách optimality 2. řádu	36

	6.12	Hledání bodu minima	36
	6.13	Omezení ve tvaru nerovnosti - aproximace $\mathcal{F}(M;\hat{x})$	37
	6.14	Příklad výpočtu $\mathcal G$ a $\mathcal F$	37
	6.15	Ukázka, že aproximací ${\mathcal F}$ lze zkazit prázdnost průniku	38
7	Duali	ta	39
	7.1	Pomocný důkaz vlastnosti infima	39
	7.2	Dualita - motivační příklad	39
	7.3	Tvrzení o konkávnosti duální úlohy	40
	7.4	Věta o slabé dualitě	41
	7.5	Důsledek věty o slabé dualitě	41
	7.6	Ukázkový příklad na slabou dualitu	42
	7.7	Věta o silné dualitě	42
8	KKT	podmínky	43
	8.1	Věta o nutných KKT podmínkách	43
	8.2	Příklad použití KKT podmínek	44
	8.3	Příklad, že KKT podmínky vždy nenaleznou všechny body	44
	8.4	Věta o postačujících KKT podmínkách	45
	8.5	Afinní podmínka regularity	45
	8.6	Slaterova podmínka regularity	45
	8.7	Použití podmínek regularity k ověření KKT podmínek	45
	8.8	Určení nutných a postačujících podmínek optimality	46
	8.9	Určení KKT podmínek	46
	8.10	Určení KKT podmínek	48
	8.11	Určení KKT podmínek s trikem	49
9	Lineá	rní programování	5 0
	9.1	Zápis úlohy lineárního programování	51
	9.2	Basický přípustný bod	51
	9.3	Příklad BPB	52
	9.4	Tvrzení o charakterisaci BPB	52
	9.5	Tvrzení, že dva různé PBP musí mít různé množiny B	52
	9.6	Příklad na degenerované BPB	53
	9.7	Příklad na souvislost BPB a krajních bodů	53
	9.8	Věta o souvislosti BPB a krajních bodů	54
	99	Základní věta lineárního programování	54

	9.10	Příklad na hledání duální úlohy	55
	9.11	Příklad na hledání duální úlohy	56
	9.12	Tvrzení o množině všech řešení úlohy LP	56
	9.13	Příkad na Simplexovu metodu	56
	9.14	Příklad na Simplexovu metodu	56
	9.15	Příklad na Simplexovu metodu	57
	9.16	Tvrzení o vztahu přípustné množiny a hodnoty cílové funkce	57
	9.17	Příklad dvoufázové Simplexové metody	57
	9.18	Tvrzení o primární a duální úloze	57
	9.19	Hledání duální úlohy k duální úloze	58
	9.20	Věta o silné dualitě pro LP	58
	9.21	Simplexová metoda a řešení duální úlohy	59
	9.22	Příklad řešení duální úlohy	59
	9.23	Hledání duální úlohy	60
10	Kvadr	atické programování	62
	10.1	Tvrzení o duální úloze kvadratického programování	62
	10.2	Věta o silné dualitě pro kvadratické programování	63
11	Nume	rické metody optimalisace	64
	11.1	Newtonova metoda v jednorozměrné optimalisaci	64
	11.2	Omezení na minimalisační úlohy	64
	11.3	Nepodmíněná optimalisace - Metoda největšího spádu	65
	11.4	Podmíněná optimalisace - Metoda projekce gradientu	66
	11.5	Podmíněná optimalisace - Metoda penalisačních funkcí	66
12	Úvod	do strategických her	67
	12.1	Příklad Vězňovo dilemma	67
	12.2	Příklad Panna nebo orel	67
	12.3	Příklad Manželský spor	67
	12.4	Příklad Kámen-nůžky-papír	67
	12.5	Nashovo equilibrium	68
		•	
	12.6	Vězňovo dilemma a Nashovo equilibrium	68
	12.6 12.7		68 68
		Vězňovo dilemma a Nashovo equilibrium	
	12.7	Vězňovo dilemma a Nashovo equilibrium	68

1	2.11	Hra dvou hráčů s nulovým součtem	70
1	2.12	Definice ceny hry	70
1	2.13	Definice optimální strategie	71
1	2.14	Příklad na optimální strategii	71
1	2.15	Optimální strategie Panna nebo orel	72
1	2.16	Optimální strategie pouze pro jednoho hráče	72
1	2.17	Tvrzení o existenci optimální strategie	72
1	2.18	Sedlový bod typu maxmin	72
1	2.19	Vztah Nashova equilibria a sedlového bodu	73
1	2.20	Věta o Nashově equilibriu a optimálních strategiích	73
13 S	míšeı	né strategie	74
1	3.1	Definice konečné hry	74
1	3.2	Definice smíšeného rozšíření	74
1	3.3	Příklad Panna nebo orel	74
1	3.4	Nashova věta	76
14 N	Iatic	ové hry	77
1	4.1	Věta o minimaxu	77
1	4.2	Lemma o omezení na standardní bási	78
1	4.3	Grafické řešení hry $\Gamma(A)$ s matic í $2\times n$	78
1	4.4	Tvrzení o kladnosti komponent matice A	79
1	4.5	Souvislost maticové hry a lineárního programování	79
1	4.6	Příklad na vztah maticové hry a LP	81
15 Ř	lešena	á vzorová písemka	71 72 72 72 73 74 74 74 74 75 76 77 78 79 81 82 82 82 82 83
1	5.1	Konvexní funkce	82
1	5.2	Metoda nejmenších čtverců	82
1	5.3	KKT podmínky	83
1	5.4	Smíšené rozšíření maticové hry	83

Úvod

Tento text není psán jako učebnice, nýbrž jako soubor řešených příkladů, u kterých je vždy uveden celý korektní postup a případné moje poznámky, které často nebývají formální, a tedy by neměly být používány při oficálním řešení problémů, například při zkoušce. Jedná se pouze o pokus předat probíranou látku z různých úhlů pohledu, pokud by korektní matematický nebyl dostatečně výřečný.

Velmi ocením, pokud čtenáři zašlou své podněty, úpravy anebo připomínky k textu. Budu rád za všechnu konstruktivní kritiku a nápady na změny. Dejte mi také prosím vědět, pokud v textu objevíte překlepy, chyby a jiné.

Errata a aktuální verse textu bude na stránce https://github.com/knedl1k/A8B010GT.

Poděkování. Rád bych poděkoval docentu Martinu Bohatovi nejen za zadání, okolo kterých je postavena celá sbírka, ale také za celý předmět Optimalizace a teorie her.

Text je vysázen makrem L^AT_EX Leslieho Lamporta s využitím balíků hypperref Sebastiana Rahtze a Heiko Oberdiek.

Stručné informace o textu

Všechny růžové texty jsou zároveň hypertextové odkazy. Často jsou použity u přednáškových příkladů, pomocí nichž lze vidět ukázkové řešení příkladu na přednášce.

U každého příkladu je pro ušetření místa a zpřehlednění sbírky řešení jednotlivých příkladů ihned pod zadáním.

1 Úvod do matematické optimalisace

1.1 Důkaz souvislosti minima a maxima

Tvrzení. Pro $f:D\to\mathbb{R}, M\subseteq D, \hat{x}\in M$ platí:

- $(1) \ \hat{x} \in \underset{x \in M}{\operatorname{argmin}} f(x) \iff \hat{x} \in \underset{x \in M}{\operatorname{argmax}} (-f(x)),$
- (2) jesliže $\hat{x} \in \underset{x \in M}{\operatorname{argmin}} f(x)$, pak $\underset{x \in M}{\min} f(x) = -\underset{x \in M}{\max} (-f(x))$.

Důkaz.

- $\begin{array}{ll} (1) \ \ \hat{x} \in \underset{x \in M}{\operatorname{argmin}} f(x), \ \text{tj.} \ f(\hat{x}) \leq f(x), \forall x \in M \iff \underset{\cdot (-1)}{\longleftrightarrow} -f(\hat{x}) \geq -f(x), \forall x \in M, \\ \text{tj.} \ \hat{x} \in \underset{x \in M}{\operatorname{argmax}} (-f(x)). \quad \Box \end{array}$
- (2) At $\hat{x} \in \underset{x \in M}{\operatorname{argmin}} f(x)$, pak $\underset{x \in M}{\min} f(x) = f(\hat{x}) = -(-f(\hat{x})) \stackrel{(1)}{=} -\underset{x \in M}{\max} (-f(x))$. \square

1.2 Hledání přípustných množin

minimalisujte
$$x^2 + 1$$

za podmínek $\frac{3}{x} \le 1$,
 $x \in \mathbb{N}$.

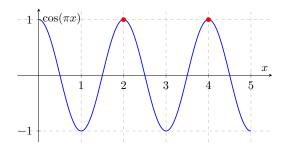
Upravíme podmínky a uděláme jejich průnik: $(x-3 \ge 0) \land (x \in \mathbb{N}) \Rightarrow M = \mathbb{N} \setminus \{1,2\}$. Úvahou pak lze uhodnout minimum - minimum leží v bodě x=3.

1.3 Hledání přípustných množin

maximalisujte
$$\ln x$$
 za podmínek $\cos(\pi x) = 1,$ $x \le 5.$

$$D(f) = (0, \infty).$$

Udělejme průnik definičního oboru funkce a podmínek: $(x \in (0, \infty)) \land (x \le 5) \land (\cos(\pi x) = 1)$.

Očividně tedy $M = \{2, 4\}$. Úvahou pak lze uhodnout argmax $\ln x = \{4\}$.

1.4 Maximalisační úloha

Banka nabízí dva investiční produkty. Očekávaný měsíční výnos prvního investičního produktu (v tis. Kč) při investici x (v tis. Kč) je $\frac{2x}{4x+25}$ a očekávaný měsíční výnos druhého invetičního produktu (v tis. Kč) při investici x (v tis. Kč) je $\frac{x}{x+50}$. Jakým způsobem má investor rozdělit částku c=100000 Kč mezi uvedené dva produkty tak, aby celkový očekávaný měsíční výnos byl co největší?

maximalisujte
$$\frac{x}{x+50} + \frac{2y}{4y+25}$$
za podmínek
$$x+y = 100,$$

$$x,y \ge 0.$$

Vyjádřeme si jednu proměnnou v závislosti na druhé, například x = 100 - y. Následně dosadíme do úlohy a vyšetříme stacionární body pomocí první derivace.

$$\frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}y} \left(\frac{100 - y}{150 - y} + \frac{2y}{4y + 25} \right) = \frac{-50}{(150 - y)^2} + \frac{50}{(4y + 25)^2} \stackrel{!}{=} 0$$

Zbavme se zlomků:

$$-50(4y + 25)^{2} + 50(150 - y)^{2} = 0$$

$$(150 - y)^{2} - (4y + 25)^{2} = 0$$

$$(150 - y - 4y - 25) - (150 - y + 4y + 25) = 0$$

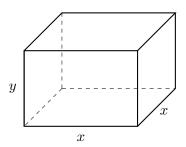
$$(125 - 5y)(175 + 3y) = 0$$

$$y_{1} = 25, y_{2} \approx -58.3$$

Tedy aby byly splněny všechny podmínky je jediné možné řešení $y = 25 \rightarrow x = 75$.

1.5 Minimalisační úloha

Ve firmě potřebují nalézt rozměry otevřené krabice (tj. krabice bez horní stěny) se čtvercovou podstavou o objemu 10 dm³ tak, aby obsah plochy jejího pláště byl co nejmenší. Formulujte odpovídající optimalisační úlohu za předpokladu, že krabice je vyrobena z materiálu, jehož tloušťka je zanedbatelná. Tuto úlohu poté vyřešte.

minimalisujte
$$4xy + x^2$$

za podmínek $x^2y = 10$,
 $x, y > 0$.

Vyjádřeme si jednu proměnnou v závislosti na druhé, například $y = \frac{10}{x^2}$. Následně dosadíme do úlohy a vyšetříme stacionární body pomocí první derivace.

$$\frac{\mathrm{d}}{\mathrm{d}y} \left(4x \frac{10}{x^2} + x^2 \right) = \frac{-40}{x^2} + 2x \stackrel{!}{=} 0$$

Zbavme se zlomků:

$$-40 + 2x^3 = 0$$
$$x^3 = 20$$
$$x = \sqrt[3]{20}$$

Tedy jediné možné řešení $x = \sqrt[3]{20} \rightarrow y = \frac{10}{\left(\sqrt[3]{20}\right)^2} = \sqrt[3]{\frac{5}{2}}.$

Optimalisační úloha s nadrovinami 1.6

V \mathbb{R}^n jsou dány množiny bodů $A = \{a_1, \dots, a_k\}$ a $B = \{b_1, \dots, b_t\}$. At $w \in \mathbb{R}^n$ a $\lambda \in \mathbb{R}$. Předpokládejme, že H je nadrovina o rovnici $\langle x, w \rangle + \lambda = 0$, H_1 je nadrovina o rovnici $\langle x, w \rangle + \lambda = 1$ a H_2 je nadrovina o rovnici $\langle x, w \rangle + \lambda = -1$.

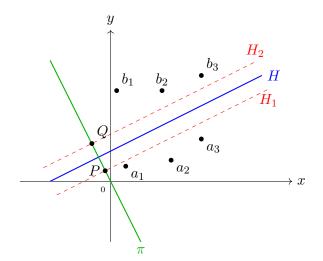
- (a) Ukažte, že vzdálenost mezi nadrovinami H_1 a H_2 je $\frac{2}{||w||}$. Dále ukažte, že $\frac{1}{||w||}$ je vzdálenost Hod H_1 a také vzdálenost H od H_2 .
- (b) Iterpretujte optimalisační úlohu

$$\begin{array}{ll} \text{maximalisujte} & g(w,\lambda) = \frac{2}{||w||} \\ \text{za podmínek} & \langle a_i,w \rangle + \lambda \geq 1 \quad \text{ pro všechna } i=1,\dots,k, \\ & \langle b_i,w \rangle + \lambda \leq -1 \quad \text{pro všechna } j=1,\dots,l. \end{array}$$

(c) Ukažte, že $(\hat{w}, \hat{\lambda})$ je řešením úlohy z předchozího bodu právě tehdy, když je řešením úlohy (kvadratického programování) ve tvaru

$$\begin{array}{ll} \text{minimalisujte} & h(w,\lambda) = \frac{1}{2}||w||^2 \\ \text{za podmínek} & \langle a_i,w\rangle + \lambda \geq 1 & \text{pro všechna } i=1,\ldots,k, \\ & \langle b_i,w\rangle + \lambda \leq -1 & \text{pro všechna } j=1,\ldots,l. \end{array}$$

(a)

$$\pi: x = t \cdot w, t \in \mathbb{R}.$$

Průsečík
$$Q$$
:
$$\underbrace{\langle tw,w\rangle}_{t||w||^2} + \lambda = 1 \to t = \frac{1-\lambda}{||w||^2} \Rightarrow Q = \frac{1-\lambda}{||w||^2} w$$

Průsečík P:

$$\underbrace{\langle tw,w\rangle}_{t||w||^2} + \lambda = -1 \to t = \tfrac{-1-\lambda}{||w||^2} \Rightarrow P = \tfrac{-1-\lambda}{||w||^2} w$$

Pak vzdálenost mezi nadrovinami H_1 a H_2 je dána rozdílem průsečíků P a Q v normě. Tedy:

$$||Q - P|| = \left\| \frac{1 - \lambda}{||w||^2} w + \frac{1 + \lambda}{||w||^2} w \right\| = \left\| \frac{2w}{||w||^2} \right\| = \frac{2}{||w||^2} ||w|| = \frac{2}{||w||}.$$

To je príma, to jsme přesně chtěli.	
(b)	

(c) V úloze (b) maximalisujeme zlomek, kde se proměnná nachází ve jmenovateli. Tedy snažíme se najít co nejmenší možný jmenovatel, aby zlomek měl co největší hodnotu. Můžeme úlohu převrátit a minimalisovat samotný jmenovatel. Protože násobení je lineární a zachovává nám všechny nerovnosti, můžeme různě modifikovat jakou konstantou násobíme námi minimalisovanou proměnnou. Zároveň si můžeme dovolit umocnit normu, protože i to nám zachová všechny nerovnosti. Zde si tedy chytře zvolíme násobení $\frac{1}{2}$, protože při následném hledání stacionárních bodů funkce nám vyskočí z kvadrátu dvojka, jenž pěkně pokrátíme. Podmínky nám zůstaly stejné, není co řešit.

2 Konvexní množiny

Definice. Množina $C \subseteq \mathbb{R}^n$ se nazve konvexní, jestliže pro každé $x, y \in C$ je $[x, y] \in C$.

2.1 Uzavřená úsečka

Nechť $x, y \in \mathbb{R}^n$. Množina

$$[x,y] := \{\lambda x + (1-\lambda)y \mid 0 \le \lambda \le 1\}$$

se nazývá uzavřená úsečka s krajními body x a y.

2.2 Je nadrovina konvexní?

Definice nadroviny: $H(y; \alpha) := \{x \in \mathbb{R}^n \mid \langle x, y \rangle = \alpha\}, y \in \mathbb{R}^n, \alpha \in \mathbb{R}.$

Důkaz.

At $x, z \in H(y; \alpha), \lambda \in [0, 1]$.

Cíl: $\lambda x + (1 - \lambda)z \in H(y; \alpha)$. Tedy dokazujeme podle definice.

$$\langle \lambda x + (1-\lambda)z, y \rangle = \lambda \underbrace{\langle x, y \rangle}_{\alpha} + (1-\lambda) \underbrace{\langle z, y \rangle}_{\alpha} = \lambda \alpha + (1-\lambda)\alpha = \alpha.$$

$$\Rightarrow \lambda x + (1 - \lambda)z \in H(y; \alpha). \quad \Box$$

2.3 Je uzavřený poloprostor konvexní?

Nechť $y \in \mathbb{R}^n \setminus \{0\}$ a $\alpha \in \mathbb{R}$.

Uzavřený poloprostor $P(y; \alpha) = \{x \in \mathbb{R}^n \mid \langle x, y \rangle \leq \alpha\}$ je konvexní množina.

Důkaz.

At $a, b \in P(y; \alpha), \lambda \in [0, 1]$.

Cíl: $\lambda a + (1 - \lambda)b \in P(y, \alpha)$. Tedy dokazujeme podle definice.

$$\langle \lambda a + (1 - \lambda)b, y \rangle = \lambda \underbrace{\langle a, y \rangle}_{\leq \alpha} + (1 - \lambda) \underbrace{\langle b, y \rangle}_{\leq \alpha} \leq \alpha$$

$$\Rightarrow \lambda a + (1 - \lambda)b \in P(y; \alpha). \quad \Box$$

2.4 Je uzavřená koule konvexní?

Definice uzavřené koule: $B(a;r)=\{a\in\mathbb{R}^n\mid \|x-a\|\leq r\},$ o středu $a\in\mathbb{R}^n$ a poloměru r>0.

Důkaz.

At $x, y \in \mathbb{R}^n, \lambda \in [0, 1]$.

Cíl: $\|[\lambda x + (1 - \alpha)y] - a\| \le r$. Tedy za x z definice dosadíme úsečku mezi body x a y, které jsme si vybrali a chceme ukázat, že i tato úsečka leží v uzavřené kouli, dle definice.

$$\|[\lambda x + (1 - \alpha)y] - a\| = \|\lambda x - (1 - \lambda)a + (1 - \lambda)y - \lambda a\| = \|\lambda(x - a) + (1 - \lambda)(y - a)\|$$

$$\leq \lambda \|\underbrace{x - a}_{\leq r}\| + (1 - \lambda)\|\underbrace{y - a}_{\leq r}\| \leq \lambda r + (1 - \lambda)r = r. \quad \Box$$

Je okolí konvexní? 2.5

Definice okolí: $B(a;r) = \{a \in \mathbb{R}^n \mid ||x-a|| < r\}$, o středu $a \in \mathbb{R}^n$ a poloměru r > 0.

Důkaz.

At $x, y \in \mathbb{R}^n, \lambda \in [0, 1]$.

Cíl: $\|[\lambda x + (1 - \alpha)y] - a\| < r$. Dle definice.

$$\|[\lambda x + (1 - \alpha)y] - a\| = \|\lambda x - (1 - \lambda)a + (1 - \lambda)y - \lambda a\| = \|\lambda(x - a) + (1 - \lambda)(y - a)\|$$

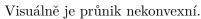
$$\leq \lambda \|\underbrace{x - a}_{\leq r}\| + (1 - \lambda)\|\underbrace{y - a}_{\leq r}\| < \lambda r + (1 - \lambda)r = r. \quad \Box$$

Je průnik množin konvexní?

Úvaha pro 2 množiny ve \mathbb{R}^2 :

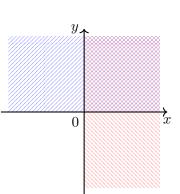
Mějme jednu modrou $(y \ge 0)$ a druhou červenou $(x \ge 0)$ konvexní množinu. Jejich průnik je pak nezáporný ortant, tedy

 $\mathbb{R}^n_+ = \{(x_1, \dots, x_n)^T \in \mathbb{R}^n \mid x_1 \ge 0, \dots, x_n \ge 0\}.$

Důkaz.

Nechf
$$x, y \in \bigcap_{i \in I} \mathbb{M}_i, \forall i \in I \implies [x, y] \in \mathbb{M}_i, \forall i \in I \implies [x, y] \subseteq \bigcap_{i \in I} \mathbb{M}_i.$$

2.7 Důkaz, že rozdíl a sjednocení nezachovává konvexitu

Mějme $[0,1] \setminus (0,1) = \{0,1\} = \{0\} \cup \{1\}.$

[0,1] a (0,1) jsou konvexní množiny. Jejich rozdíl ale už konvexní není. {0} a {1} jsou konvexní množiny. Jejich sjednocení ale už konvexní není.

Afinní zobrazení

Definice. Zobrazení $f:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^m$ se nazývá afinní, existují-li $A\in\mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R})$ a $b\in\mathbb{R}^m$ tak, že

$$f(x) = Ax + b.$$

2.8 Důkaz, že afinní zobrazení je konvexní

Tvrzení.

Necht $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$. Pak f je afinní \iff pro každé $x, y \in \mathbb{R}^n$ a každé $\lambda \in \mathbb{R}$ platí

$$f(\lambda x + (1 - \lambda)y) = \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y).$$

Důkaz.

 \Rightarrow ": At f(x) = Ax + b, kde $A \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R}), b \in \mathbb{R}^n$.

At $x, y \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}$.

$$f(\lambda x + (1-\lambda)y) = A[\lambda x + (1-\lambda)y] + b = \lambda Ax + (1-\lambda)Ay + \lambda b + (1-\lambda)b =$$

$$\lambda \underbrace{(Ax+b)}_{f(x)} + (1-\lambda) \underbrace{(Ay+b)}_{f(y)} = \lambda f(x) + (1-\lambda)f(y). \quad \Box$$

" \Leftarrow ": Cíl: Ukázat, že f je afinní, tedy f(x) = Ax + b.

Zvolme $\varphi(x) = f(x) - f(0)$.

Pokud je f afinní, pak zobrazení φ by mělo být dáno jako Ax, tedy být lineární.

Cíl: φ je lineární zobrazení.

Musíme ověřit uzavřenost na násobení a sčítání z definice.

(1) At $x \in \mathbb{R}^n$, $\alpha \in R$.

Cíl: $\varphi(\alpha x) = \alpha \varphi(x)$.

$$\varphi(\alpha x) = f(\alpha x) - f(0) = f(\alpha x + (1 - \alpha)0) - f(0) = \alpha f(x) + (1 - \alpha)f(0) - f(0) = \alpha f(x) - \alpha f(0) = \alpha f(x) - f(0) = \alpha \varphi(x - 0). \quad \Box$$

(2) At $x, y \in \mathbb{R}^n$.

Cíl: $\varphi(x+y) = \varphi(x) + \varphi(y)$.

$$\varphi(x+y) = \varphi\left(2\left(\frac{1}{2}(x+y)\right)\right) \stackrel{(1)}{=} 2\varphi\left(\frac{1}{2}(x+y)\right) = 2\left[f(\frac{1}{2}x+\frac{1}{2}y) - f(0)\right] = 2\left[\frac{1}{2}f(x) + \frac{1}{2}f(y) - f(0)\right] = f(x) + f(y) - f(0) - f(0) = \underbrace{f(x) - f(0)}_{\varphi(x)} + \underbrace{f(y) - f(0)}_{\varphi(y)} = \varphi(x) + \varphi(y). \quad \Box$$

2.9 Důkaz, že obraz konvexní množiny při afinním zobrazení je konvexní

Tvrzení.

Je-li $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ afinní a $C \subseteq \mathbb{R}^n$ konvexní, pak f(C) je konvexní.

Důkaz.

Mějme $a, b \in f(C) \implies \exists x, y \in C : f(x) = a, f(y) = b.$

Dle předpokladu je
$$C$$
 konvexní. $\Longrightarrow [x,y] \subseteq C \Longrightarrow \underbrace{f([x,y])}_{\subseteq f(C)} = \underbrace{[f(x),f(y)]}_{a} \subseteq f(C)$. \square

2.10 Důkaz, že kartézský součin je konvexní

Tvrzení.

Nechť $C_1 \subseteq \mathbb{R}^n$ a $C_2 \subseteq \mathbb{R}^m$. Pak C_1 a C_2 jsou konvexní množiny právě tehdy, když $C_1 \times C_2$ je konvexní množina.

Důkaz.

"⇒": Mějme
$$\begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix}$$
, $\begin{bmatrix} c \\ d \end{bmatrix} \in C_1 \times C_2$, $\lambda \in [0,1]$

Cíl:
$$\lambda \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} + (1 - \lambda) \begin{bmatrix} c \\ d \end{bmatrix} \in C_1 \times C_2$$
. Dle definice.

$$\lambda \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} + (1 - \lambda) \begin{bmatrix} c \\ d \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda a \\ \lambda b \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} (1 - \lambda)c \\ (1 - \lambda)d \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda a + (1 - \lambda)c \\ \lambda b + (1 - \lambda)d \end{bmatrix} \in C_1 \times C_2. \quad \Box$$

" \Leftarrow ": Definujme afinní zobrazení $f: \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m \to \mathbb{R}^n$ předpisem

$$f(x,y) = x.$$

Pak f je afinní. Navíc $f(C_1 \times C_2) = C_1$. $\implies C_1$ je konvexní, protože afinní zobrazení zachovává konvexitu. A důkaz bude obdobný pro C_2 , zde zadefinujme afinní zobr. $g: \mathbb{R}^n \times \mathbb{R}^m \to \mathbb{R}^n$ předpisem

$$g(x,y) = y.$$

Pak g je afinní. Navíc $g(C_1 \times C_2) = C_2$. $\Longrightarrow C_2$ je konvexní, protože afinní zobrazení zachovává konvexitu.

2.11Určení definitnosti matic

Určete definitnost matice A, jestliže

(a)
$$\begin{bmatrix} 9 & 6 \\ 6 & 4 \end{bmatrix};$$

(b)
$$\begin{bmatrix} 15 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{bmatrix};$$

(c)
$$\begin{bmatrix} 4 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \end{bmatrix};$$

(d)
$$\begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix};$$

(e)
$$\begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ 0 & -2 & 2 \\ 1 & 2 & -3 \end{bmatrix};$$

(f)
$$\begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 2 & 5 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} .$$

Matice, u které chceme určovat definitnost, musí být symetrická. $Q = Q^T$

Pak platí:

$$\langle Qx, x \rangle \ge 0 \forall x \in \mathbb{R}^n \iff Q$$
 je positivně semidefinitní. $\langle Qx, x \rangle > 0 \forall x \in \mathbb{R}^n \iff Q$ je positivně definitní.

Analogicky pro negativně semidefinitní, respektive definitní.

Matice je indefitní pokud nesplňuje ani jednu možnost.

Pro symetrické matice také platí, že Q je negativně (semi)defitní, jestliže (-Q) je positivně (semi)defintní.

Pomocí Sylvesterova kritéria lze určit positivní, či negativní definitnost. Pro případy podezření na semidefinitnost je potřeba navíc prozkoumat menší minory matice.

(a)
$$\begin{bmatrix} 9 & 6 \\ 6 & 4 \end{bmatrix} \rightarrow |9| = 9 > 0, \begin{vmatrix} 9 & 6 \\ 6 & 4 \end{vmatrix} = 36 - 36 = 0. \rightarrow \text{podezření na positivní semidefinitnost}.$$

Hlavní minory jsou $Q_{\{1\}}$ a $Q_{\{1,2\}}$. Menší minory: Q_I , kde $I\subseteq\{1,\dots,n\}$ neprázdná. Aby matice byla positivně semidefinitní, tak $\det Q_I \geq 0.$

Tedy: $Q_{\{2\}} = [4]$. det $Q_{\{2\}} = 4 > 0$.

Tedy matice $\begin{bmatrix} 9 & 6 \\ 6 & 4 \end{bmatrix}$ je positivně semidefinitní.

(b)
$$\begin{vmatrix} 15 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{vmatrix}$$
 $\begin{vmatrix} R_1 - 2R_3 \\ R_2 \\ R_3 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 11 & 3 & 0 \\ 3 & 1 & 0 \\ 2 & 0 & 1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 11 & 3 \\ 3 & 1 \end{vmatrix} = 11 - 9 = 2 > 0$. Matice je positivně definitní.

(c)
$$Q = \begin{bmatrix} 4 & 2 & 2 \\ 2 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Pozorování: Matice je lineárně závislá, tedy $\det Q = 0$.

$$Q_{\{1\}} = 4 > 0,$$

$$Q_{\{2\}} = 1 > 0,$$

$$Q_{\{3\}} = 0 = 0.$$

Tedy matice je jedině positivně semidefinitní, nebo indefinitní.

Spočtěme tedy vedlejší minor, například vynechejme 1. řádek a 1. sloupec:

 $\begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{vmatrix} = -1 < 0$. Aby matice Q byla positivně semidefinitní, musely by i všechny vedlejší minory být ≥ 0 . Protože jsme našli případ, kdy tomu tak není, matice Q je indefinitní.

(e)
$$\begin{bmatrix} -1 & 0 & 1 \\ 0 & -2 & 2 \\ 1 & 2 & -3 \end{bmatrix}$$

Pozorování: matice může být negativně (semi)definitní, nebo indefinitní.

Využijme tedy vlastnosti symetrických matic a určeme definitnost pro matici (-Q).

$$-Q = \begin{bmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 0 & 2 & -2 \\ -1 & -2 & 3 \end{bmatrix}$$

$$\det(-Q) = \begin{vmatrix} 1 & 0 & -1 & R_1 \\ 0 & 2 & -2 & R_2 \\ -1 & -2 & 3 & R_3 + R_1 + R_2 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 1 & 0 & -1 \\ 0 & 2 & -2 \\ 0 & 0 & 0 \end{vmatrix} = 0.$$

Tedy matice (-Q) je positivně semidefinitní, nebo indefinitní.

$$\begin{vmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 2 \end{vmatrix} = 2 \ge 0. \ \begin{vmatrix} 2 & -2 \\ -2 & 3 \end{vmatrix} = 2 \ge 0. \ \begin{vmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 3 \end{vmatrix} = 2 \ge 0.$$

 $\implies (-Q)$ je positivně semidefinitní $\iff Q$ je negativně semidefinitní.

$$(f) \begin{bmatrix} 1 & 2 & 0 \\ 2 & 5 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}$$

Pozorování: Matice je lineárně závislá, tedy $\det Q = 0$.

$$Q_{\{1\}} = 1 \ge 0,$$

$$Q_{\{2\}} = 5 \ge 0,$$

$$Q_{\{3\}} = 1 \ge 0.$$

Tedy matice je jedině positivně semidefinitní, nebo indefinitní.

$$Q_{\{1,2\}} = 1 \ge 0,$$

$$Q_{\{2,3\}} = 4 \ge 0,$$

$$Q_{\{1,3\}} = 1 \ge 0.$$

Matice Q je positivně semidefinitní.

2.12 Existence matice

At $A \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R})$.

- (a) Ukažte, že $\langle Ax, y \rangle = \langle x, A^Ty \rangle$ pro všechna $x, y \in \mathbb{R}^n$.
- (b) Ukažte, že existují matice $B, C \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R})$ takové, že $B^T = B$, $C^T = -C$ a A = B + C. Jsou matice B a C určeny jednoznačně?
- (c) Ukažte, že existuje symetrická matice $B \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R})$ taková, že $\langle Ax, x \rangle = \langle Bx, x \rangle$.

Zadefinujme si vlastnost skalárního součinu: $\langle a, b \rangle = b^T a$, kde $b^T = \begin{pmatrix} b_1, \dots, b_n \end{pmatrix}$, $a = \begin{pmatrix} a_1 \\ \vdots \\ a_n \end{pmatrix}$.

(a) Využijme zmíněné vlastnosti.

$$\langle Ax, y \rangle = y^T Ax = \underbrace{y^T (A^T)^T}_{(A^T y)^T} x = \langle A^T y \rangle^T x = \langle x, A^T y \rangle. \quad \Box$$

(b) Pozorování: Matice B je symetrická a matice C je antisymetrická.

Zvolme:
$$B = \frac{1}{2}(A + A^T) \\ C = \frac{1}{2}(A - A^T) \\ B + C = A.$$

$$C^T = \frac{1}{2}(A - A^T)^T = \frac{1}{2}(A^T - A) = -\frac{1}{2}(A - A^T) = -C.\checkmark$$

$$B^T = \frac{1}{2}(A + A^T)^T = \frac{1}{2}(A^T + A) = \frac{1}{2}(A + A^T) = B.\checkmark$$

(c)
$$\langle Cx, x \rangle \stackrel{?}{=} 0$$

$$\langle Cx, x \rangle \stackrel{(a)}{=} \langle x, C^T x \rangle \stackrel{-C = C^T}{=} -\langle x, Cx \rangle = -\langle Cx, x \rangle = 0.$$

Matice C tedy nijak nepřispívá do výsledku. Takže platí $\langle Ax, x \rangle = \langle Bx, x \rangle$. \square

3 Projekce

3.1 Věta o nejlepší aproximaci

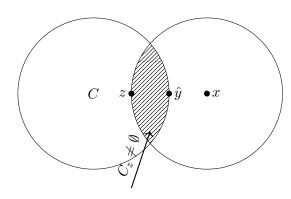
Je-li $C \subseteq \mathbb{R}^n$ neprázdná uzavřená konvexní množina, pak pro každé $x \in \mathbb{R}^n$ existuje právě jeden bod $\hat{y} \in C$ tak, že dist $(x; C) = ||x - \hat{y}||$.

Důkaz.

(a) Existence

Cíl: Existuje bod minima

Úvaha:

 ${\cal C}$ je obecná neprázdná uzavřená konvexní množina.

$$R = ||x - z||, z \in C$$
 je libovolné,

$$C_z = C \cap B(x, R) = C \cap \{a \in \mathbb{R}^n \mid ||z - a|| \le R\}.$$

uzavřená, omezená, neprázdná

kompaktní

Tedy $a \mapsto ||x - a||$ je spojitá.

 \Rightarrow Spojitost na kompaktní množině znamená, že fnabývá na C_z minima dle Weierstrassovy věty.

At \hat{y} je bod minima. Všechny body v C mají od x vzdálenost $\geq ||x - \hat{y}||$. \square

(b) Jednoznačnost.

Cíl: Pokud $a, b \in \mathbb{R}^n : \|x - a\| = \|x - b\| = \underbrace{\operatorname{dist}(x, C)}^{\delta}$, pak a = b. Lemma, rovnoběžníkové pravidlo: $u, v \in \mathbb{R}^n \Rightarrow \|u + v\|^2 + \|u - v\|^2 = 2\left(\|u\|^2 + \|v\|^2\right)$. Důkaz lemma:

$$||u+v||^2 + ||u-v||^2 = \langle u+v, u+v \rangle + \langle u-v, u-v \rangle = ||u||^2 + 2\langle u, v \rangle + ||v||^2 + ||u||^2 - 2\langle u, v \rangle + ||v||^2$$
$$= 2\left(||u||^2 + ||v||^2\right). \quad \Box$$

Důkaz jednoznačnosti:

At
$$y = \frac{1}{2}a + \frac{1}{2}b$$
.

Pak
$$\delta^2 \le \|x - y\|^2 = \|x - \frac{1}{2}a - \frac{1}{2}b\|^2 = \|\frac{1}{2}(x - a) + \frac{1}{2}(x - b)\|^2 = \frac{1}{4}\|\underbrace{(x - a)}_{x} + \underbrace{(x - b)}_{x}\|^2$$

$$\stackrel{\text{lemma}}{=} \frac{1}{4} \left[2 \left(\underbrace{\|x - a\|^2}_{\delta^2} + \underbrace{\|x - b\|^2}_{\delta^2} \right) - \underbrace{\|(x - a) + (x - b)\|^2}_{b - a} \right] = \delta^2 - \frac{1}{4} \|b - a\|^2 \Rightarrow \delta^2 \le \delta^2 - \underbrace{\frac{1}{4} \|b - a\|^2}_{\le 0 \Rightarrow a = b}.$$

3.2 Projekce bodu a variační nerovnost

Nechť $C\subseteq\mathbb{R}^n$ je neprázdná uzavřená konvexní množina, $x\in\mathbb{R}^n$ a $y\in C$. Pak následující tvrzení jsou ekvivalentní:

- (1) $y = P_C(x)$, kde $P_C(x)$ je projekční operátor.
- (2) Pro každé $z \in C$ je $\langle x y, z y \rangle \leq 0$.

Důkaz.

$$(1) \Rightarrow (2)$$
:

At
$$v_{\lambda} = y + \lambda(z - y), \ \lambda \in (0, 1].$$

Pak

$$||x - y||^2 \le ||x - v_\lambda||^2 = ||x - y - \lambda(z - y)||^2 = \langle (x - y) - \lambda(z - y), (x - y) - \lambda(z - y) \rangle$$

$$||x - y||^2 \le ||x - y||^2 - 2\lambda \langle x - y, z - y \rangle + \lambda^2 ||z - y||^2$$

$$\Rightarrow \langle x - y, z - y \rangle \le \frac{\lambda}{2} ||z - y||^2 \to 0 \text{ pro } \lambda \to 0^+$$

$$\Rightarrow \langle x - y, z - y \rangle \le 0. \quad \Box$$

 $(2) \Rightarrow (1)$:

At $z \in C$.

Pak

$$0 \ge \langle x - y, z - y \rangle = \langle x - y, (z - x) + (x - y) \rangle = \langle x - y, z - y \rangle + \|x - y\|^2$$
$$\langle x - y, z - y \rangle + \|x - y\|^2 \ge \|x - y\|^2 - \underbrace{|\langle x - y, z - y \rangle|}_{\text{odhad shora}} \ge \star$$

$$\star = \|x - y\|^2 - \|x - y\| \cdot \|z - x\|.$$

Je-li $x \neq y$, pak vydělíme: $||z - x|| \ge ||x - y||$.

Je-li x=y, pak $y\in C: x\in C\dots$ triviální. \square

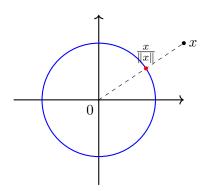
3.3 Projekce na jednotkovou kouli

Mějme jednotkovou kouli C = B(0; 1). Hledáme projekci libovolného $x \in \mathbb{R}^n$ bodu na takovou kouli. Případ, kdy $x \in C$, je triviální, to platí $P_C(x) = x$.

Vyšetřeme teď případ kdy $x \in \mathbb{R}^n$ splňuje $\|x\| > 1$ a $z \in C$ libovolný.

$$\begin{split} \left\langle x - \frac{x}{\|x\|}, z - \frac{x}{\|x\|} \right\rangle &= \langle x, z \rangle - \frac{1}{\|x\|} \|x\|^2 - \frac{1}{\|x\|} \langle x, z \rangle + \frac{1}{\|x\|^2} \|x\|^2 \\ &= \langle x, z \rangle - \|x\| - \frac{1}{\|x\|} \langle x, z \rangle + 1 \\ &= \langle x, z \rangle (1 - \frac{1}{\|x\|}) - \|x\| + 1 \end{split}$$

$$\underset{\text{C.S.}}{\leq} \|x\| \|z\| \left(1 - \frac{1}{\|x\|}\right) - \|x\| + 1 \leq \|x\| \left(1 - \frac{1}{\|x\|}\right) - \|x\| + 1 = 0.$$

3.4 Věta o ortogonálním rozkladu

Nechť $L \subseteq \mathbb{R}^n$ je lineární podprostor. Potom platí:

- (a) $P_L: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^n$ je lineární zobrazení.
- (b) Pro každé $x \in \mathbb{R}^n$ je $P_{L^{\perp}}(x) = x P_L(x)$.
- (c) Pro každé $x\in\mathbb{R}^n$ existují jednoznačně určené body $y\in L$ a $z\in L^\perp$ tak, že x=y+z. Navíc $y=P_L(x)$ a $z=P_{L^\perp}(x)$.

Důkaz.

(a)

Cíl: Dokázat vlastnosti lineárního zobrazení, tedy

1.
$$P_L(\alpha x) = \alpha \cdot P_L(x), \forall \alpha \in \mathbb{R}, x \in \mathbb{R}^n$$
.

2.
$$P_L(x+y) = P_L(x) + P_L(y), \forall x, y \in \mathbb{R}^n$$
.

1. : At $z \in L$. Pak

$$\langle \alpha x - \alpha P_L(x), z - \alpha P_L(x) \rangle = \alpha \langle x - P_L(x), z - \alpha P_L(x) \rangle$$

$$\stackrel{\alpha \neq 0}{=} \underbrace{\alpha^2}_{>0} \langle x - P_L(x), \underbrace{\frac{1}{\alpha} \cdot z}_{\in L} - P_L(x) \rangle$$

Tedy $P_L(\alpha x) = \alpha P_L(x), \forall \alpha \neq 0$. Pro $\alpha = 0$ zřejmě plyne z lineárnosti zobrazení.

 $2.: At z \in L.$

$$\underbrace{\langle x+y-(P_L(x)+P_L(y)), z-(P_L(x)+P_L(y))\rangle}_{(x-P_L(x))+(y-P_L(y))} + \underbrace{\langle x-P_L(x), \underbrace{(z-P_L(x))}_{\in L} - P_L(y)\rangle}_{\leq L} + \underbrace{\langle y-P_L(y), \underbrace{(z-P_L(x))}_{\in L} - P_L(y)\rangle}_{\leq 0} \leq 0.$$

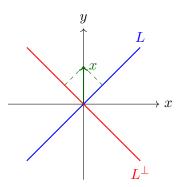
Z variační nerovnosti tedy plyne, že P_L je nutně lineární. \square

(b) Pro každé $x \in \mathbb{R}^n$ je $P_{L^{\perp}}(x) = x - P_L(x)$.

L ... lineární podprostor \mathbb{R}^n , $L^{\perp} = \{x \in \mathbb{R}^n \mid \langle x, y \rangle = 0, \forall y \in L\}.$

Důkaz.

Cíl: $P_{L^{\perp}}(x) = x - P_L(x)$. At $x \in \mathbb{R}^n, z \in L^{\perp}$. Pak

$$\langle x - (x - P_L(x)), z - (x - P_L(x)) \rangle = \langle \underbrace{P_L(x)}_{\in L}, z - (x - P_L(x)) \rangle$$
$$= \underbrace{\langle P_L(x), z \rangle}_{0} - \langle P_L(x), x - P_L(x) \rangle = \langle x - P_L(x), 0 - P_L(x) \rangle \leq 0. \quad \Box$$

(c) Pro každé $x\in\mathbb{R}^n$ existují jednoznačně určené body $y\in L$ a $z\in L^\perp$ tak, že x=y+z. Navíc $y=P_L(x)$ a $z=P_{L^\perp}(x)$.

At $x \in \mathbb{R}^n$.

Důkaz existence.

$$\operatorname{Pak} x = \underbrace{P_L(x)}_{\in L} + \underbrace{(x - P_L(x))}_{\in L^{\perp}}. \quad \Box$$

Důkaz jednoznačnosti.

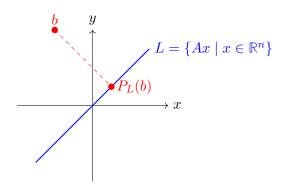
At $a \in L, b \in L^{\perp}$ takové, že x = a + b.

Cíl: $a = P_L(x)$

At $z \in L$.

$$\langle x - a, z - a \rangle = \langle b, \underbrace{z - a}_{\in L} \rangle = 0 \le 0 \implies a = P_L(x) \implies x - P_L(x) = b \stackrel{(2)}{\Longrightarrow} P_{L^{\perp}}(x) = b. \quad \Box$$

4 Metoda nejmenších čtverců

Pokud $b \in L$, řešíme úlohu Ax = b. Pokud $b \notin L$, řešíme $Ax = P_L(b)$.

$$\underset{x \in \mathbb{R}^n}{\operatorname{argmin}} \|Ax - b\| = \underset{x \in \mathbb{R}^n}{\operatorname{argmin}} \|Ax - b\|^2$$

Důkaz.

Chceme ukázat, že $\hat{x} \in \underset{x \in \mathbb{R}^n}{\operatorname{argmin}} \|Ax - b^2\| \iff A^T A \hat{x} = A^T b.$

"
$$\Rightarrow$$
": At $A\hat{x} = P_L(b) \stackrel{(2)}{=} b - P_{L^{\perp}}(b) / A^T$

$$A^T A \hat{x} = A^T b - \underbrace{A^T P_{L^{\perp}}(b)}_{\stackrel{?}{=0}}$$

$$\rightarrow \|A^T P_{L^{\perp}}(b)\|^2 = \langle A^T P_{L^{\perp}}(b), A^T P_{L^{\perp}}(b) \rangle = \langle \underbrace{P_{L^{\perp}}(b)}_{\in L^{\perp}}, \underbrace{(A^T)^T (A^T P_{L^{\perp}}(b))}_{\in L} \rangle = 0. \quad \Box$$

" \Leftarrow ": At $A^T A \hat{x} = A^T b$.

At $x \in \mathbb{R}^n$.

$$0 = \langle \underbrace{x, A^T A \hat{x} - A^T b}_{A^T (A \hat{x} - b)} \rangle = \langle \underbrace{(A^T)^T x}_{L}, A \hat{x} - b \rangle \implies A \hat{x} - b \in L^{\perp}$$

$$\rightarrow b = \underbrace{A\hat{x}}_{\in L} + \underbrace{(b - A\hat{x})}_{L^{\perp}} \stackrel{(c)}{\Longrightarrow} A\hat{x} = P_L(b). \quad \Box$$

4.1 Příklad výpočtu metody nejmenších čtverců

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, b = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

$$A^T A \hat{x} = A^T b$$

$$A^TA = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \rightarrow \det = 3 \implies \text{existuje inverze}.$$

$$(A^T A)^{-1} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & -1 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} \implies \hat{x} = (A^T A)^{-1} A^T b = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & -1 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

$$= \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 & -1 \\ -1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \end{bmatrix} = \frac{1}{3} \begin{bmatrix} 2 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

4.2 Příklad výpočtu metody nejmenších čtverců

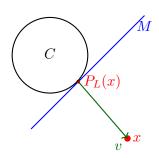
V rovině jsou dány body $(0, -\frac{1}{2})^T$, $(1, \frac{1}{3})^T$ a $(2, \frac{2}{3})^T$. Pomocí metody nejmenších čtverců proložme těmito body přímku o rovnici y = kx + q, kde $k, q \in \mathbb{R}$.

$$A^T A = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \\ 2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 & 3 \\ 3 & 3 \end{bmatrix}$$

$$(A^T A)^{-1} = \frac{1}{6} \begin{bmatrix} 3 & -3 \\ -3 & 5 \end{bmatrix}$$

$$\hat{x} = \frac{1}{6} \begin{bmatrix} 3 & -3 \\ -3 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 & 2 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -\frac{1}{2} \\ \frac{1}{3} \\ \frac{2}{3} \end{bmatrix} = \frac{1}{6} \begin{bmatrix} 3 & -3 \\ -3 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \frac{5}{3} \\ \frac{1}{2} \end{bmatrix} = \frac{1}{6} \begin{bmatrix} \frac{7}{2} \\ -\frac{5}{2} \end{bmatrix} = \frac{1}{12} \begin{bmatrix} 7 \\ -5 \end{bmatrix}.$$

4.3 Věta o oddělitelnosti bodu a konvexní množiny

 $C \in \mathbb{R}^n$ je neprázdná uzavřená konvexní množina. $x \in \mathbb{R}^n \setminus C \implies$ existuje $v \in \mathbb{R}^n \setminus \{0\}$ a $\alpha \in \mathbb{R}$ tak, že $\langle y, v \rangle \leq \alpha < \langle x, v \rangle$, $\forall y \in C$.

Důkaz.

$$v = x - P_L(x) \neq 0$$

$$\langle v, y \rangle - \langle v, P_L(x) \rangle \le 0, \quad \forall y \in C.$$

 $\langle y, v \rangle \le \langle v, P_L(x) \rangle, \quad \forall y \in C.$

Položme $\alpha = \langle v, P_L(x) \rangle$.

$$\langle y, v \rangle \le \alpha, \quad \forall y \in C.$$

$$\langle x, v \rangle - \underbrace{\langle v, P_L(x) \rangle}_{\langle P_L(x), v \rangle} = \langle \underbrace{x - P_L(x)}_{v}, v \rangle = ||v||^2 > 0. \implies \alpha < \langle x, v \rangle. \quad \Box$$

Důsledek: Každá uzavřená konvexní množina v \mathbb{R}^n je průnikem všech poloprostorů, které ji obsahují.

Důkaz sporem.

Ať neplatí: tj. existuje $C \in \mathbb{R}^n$ uzavřená konvexní množina tak, že není průnikem P všech poloprostorů obsahujících C.

Pak $x \in P$ tak, že $x \notin C$. Z věty o oddělitelnosti bodu a konvexní množiny existuje poloprostor M takový, že $C \subseteq M$ a $x \neq M$. Ale to je ve sporu s tím, že $x \in P$. \square

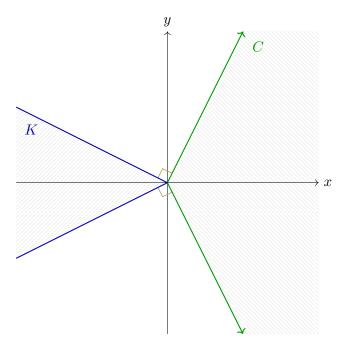
4.4 Příklad na použití věty o oddělitelnosti nadrovinou

Nech
t
$$A=\begin{bmatrix}1&1\\2&-1\end{bmatrix}$$
a $b\in\mathbb{R}^2.$ Označme

$$C = \left\{ Ax \middle| x \in \mathbb{R}_+^2 \right\} = \left\{ \alpha \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix} + \beta \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix} \middle| \alpha, \beta \ge 0 \right\}$$

$$K = \left\{ y \in \mathbb{R}^2 \middle| A^T y \le 0 \right\}$$

$$= \left\{ y \in \mathbb{R}^2 \middle| \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}, y \right\rangle \le 0, \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ -1 \end{bmatrix}, y \right\rangle \le 0 \right\}.$$

Vždy nastane jeden z případů:

- (a) $b \in C$
- (b) $b \notin C$ existuje nenulový vektor $y \in K$ svírající s b úhel $\varphi \in [0, \frac{\pi}{2})$.

4.5 Lemma neprázdné uzavřené konvexní

Jestliže $A \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R})$, pak $\{Ax \mid x \in \mathbb{R}^n_+\}$ je neprázdná uzavřená konvexní množina. Důkaz.

- neprázdná vždy obsahuje alespoň 0,
- konvexní lineární zobrazení (matice) zachovává konvexitu,
- uzavřenost dokazovat nebudeme.

4.6 Farkasovo lemma

Výslovnost [farkášovo].

Je-li $A \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R})$ a $b \in \mathbb{R}^m$, pak platí právě jedno z následujících tvrzení:

- (a) Existuje $x \in \mathbb{R}^n$ tak, že Ax = b a $x \ge 0$.
- (b) Existuje $y \in \mathbb{R}^m$ tak, že $A^T y \leq 0$ a $\langle y, b \rangle > 0$.

Důkaz.

$$(a) \Longrightarrow \neg (b)$$
":

At $x \in \mathbb{R}^n_+$ a $y \in \mathbb{R}^m$ tak, že Ax = b a $A^Ty \leq 0$.

$$\langle y, b \rangle \stackrel{b=Ax}{=} \langle y, Ax \rangle = \langle \underbrace{A^T y}_{\leq 0}, \underbrace{x}_{\geq 0} \rangle \leq 0. \quad \Box$$

$$,\neg(a) \implies (b)$$
":

"¬(a) \Longrightarrow (b)": At $C=\left\{Ax\mid x\in\mathbb{R}^n_+\right\}$ \Longrightarrow $b\not\in C,\,C\dots$ uzavřená neprázdná konvexní množina.

$$\overset{\text{odd} \check{\text{elitelnost}}}{\Longrightarrow} \text{ existuje } y \in \mathbb{R}^m \setminus \left\{0\right\}, \alpha \in \mathbb{R} \text{ tak, } \check{\text{ze: }} \langle Ax, y \rangle \leq \alpha < \langle b, y \rangle, \quad \forall x \in \mathbb{R}^n_+.$$

Začněme s $\alpha < \langle b, y \rangle$. Chceme, aby $\langle b, y \rangle$ byl kladný. Pak nám y bude svírat ostrý úhel s b.

Protože v $0 \in C$, je $0 \le \alpha < \langle b, y \rangle$ (za Ax dosadíme 0, takže budeme mít $\langle 0, y \rangle$).

Teď musíme dokázat, že y skutečně řeší zadanou soustavu nerovnic.

Víme tedy, že:

$$\langle Ax, y \rangle \le \alpha, \quad \forall x \in \mathbb{R}^n_+$$

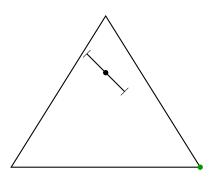
 $\langle x, A^T y \rangle \le \alpha, \quad \forall x \in \mathbb{R}^n_+$

Odtuď $\langle x, A^T y \rangle \leq 0$, $\forall x \in \mathbb{R}^n_+$, neboť:

Ať
$$\tilde{x} \in \mathbb{R}^n_+$$
 je takový, že $\langle \tilde{x}, A^T y \rangle > 0$.
Pak $\langle \underbrace{\lambda \tilde{x}}_{\lambda > 0, \text{ tedy } \lambda \tilde{x} \in \mathbb{R}^n_+}, A^T y \rangle = \lambda \underbrace{\langle \tilde{x}, A^T y \rangle}_{> 0} \to +\infty$, pro $\lambda \to +\infty$. Což je spor s $\langle x, A^T y \rangle \leq \alpha, \forall x \in \mathbb{R}^n_+$.

At
$$e_1 = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}, \dots, e_n = \begin{bmatrix} 0 \\ \vdots \\ 1 \end{bmatrix}$$
. Pak $(A^T y)_i \le 0$, $\forall i \in \{1, \dots, n\}$, nebot $(A^T y)_i = \langle e_i, A^T y \rangle$. \square

Krajní body konvexní množiny

Mějme konvexní množinu. Když sestrojíme libovolnou nedegenerativní (tzn. netriviální = není to pouze bod) úsečku, vždy nalezneme bod, který bude ležet přesně uprostřed této úsečky.

Co když ale vezmeme například zelený bod vyznačený na nákresu? V takovém případě nejsme schopni sestroji nedegenerativní úsečku, na jejímž středu by ležel tento bod.

Definujme: Krajní bod $x \in C$ konvexní množiny $C \subseteq \mathbb{R}^n$ je takový bod, pro který neexistují dva <u>různé</u> body y,z tak, že

$$x = \frac{1}{2}y + \frac{1}{2}z.$$

 $\operatorname{ext}(C)$... množina všech krajních (extremálních) bodů

4.8 Kreinova-Milmanova věta

Jestliže $C \subseteq \mathbb{R}^n$ je kompaktní (tj. omezená a uzavřená) konvexní množina, pak C = conv(ext(C)). Důkaz vynecháme.

Kompaktnost je důležitá.

- Interval (0,1) není uzavřený a $ext((0,1)) = \emptyset$.
- Množina \mathbb{R}^2_+ není omezená a $\operatorname{ext}(\mathbb{R}^2_+) = \{0\}.$

4.9 Výpočet gradientu skalárního součinu

Nalezněte $\nabla f(x)$ a $\nabla^2 f(x)$, jestliže

- (a) $f(x) = \langle x, c \rangle$, kde $c \in \mathbb{R}^n$;
- (b) $f(x) = \langle Ax, x \rangle$, kde $A \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R})$. Určete také $\nabla f(x)$ a $\nabla^2 f(x)$ za dodatečného předpokladu, že A je symetrická matice.

(a)
$$\frac{\partial f}{\partial x_k} = \frac{\partial}{\partial x_k} \sum_{i=1}^n x_i c_i \stackrel{\text{limita}}{=} \sum_{i=1}^n c_i \frac{\partial x_i}{\partial x_k} = \sum_{i=1}^n c_i \delta_{ik} \stackrel{\text{rozvoj}}{=} c_k$$

$$\implies \nabla f(x) = \begin{bmatrix} c_1 \\ \vdots \\ c_n \end{bmatrix} = c; \implies \nabla^2 f(x) = 0, \text{ kde } \delta_{ik} = \begin{cases} 1, \text{ pokud } i = k, \\ 0, \text{ pokud } i \neq k. \end{cases}$$

(b)

$$\frac{\partial f}{\partial x_k} = \frac{\partial}{\partial x_k} \sum_{i=1}^n \underbrace{\left[\sum_{j=1}^n a_{ij} x_j\right]}_{(Ax)_i} x_i = \sum_{i,j=1}^n a_{ij} \underbrace{\left(\frac{\partial x_i}{\partial x_k} x_j + x_i \frac{\partial x_j}{\partial x_k}\right)}_{\text{derivace součinu}} = \sum_{i,j=1}^n a_{ij} (\delta_{ik} x_j + x_i \delta_{jk})$$

$$= \sum_{i,j=1}^{n} a_{ij} \delta_{ik} x_j + a_{ij} \delta_{jk} x_i = \underbrace{\sum_{j=1}^{n} a_{kj} x_j}_{(Ax)_k} + \underbrace{\sum_{i=1}^{n} a_{ik} x_i}_{(A^T x)_k}$$

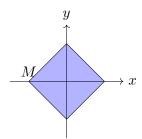
 $\implies \nabla f(x) = Ax + A^Tx$ (Speciálně: $\nabla f(x) = 2Ax$ pro $A = A^T)$

$$\frac{\partial^2 f}{\partial x_k x_l} = \sum_{j=1}^n a_{kj} \delta_{jl} + \sum_{i=1}^n a_{ik} \delta_{il} = a_{kl} + a_{lk}$$

$$\implies \nabla^2 f(x) = A + A^T$$

4.10 Ověření konvexnosti množiny

Je množina
$$M = \left\{ \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2 \,\middle|\, |x| + |y| \le 1 \right\}$$
konvexní?

1. způsob - dle definice

$$\lambda \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} + (1 - \lambda) \begin{bmatrix} a \\ b \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \lambda x + (1 - \lambda)a \\ \lambda y + (1 - \lambda)b \end{bmatrix} \stackrel{?}{\in} M, \lambda \in [0, 1].$$

$$|\lambda x + (1 - \lambda)a| + |\lambda y + (1 - \lambda)b| \le \underbrace{\lambda |x| + (1 - \lambda)|a| + \lambda |y| + (1 - \lambda)|b|}_{\lambda \underbrace{\left(|x| + |y|\right) + (1 - \lambda)\left(|a| + |b|\right)}_{\le 1}} \le \lambda + 1 - \lambda = 1 \quad \Box$$

M je konvexní.

2. způsob - úvaha nad vlastnostmi

|x| je konvexní, |y| je konvexní. Součet zachovává konvexitu, tedy i |x| + |y| je konvexní.

4.11 Práce s maticemi

Je dána matice $A \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R})$. At $L = \{Ax \mid x \in \mathbb{R}^n\}$.

Ukažte, že A má lineárně nezávislé sloupce $\iff A^T A$ je invertibilní.

Pomocný důkaz.

Ukažme, že: $ker(A) = ker(A^T A)$

Chci: $ker(A) \subseteq ker(A^T A)$

$$x \in \ker(A) \Rightarrow Ax = 0 / A^T$$

 $A^T A = 0 \Rightarrow x \in \ker(A^T A) \square$

Chci: $ker(A^T A) \subseteq ker(A)$

$$x \in \ker(A^T A) \Rightarrow A^T A x = 0 \Rightarrow 0 = \langle A^T A x, x \rangle$$

= $\langle A x, A x \rangle$
= $||A x||^2 \Rightarrow A x = 0 \Rightarrow x \in \ker(A)$ \square

Konec pomocného důkazu.

A má lineárně nezávislé sloupce \iff $\{0\} = \ker(A) = \ker(A^T A) \iff A^T A$ je invertibilní (protože $A^T A$ je čtvercová a $A^T A$ je prosté).

21

4.12 Proložení bodů pomocí MNČ

Jsou dány body $a=\begin{bmatrix}-2\\-1\end{bmatrix}, b=\begin{bmatrix}-1\\-2\end{bmatrix}, c=\begin{bmatrix}0\\0\end{bmatrix}, d=\begin{bmatrix}1\\2\end{bmatrix}$. Metodou nejmenších čtverců proložte těmito body graf

- (a) afinní funkce $f(x) = \alpha x + \beta$, kde $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$;
- (b) funkce $f(x) = \alpha x^2 + \beta x + \gamma$, kde $\alpha, \beta, \gamma \in \mathbb{R}$.

(a)

$$\begin{aligned}
-2\alpha + \beta &= -1 \\
-\alpha + \beta &= -2 \\
0\alpha + \beta &= 0 \\
\alpha + \beta &= 2
\end{aligned}
\iff A \begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \end{bmatrix} = b, \text{ kde } A = \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ -1 & 1 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, b = \begin{bmatrix} -1 \\ -2 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix}.$$

 $A^TA\begin{bmatrix}\alpha\\\beta\end{bmatrix}=A^Tb.$ A má lineárně nezávislé sloupce $\Rightarrow (A^TA)^{-1}$ existuje.

Pak:
$$\begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \end{bmatrix} = (A^T A)^{-1} A^T b.$$

$$A^TA = \begin{bmatrix} -2 & -1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ -1 & 1 \\ 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & -2 \\ -2 & 4 \end{bmatrix} \Rightarrow (A^TA)^{-1} = \frac{1}{20} \begin{bmatrix} 4 & 2 \\ 2 & 6 \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \end{bmatrix} = \frac{1}{10} \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 & -1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 \\ -2 \\ 0 \\ 2 \end{bmatrix} = \frac{1}{10} \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 6 \\ -1 \end{bmatrix} = \frac{1}{10} \begin{bmatrix} 11 \\ 3 \end{bmatrix} \Rightarrow \alpha = \frac{11}{10}; \beta = \frac{3}{10}.$$

(b)

$$\begin{aligned} &4\alpha-2\beta+\gamma=-1\\ &\alpha-\beta+\gamma=-2\\ &0\alpha+0\beta+\gamma=0\\ &\alpha+\beta+\gamma=2 \end{aligned} \iff A\begin{bmatrix}\alpha\\\beta\end{bmatrix}=b, \text{ kde } A=\begin{bmatrix}4&-2&1\\1&-1&1\\0&0&1\\1&1&1 \end{bmatrix}, \ b=\begin{bmatrix}-1\\-2\\0\\2 \end{bmatrix}.$$

Amá lineárně nezávislé sloupce $\Rightarrow A^TA$ je invertibilní.

$$A^{T}A = \begin{bmatrix} 4 & 1 & 0 & 1 \\ -2 & -1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 4 & -2 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 18 & -8 & 6 \\ -8 & 6 & -2 \\ 6 & -2 & 4 \end{bmatrix} \Rightarrow (A^{T}A)^{-1} = \frac{1}{20} \begin{bmatrix} 5 & 5 & -5 \\ 5 & 9 & -3 \\ -5 & -3 & 11 \end{bmatrix}.$$

$$\begin{bmatrix} \alpha \\ \beta \\ \gamma \end{bmatrix} = \frac{1}{20} \begin{bmatrix} 5 & 5 & -5 \\ 5 & 9 & -3 \\ -5 & -3 & 11 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \\ 1 \end{bmatrix} = \frac{1}{20} \begin{bmatrix} 25 \\ 35 \\ -15 \end{bmatrix} = \frac{1}{4} \begin{bmatrix} 5 \\ 7 \\ -3 \end{bmatrix} \Rightarrow \alpha = \frac{5}{4}; \ \beta = \frac{7}{4}; \ \gamma = \frac{-3}{4}.$$

4.13 Formulace úlohy MNČ

Ať závislost výstupního signálu $(y_n)_{n=0}^{\infty}$ systému na vstupním signálu $(x_n)_{n=0}^{\infty}$ je dána konvolucí posloupnosti $(x_n)_{n=0}^{\infty}$ s posloupnosti $(h_n)_{n=0}^{\infty}$ ($(h_n)_{n=0}^{\infty}$ popisuje odezvu systému na jednotkový impuls), tj. $y_n = \sum_{i=0}^n h_i x_{n-i}$. Předpokládejte dále, že $h_n = 0$ pro všechna $n \geq 4$. Měřením byla zjištěna hodnota koeficientů y_0, \ldots, y_{20} výstupního signálu, když na vstupu byl signál s počátečními koeficienty x_0, \ldots, x_{20} . Formulujte úlohu nejmenších čtverců pro nalezení koeficientů h_0, h_1, h_2, h_3 .

$$(x_{n})_{n=0}^{\infty} \longrightarrow (h_{n})_{n=0}^{\infty} \longrightarrow (y_{n})_{n=0}^{\infty}$$

$$y_{0} = h_{0}x_{0}$$

$$y_{1} = h_{1}x_{0} + h_{0}x_{1}$$

$$y_{2} = h_{2}x_{0} + h_{1}x_{1} + h_{0}x_{2}$$

$$y_{3} = h_{3}x_{0} + h_{2}x_{1} + h_{1}x_{2} + h_{0}x_{3}$$

$$y_{4} = h_{3}x_{1} + h_{2}x_{2} + h_{3}x_{3} + h_{0}x_{4}$$

$$\vdots$$

$$y_{20} = h_{3}x_{17} + h_{2}x_{18} + h_{1}x_{19} + h_{0}x_{20}$$

Minimalisujme $f(x) = ||Ax + b||^2$, kde

$$A = \begin{bmatrix} x_0 & 0 & 0 & 0 \\ x_1 & x_0 & 0 & 0 \\ x_2 & x_1 & x_0 & 0 \\ x_3 & x_2 & x_1 & x_0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ x_{20} & x_{19} & x_{18} & x_{17} \end{bmatrix}; b = \begin{bmatrix} y_0 \\ y_1 \\ \vdots \\ y_{20} \end{bmatrix}.$$

5 Konvexní funkce

Nechť $f:D\subseteq\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}$ a $C\subseteq D$ je neprázdná konvexní množina. Řekněme, že f je

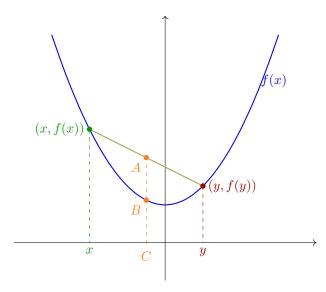
(a) konvexní na C, jestliže pro každé $x,y\in C$ a každé $\lambda\in[0,1]$ je

$$f(\lambda x + (1 - \lambda)y) \le \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y).$$

(b) ryze konvexní na C, jestliže pro každé dva různé body $x,y\in C$ a $\lambda\in(0,1)$ je

$$f(\lambda x + (1 - \lambda)y) < \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y).$$

(c) konkávní (resp. ryze konkávní) na C, jestliže (-f) je konvexní (resp. ryze konvexní) na C.

$$\begin{aligned} & \underline{A} = (\lambda x + (1 - \lambda)y, \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y)) \\ & \underline{B} = (\lambda x + (1 - \lambda)y, f(\lambda x + (1 - \lambda)y)) \\ & \underline{C} = \lambda x + (1 - \lambda)y \end{aligned}$$

Pozorování: úsečka vždy leží nad funkcí.

5.1 Příklad konvexní funkce

Je afinní zobrazení $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^n$ (tj. $f(x) = \langle x, a \rangle + b, b \in \mathbb{R}$) konvexní?

Důkaz.

At $x, y \in \mathbb{R}^n, \lambda \in [0, 1]$.

$$\begin{split} f(\lambda x + (1-\lambda)y) &= \langle \lambda x + (1-\lambda)y, a \rangle + b \\ &= \lambda \langle x, a \rangle + (1-\lambda)\langle y, a \rangle + \lambda b + (1-\lambda)b \\ &= \lambda f(x) + (1-\lambda)f(y) \implies f \text{ je konvexní i konkávní.} \quad \Box \end{split}$$

5.2 Příklad konvexní funkce

Je funkce f(x) = ||x|| konvexní?

Důkaz.

At $x, y \in \mathbb{R}^n, \lambda \in [0, 1]$.

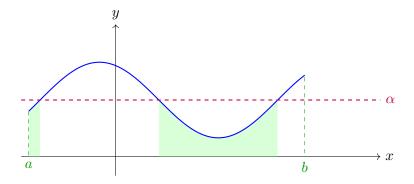
$$f(\lambda x + (1 - \lambda)y) = \|\lambda x + (1 - \lambda)y\| \stackrel{\text{odhad}}{\leq} \|\lambda x\| + \|(1 - \lambda)y\| = \lambda \|x\| + (1 - \lambda)\|y\|$$
$$= \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y) \implies f \text{ je konvexní.} \quad \Box$$

5.3 Dolní úrovňová množina

Dolní úrovňová množina funkce $f:D\subseteq\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}^n$ hladiny $\alpha\in\mathbb{R}$ je množina

$$\underset{\leq}{\operatorname{lev}}(f;\alpha) \coloneqq \left\{ x \in D \mid f(x) \le \alpha \right\}.$$

Je-li fkonvexní na $C\subseteq\mathbb{R}^n,$ pak $\operatorname{lev}_{\leq}(f\big|_C\,;\alpha)$ je konvexní pro $\forall\alpha\in\mathbb{R}.$

Důkaz.

At
$$x, y \in \text{lev}_{\leq}(f|_C; \alpha), \lambda \in [0, 1]$$
.

Cíl:
$$\lambda x + (1 - y)\lambda \stackrel{?}{\in} \operatorname{lev}_{\leq}(f|_C; y)$$

$$f(\lambda x + (1 - \lambda)y) \le \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y) \le \lambda \alpha + (1 - \lambda)\alpha = \alpha.$$

Poznámka.

Opačná implikace neplatí. Tedy pomocí dolní úrovňové množiny **nelze** určit, jestli původní funkce je konvexní.

Například $f=x^3$ není konvexní funkce na intervalu x=[-2,2], ale když zvolíme $\alpha=8$, tak dolní úrovňová množina bude konvexní.

5.4 Použití dolní úrovňové množiny

Je množina
$$M = \left\{ x \in \mathbb{R}^2 \mid \|x\| \le 1, \left\langle x, \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \right\rangle \le 1 \right\}$$
 konvexní?

Důkaz.

Rozdělme si množinu M na dvě podmnožiny M_1 a M_2 , kde:

$$M_1=\left\{x\in\mathbb{R}^2\mid \|x\|\leq 1\right\}=\mathrm{lev}_{\leq}(\|x\|,1)\to$$
konvexní, protože norma je konvexní funkce.

$$M_2 = \left\{ x \in \mathbb{R}^2 \mid \left\langle x, \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \right\rangle \le 1 \right\} = \text{lev}_{\le} \left(\left\langle x, \begin{pmatrix} 2 \\ 1 \end{pmatrix} \right\rangle, 1 \right) \rightarrow \text{konvexní, protože skalární součin je konvexní.}$$

25

To nám ale dává průnik dvou konvexních množin, tedy $M=M_1\cap M_2$ je také konvexní. \square

5.5 Součet a součin zachovávají konvexitu

Mějme funkce f, g, které jsou konvexní na $C, \alpha \geq 0$. Pak:

- (a) f + g je konvexní na C
- (b) αf je konvexní na C

Důkaz.

(a) At $\lambda \in [0, 1], x, y \in C$.

$$(f+g)(\lambda x + (1-\lambda)y) = \underbrace{f(\lambda x + (1-\lambda)y)}_{\leq \lambda f(x) + (1-\lambda)f(y)} + \underbrace{g(\lambda x + (1-\lambda)y)}_{\leq \lambda g(x) + (1-\lambda)g(y)}$$
$$\leq \lambda f(x) + (1-\lambda)f(y) + \lambda g(x) + (1-\lambda)g(y) = \lambda (f+g)(x) + (1-\lambda)(f+g)(y). \quad \Box$$

(b) At
$$\lambda \in [0, 1], x, y \in C, \alpha \ge 0$$
.

$$\alpha f(\lambda x + (1 - \lambda)y) \le \alpha f(\lambda x) + \alpha f((1 - \lambda)y) = \alpha \lambda f(x) + \alpha (1 - \lambda)f(y).$$

5.6 Příklad ověření konvexity

Je funkce $f(x) = e^x - 3 \ln x + 2x$ konvexní?

Rozeberme si jednotlivé části funkce.

- e^x ... exponenciála je z grafu očividně konvexní.
- $-3 \ln x$... logaritmus je konkávní, ale díky "–" se celý výraz stane konvexní. Násobení konstatou konvexitu neovlivní, viz důkaz (b).
- 2x ... lineární funkce je konvexní.

Protože všechny komponenty funkce f jsou konvexní, pak je i funkce f nutně konvexní.

5.7 Skládání zachovává konvexitu

Skládání konvexních funkcí není obecně konvexní funkce. Například: $f(x) = x^2$ a $g(x) = x^2 - 1$ jsou konvexní, ale

$$(f\circ g)(x)=(f(g(x)))=(x^2-1)^2$$
z grafu očividně není konvexní.

1. Mějme tedy tvrzení.

Nechť f je konvexní na $K \subseteq \mathbb{R}^m$, $C \subseteq \mathbb{R}^n$ je neprázdná konvexní a $g: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}^m$ je afinní. Jestliže $g(C) \subseteq K$ (tedy g "obtiskne" množinu C do K), pak $f \circ g$ je konvexní na C.

Důkaz.

At $x, y \in C, \lambda \in [0, 1]$.

Pak

$$f(g(\lambda x + (1-\lambda)y)) \stackrel{g \text{ je afinní}}{=} f(\lambda \overbrace{g(x)}^{\in K} + (1-\lambda) \overbrace{g(y)}^{\in K}) \stackrel{f \text{ je konvexní}}{\leq} \lambda f((g(x))) + (1-\lambda)f(g(y))$$

A to přesně dle definice konvexní funkce dává, že $f\circ g$ je konvexní funkce. \square

2. Mějme ještě druhé tvrzení.

Jestliže f je konvexní a **neklesající** na intervalu I, g je konvexní na $C \subseteq \mathbb{R}^n$ a $g(C) \subseteq I$, pak $f \circ g$ je konvexní na C.

Důkaz.

At $x, y \in C$, $\lambda \in [0, 1]$.

$$f(\underbrace{g(\lambda x + (1 - \lambda)y)}_{\substack{\leq \lambda g(x) + (1 - \lambda)g(y) \\ \text{odhad, diky konvexitě } q}}) \overset{f \text{ je neklesající}}{\stackrel{\leq}{=}} f(\lambda g(x) + (1 - \lambda)g(y)) \overset{f \text{ je konvexní}}{\stackrel{\leq}{=}} \lambda f(g(x)) + (1 - \lambda)f(g(y))$$

A to přesně dle definice konvexní funkce dává, že $f \circ g$ je konvexní funkce. \square

5.8 Věta o extrémech konvexních funkcí

Nechť f je konvexní na $C \subseteq \mathbb{R}^n$. Potom platí:

- (a) Každý bod lokálního minima f na C je bodem minima f na C.
- (b) Množina $\operatorname{argmin}_{x \in C} f(x)$ je konvexní. Je-li navíc f ryze konvexní na C, pak existuje nejvýše jeden bod minima funkce f na C.

Důkaz (a).

Sporem. Af $\hat{x} \in C$ je bod lokálního minima f na C a af existuje $\hat{y} \in C$ tak, že $f(\hat{y}) < f(\hat{x})$. $\lambda \in [0, 1)$. Pak

$$f(\lambda \hat{x} + (1 - \lambda)\hat{y}) \overset{f \text{ je konvexni}}{\leq} \lambda f(\hat{x}) + (1 - \lambda) \underbrace{f(\hat{y})}_{\text{odhad}} \overset{< f(\hat{x})}{\sim} \lambda f(\hat{x}) + (1 - \lambda) f(\hat{x}) = f(\hat{x})$$

Což je ale spor s naším předpokladem, protože kdykoliv si vezmu bod na úsečce mezi \hat{x} a \hat{y} , tak je v něm hodnota ostře menší než funkční hodnota v bodě $f(\hat{x})$.

Důkaz (b).

At $\hat{x}, \hat{y} \in \operatorname{argmin}_{x \in C} f(x), \lambda \in [0, 1].$

Pak

$$f(\lambda \hat{x} + (1 - \lambda)\hat{y}) \overset{f \text{ je konvexn}'}{\leq} \lambda f(\hat{x}) + (1 - \lambda) \underbrace{f(\hat{y})}_{f(\hat{y})} = f(\hat{x})$$

$$\implies \lambda \hat{x} + (1 - \lambda)\hat{y} \in \operatorname{argmin}_{x \in C} f(x). \quad \Box$$

At f je navíc ryze konvexní na C.

Cíl: $\operatorname{argmin}_{x \in C} f(x)$ má nejvýše jeden prvek.

Důkaz.

Sporem. At $\hat{x}, \hat{y} \in \operatorname{argmin}_{x \in C} f(x), \hat{x} \neq \hat{y}. \lambda \in (0, 1).$

Pak

$$f(\lambda \hat{x} + (1 - \lambda)\hat{y}) \stackrel{f \text{ je ryze konv.}}{<} \lambda f(\hat{x}) + (1 - \lambda) \underbrace{f(\hat{y})}_{=f(\hat{x})} = f(\hat{x})$$

Což je ale spor, protože mám nějakou funkční hodnotu bodu úsečky mezi \hat{x} a \hat{y} ostře menší jak funkční hodnotu bodu \hat{x} . To ale nemůže nastat, protože jako body minima funkce f na C musí mít stejnou hodnotu. Body \hat{x} a \hat{y} musí tedy nutně být stejné body. \square

5.9 Věta o konvexitě a první derivaci

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená, $C \subseteq \Omega$ neprázdná konvexní a $f \in C^1(\Omega)$. Potom platí:

(a) f je konvexní na C právě tehdy, když pro každé $x, y \in C$ je

$$f(x) + \langle \nabla f(x), y - x \rangle \le f(y).$$

(b) f je ryze konvexní na C právě tehdy, když pro každé dva různé body $x,y\in C$ je

$$f(x) + \langle \nabla f(x), y - x \rangle < f(y).$$

Důkaz (b) vynecháme.

Důkaz (a).

 \Rightarrow ": At $x, y \in C$, $\lambda \in (0, 1]$.

$$f(x + \lambda(y - x)) = f(\lambda y + (1 - \lambda)x) \stackrel{f \text{ je konvexn} i}{\leq} \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(x) = f(x) + \lambda[f(y) - f(x)]$$

$$\Rightarrow \underbrace{\frac{f(x + \lambda(y - x)) - f(x)}{\lambda}}_{=\langle \nabla f(x), y - x \rangle \text{ pro } \lambda \to 0_{+}}_{\text{ d definice směrové derivace}} \leq f(y) - f(x). \quad \Box$$

 $, \Leftarrow$ ": Af $x, y \in C, \lambda \in [0, 1]$.

$$z := \lambda x + (1 - \lambda)y \in C$$

Z předpokladu:

$$f(z) + \langle \nabla f(z), x - z \rangle \le f(x) / \lambda$$
 (1)

$$f(z) + \langle \nabla f(z), y - z \rangle \le f(y) / \cdot (-\lambda)$$
 (2)

Pronásobením a sečtením dostaneme:

$$f(z) + \lambda \langle \nabla f(z), \underbrace{\lambda x + (1 - \lambda)y}_{z} - z \rangle \le \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y)$$
$$\Rightarrow f(z) \le \lambda f(x) + (1 - \lambda)f(y)$$

Což ale po dosazení za z je přesně ta nerovnost, která říká, že f je konvexní. \Box

5.10 Věta o konvexitě a druhé derivaci

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená, $C \subseteq \Omega$ neprázdná konvexní a $f \in C^2(\Omega)$. Potom platí:

- (a) Jestliže pro každé $x \in C$ je $\nabla^2 f(x)$ positivně semidefinitní matice, pak f je konvexní na C.
- (b) Jestliže f je konvexní na C a C je otevřená, potom $\nabla^2 f(x)$ je positivně semidefinitní matice pro každé $x \in C$.
- (c) Jestliže pro každé $x \in C$ je $\nabla^2 f(x)$ positivně definitní matice, pak f je ryze konvexní na C.

Důkaz (a).

At $x, y \in C$.

Taylorův polynom: existuje $\xi \in \{\lambda x + (1-\lambda)y \mid \lambda \in (0,1)\} \subseteq C$ tak, že

$$f(y) = f(x) + \langle \nabla f(x), y - x \rangle + \underbrace{\frac{1}{2} \langle \nabla^2 f(\xi)(y - x), y - x \rangle}_{\geq 0}$$
$$\Rightarrow f(y) \geq f(x) + \langle \nabla f(x), y - x \rangle$$

Což je přesné znění věty o konvexitě a první derivaci. Tedy f je nutně konvexní na C. Důkaz (b).

Cíl: $\langle \nabla^2 f(x) y, y \rangle \ge 0, \forall y \in \mathbb{R}^n$

At $x \in C, y \in \mathbb{R}^n$.

Pak C otevřená \Rightarrow existuje $\delta > 0$ tak, že $x + \alpha y \in C \ \forall \alpha \in (0, \delta]$.

Taylorův polynom:

$$f(x + \alpha y) = f(x) + \alpha \langle \nabla f(x), y \rangle + \frac{1}{2} \alpha^2 \langle \nabla^2 f(x)y, y \rangle + \alpha^2 ||y||^2 \omega(\alpha y),$$

kde w má nulovou limitu v 0.

Použijme fakt, že f je konvexní:

$$f(x + \alpha y) \ge f(x) + \langle \nabla f(x), \alpha y \rangle$$

Když tedy dosadíme:

$$f(x) + \alpha \langle \nabla f(x), y \rangle + \frac{1}{2} \alpha^2 \langle \nabla^2 f(x)y, y \rangle + \alpha^2 ||y||^2 \omega(\alpha y) \ge f(x) + \langle \nabla f(x), \alpha y \rangle$$

Upravíme a podělíme výrazem $\frac{1}{2}\alpha^2$ ($\alpha > 0$).

$$\langle \nabla^2 f(x)y, y \rangle + \underbrace{2\|y\|^2 \omega(\alpha y)}_{\to 0 \text{ pro } \alpha \to 0_+} \ge 0$$

V limitě $\alpha \to 0_+$ tedy máme $\langle \nabla^2 f(x)y, y \rangle \ge 0$, což je přesně to, co jsme chtěli.

Poznámka. Nutnost otevřenosti C je velmi důležitá!

Důkaz (c). Podobně jako (a).

5.11 Příklad ověření konvexnosti pomocí derivace

 $f(x,y)=x^2-y^2$ je konvexní na $\mathbb{R}\times\{0\}$. (\to množina $\mathbb{R}\times\{0\}$ není otevřená, jedná se o přímku) $\nabla^2 f(x,y)=\begin{bmatrix} 2 & 0 \\ 0 & -2 \end{bmatrix}$ je indefinitní, tedy funkce f(x,y) není konvexní.

5.12 Příklad ověření konvexnosti pomocí derivace

 $f(x,y) = x^2 + xy + y^2$ je ryze konvexní.

$$\nabla^2 f(x,y) = \begin{bmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} \to 2 > 0, \ \det \nabla^2 f(x,y) = 4 - 1 > 0 \implies \text{dle Sylvesterova kritéria je } \nabla^2 f(x,y)$$
 positivně definitní.

A podle bodu (c) věty o konvexitě a druhé derivaci můžeme říct, že funkce f je ryze konvexní.

5.13 Příklad ověření konvexnosti funkce s parametrem

Mějme funkci $f(x) = \langle Ax, x \rangle$, kde

$$A = \begin{bmatrix} 2 & 2 & 3 \\ 1 & 3 & 1 \\ 1 & 2 & \alpha \end{bmatrix}, \alpha \in \mathbb{R} \text{ je parametr.}$$

Pro jaké α je funkce f konvexní?

$$\nabla^2 f(x) = \overbrace{A + A^T}^{\text{ze symetrie}} = \begin{bmatrix} 4 & 3 & 4 \\ 3 & 6 & 3 \\ 4 & 3 & 2\alpha \end{bmatrix}$$

$$\det \nabla^2 f(x) = \begin{vmatrix} 4 & 3 & 4 \\ 3 & 6 & 3 \\ 4 & 3 & 2\alpha \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 4 & 3 & 4 \\ 3 & 6 & 3 \\ 0 & 0 & 2\alpha - 4 \end{vmatrix} = (2\alpha - 4) \begin{vmatrix} 4 & 3 \\ 3 & 6 \end{vmatrix} = 3(2\alpha - 4) \begin{vmatrix} 4 & 3 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} = 30(\alpha - 2)$$

Tedy aby f byla konvexní funkce: $30(\alpha - 2) \ge 0 \iff \alpha \ge 2$.

Musíme vyšetřit menší minory matice.

Vyškrtněme 3. řádek a 3. sloupec:

$$\begin{vmatrix} 4 & 3 \\ 3 & 6 \end{vmatrix} = 15 > 0$$

Vyškrtněme 2. řádek a 2. sloupec:

$$\begin{vmatrix} 4 & 4 \\ 4 & 2\alpha \end{vmatrix} = 8 \begin{vmatrix} 1 & 1 \\ 2 & \alpha \end{vmatrix} = 8(\alpha - 2) \ge 0 \iff \alpha \ge 2 \dots \text{tuto podmínku již vyžadujeme.}$$

Vyškrtněme 1. řádek a 1. sloupec:

$$\begin{vmatrix} 6 & 3 \\ 3 & 2\alpha \end{vmatrix} = 3 \begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 3 & 2\alpha \end{vmatrix} = 3(4\alpha - 3) \geq 0 \iff \alpha \geq \frac{3}{4} \dots \text{vyžadujeme již silnější podmínku}.$$

A teď zbylé minoru po vyškrtání dvou řádků a sloupců:

$$4 \geq 0, \quad 6 \geq 0, \quad 2\alpha \geq 0 \iff \alpha \geq 0 \ldots$$
vyžadujeme již silnější podmínku.

 \implies Pokud $\alpha \geq 2,$ pak je funkce fkonvexní. Při $\alpha > 2$ je ryze konvexní.

5.14 Příklad ověření konvexity množiny

Mějme množinu

$$M = \left\{ \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2 \mid x + 2e^{-x+y^2} \le 4, \ -x^2 + 3xy - 3y^2 \ge -1 \right\}.$$

Je M konvexní?

Označme:
$$g_1(x,y) = x + 2e^{-x+y^2} \dots M_1 = \left\{ \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} \middle| g_1(x,y) \le 4 \right\}$$

 $g_2(x,y) = x^2 - 3xy + 3y^2 \dots M_2 = \left\{ \begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} \middle| g_2(x,y) \le 1 \right\}$

 $M=M_1\cap M_2 \implies$ ukážeme konvexnost M_1 a $M_2,$ protože průnik zachovává konvexitu. $\implies g_1$ a g_2 musí být konvexní.

• g_1 :

- xje afinní funkce \rightarrow konvexní.
- součet zachovává konvexitu.
- násobení zachovává konvexitu.
- exponenciála je konvexní funkce (dokonce striktně rostoucí).
- vnitřní funkce $(-x+y^2)$ je také konvexní.
- $\implies g_1$ je konvexní funkce $\implies M_1$ je konvexní množina.

• g_2 :

- kvadrát je konvexní.
- je ale člen "xy" konvexní? Musíme se podívat na Hessovu matici.

$$\nabla^2 g_2(x,y) = \begin{bmatrix} 2 & -3 \\ -3 & 6 \end{bmatrix}$$

$$\det \nabla^2 g_2(x,y) = 12-9 = 3>0$$

$$2 \geq 0$$
 g₂ je (ryze) konvexní funkce $\implies M_2$ je konvexní množina.

Protože M_1 i M_2 jsou konvexní množiny, pak nutně i $M_1 \cap M_2 = M$ je konvexní množina.

6 Podmínky optimality

6.1 Kužel přípustných směrů

Necht $M \subseteq \mathbb{R}^n$ a $x \in M$.

- Vektor $d \in \mathbb{R}^n$ se nazve přípustný směr množiny M v bodě x, jestliže existuje $\delta > 0$ tak, že pro každé $\alpha \in (0, \delta]$ je $x + \alpha d \in M$.
- Množina $\mathcal{F}(M;x)$ všech přípustných směrů množiny M v bodě x se nazývá kužel přípustných směrů množiny M v bodě x.

 $\mathcal{F}(M;x) \neq \emptyset.$

Je-li $x \in \text{int}(M)$, pak $\mathcal{F}(M; x) = \mathbb{R}^n$.

Je-li M konečná (neprázdná), pak $\mathcal{F}(M;x) = \{0\}$ pro každé $x \in M$.

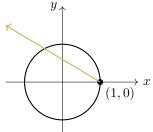
6.2 Přípustné směry poklesu

Mějme

- (a) Je-li M = S(0; 1), pak $\mathcal{F}(M; x) = \{0\}$ pro každé $x \in M$.
- (b) Je-li C = B(0; 1) a $\hat{x} = (1, 0)^T$, pak

$$F(C; \hat{x}) = \left\{ \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2 \,\middle|\, d_1 < 0 \right\} \cup \left\{ \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix} \right\}$$

(a)
$$M = S(0; 1) = \{x \in \mathbb{R}^2 \mid ||x|| = 1\}$$

Úvaha: Polopřímka z bodu (1,0) projde maximálně $2 \times$ skrz kružnici.

At $d \neq 0 \in \mathbb{R}^2$

$$1 = \|x + \alpha d\|^2 = \langle x + \alpha d, x + \alpha d \rangle = \underbrace{\|x\|^2}_{1} + 2\alpha \langle x, d \rangle + \alpha^2 \|d\|^2$$

$$\to 0 = \alpha(2\langle x, d \rangle + \alpha \|d\|^2) \implies \alpha = -\frac{2\langle x, d \rangle}{\|d\|^2} \implies \mathcal{F}(M; x) = \{0\}$$

(b) Uvažujme kouli

$$M = S(0; 1) = \left\{ x \in \mathbb{R}^2 \mid ||x|| \le 1 \right\}; \ x = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$1 \ge \left\| \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} + \alpha d \right\|^2 = \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} + \alpha d, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} + \alpha d \right\rangle = \underbrace{\left\| \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \right\|^2}_{1} + 2\alpha \left\langle \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}, d \right\rangle + \alpha^2 ||d||^2$$

$$\rightarrow 0 \ge \alpha (2d_1 + \alpha ||d||^2) \implies \alpha = -\frac{2d_1}{||d||^2} \implies \mathcal{F}\left(M; \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}\right) = \left\{ \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2 \mid d_1 < 0 \right\}.$$

6.3 Kužel směrů poklesu

Nechť $D \subseteq \mathbb{R}^n$, $x \in D$ a $f: D \to \mathbb{R}$.

- Vektor $d \in \mathbb{R}^n$ se nazve směr poklesu funkce f v bodě x, jestliže existuje $\delta > 0$ tak, že pro každé $\alpha \in (0, \delta]$ je $f(x + \alpha d) < f(x)$.
- Množina $\mathcal{D}(f;x)$ všech směrů poklesu funkce f v bodě x se nazývá kužel směrů poklesu funkce f v bodě x.

Definice implicitně obsahuje podmínku $[x, x + \delta d] \subseteq D$.

6.4 Nutná geometrická podmínka lokálního extrému

Jestliže x je bod lokálního minima funkce $f:D\subseteq\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}$ na $M\subseteq D$, pak $\mathcal{F}(M;x)\cap D(f;x)=\emptyset$. Důkaz. Sporem.

At ne, tj. existuje $d \in \mathcal{F}(M, x) \cap D(f, x)$.

Pak: $f(x + \alpha d) < f(x)$ a $x + \alpha d \in M$ pro všechna $\alpha > 0$ dostatečně malá.

Tedy spor s tím, že x je bod lokálního minima f na M. \square

6.5 Silný směr poklesu - linearisace směru poklesu

Necht $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $x \in \Omega$ a $f \in C^1(\Omega)$.

- Vektor $d \in \mathbb{R}^n$ se nazve silný směr poklesu funkce f v bodě x, jestliže $\langle \nabla f(x), d \rangle < 0$.
- Množina $\mathcal{D}_0(f;x)$ všech silných směrů poklesu funkce f v bodě x se nazývá kužel silných směrů poklesu funkce f v bodě x.

Kužel $\mathcal{D}_0(f;x)$ je množina všech řešení lineární nerovnice

$$\langle \nabla f(x), d \rangle < 0.$$

 $\mathcal{D}_0(f;x)$ je konvexní kužel.

6.6 Tvrzení o souvislosti přípustných směrů poklesu a jejich linearisaci

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $x \in \Omega$ a $f \in C^1(\Omega)$. Potom platí:

(a) Je-li $d \in \mathcal{D}(f; x)$, potom $\langle \nabla f(x), d \rangle \leq 0$.

(b) $\mathcal{D}_0(f;x) \subseteq \mathcal{D}(f;x)$ (tj. jestliže $\langle \nabla f(x), d \rangle < 0$, pak $d \in \mathcal{D}(f;x)$).

Důkaz.

(a) At $d \in D(f; x)$.

$$\frac{f(x+\alpha d)-f(x)}{\alpha}<0 \text{ pro }\alpha>0 \text{ dostatečně malé}.$$

$$\Longrightarrow \underbrace{\lim_{x\to 0^+}\frac{f(x+\alpha d)-f(x)}{\alpha}}_{=\langle\nabla f(x),d\rangle}\leq 0 \quad \Box$$

(b) At $\alpha > 0$.

$$f(x + \alpha d) = f(x) + \alpha \langle \nabla f(x), d \rangle + \alpha \|d\| \underbrace{\omega(\alpha d)}_{\text{zbytek}}$$

$$\frac{f(x + \alpha d) - f(x)}{\alpha} = \underbrace{\langle \nabla f(x), d \rangle + \|d\| \omega(\alpha d)}_{\text{---} \langle \nabla f(x), d \rangle \text{ pro } \alpha \to 0^+}_{\text{a navíc } \langle \nabla f(x), d \rangle < 0}$$

$$\implies \frac{f(x+\alpha d)-f(x)}{\alpha} < 0$$
 pro všechna $\alpha < 0$ dostatečně malá.

6.7 Fermatova věta - nutná podmínka optimality

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $M \subseteq \Omega$ a $\hat{x} \in M$ je bodem lokálního minima funkce $f \in C^1(\Omega)$ na M. Potom platí:

(a)
$$\mathcal{F}(M;\hat{x}) \cap \mathcal{D}_0(f;\hat{x}) = \emptyset$$
 (tj. $\langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \geq 0$ pro všechny $d \in \mathcal{F}(M;\hat{x})$).

(b) Jestliže
$$\hat{x} \in \text{int}(M)$$
, pak $\nabla f(\hat{x}) = 0$.

Důkaz.

(a) Víme, že $\mathcal{F}(M; \hat{x}) \cap \mathcal{D}(f; \hat{x}) = \emptyset$.

Pak:

$$\mathcal{D}_0(f,\hat{x}) \subseteq D(f,\hat{x}) \implies \mathcal{F}(M;\hat{x}) \cap \mathcal{D}_0(f,\hat{x}) = \emptyset. \quad \Box$$

(Tj. $\langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \geq 0 \quad \forall d \in \mathcal{F}(M, \hat{x})$)

(b)

$$\hat{x} \in \text{int}(M) \implies \mathcal{F}(M; \hat{x}) = \mathbb{R}^n \stackrel{(a)}{\Longrightarrow} \langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \ge 0 \quad \forall d \in \mathbb{R}^n$$

At $d = -\nabla f(\hat{x})$.

$$-\|\nabla f(\hat{x})\|^2 \ge 0 \implies \nabla f(\hat{x}) = 0.$$

6.8 Věta o nutných a postačujících podmínkách pro konvexní úlohu

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $f \in C^1(\Omega)$ je konvexní na $C \subseteq \Omega$ a $\hat{x} \in C$. Potom platí:

- (a) $\hat{x} \in \operatorname{argmin}_{x \in C} f(x)$ právě tehdy, když $\mathcal{F}(C; \hat{x}) \cap \mathcal{D}_0(f; \hat{x}) = \emptyset$.
- (b) Předpokládejme, že $\hat{x} \in \text{int}(C)$. Pak $\hat{x} \in \text{argmin}_{x \in C} f(x)$ právě tehdy, když $\nabla f(\hat{x}) = 0$.

Důkaz.

(a)

"⇒": Víme. Když máme bod minima, je určitě bodem lokálního minima ⇒ průnik je prázdný. "←": Sporem.

At existuje $y \in C$: $\overbrace{f(y) < f(\hat{x})}^{f(y) - f(\hat{x}) < 0}$. At $d = y - \hat{x} (\neq 0) \in \mathcal{F}(C, \hat{x})$. Cíl: $d \in \mathcal{F}(C, \hat{x}) \cap \mathcal{D}_0(f, \hat{x})$.

$$\underbrace{\hat{x} + \alpha d}_{\hat{x} + \alpha(y - \hat{x}) = \alpha y + (1 - \alpha)\hat{x}} \forall \alpha \in [0, 1] \text{ z konvexity } C.$$

f je konvexní na $C \iff f(\hat{x}) + \langle \nabla f(\hat{x}), y - \hat{x} \rangle \leq f(y). \implies \langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \leq f(y) - f(\hat{x}) \underset{\text{z předp.}}{<} 0.$ To je ale spor, protože byl předpoklad, že průnik je prázdný. My jsme ale ukázali, že není. \Box (b) " \Rightarrow " Víme.

 $, \Leftarrow$ "At $\nabla f(\hat{x}) = 0$.

 $\operatorname{Pak} \ \langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle = 0 \ \forall d \in \mathbb{R}^n = \mathcal{F}(C; \hat{x}). \ \operatorname{Nemáme} \ \check{\operatorname{zádný}} \ \operatorname{směr} \ \operatorname{poklesu} \ \stackrel{\textbf{(a)}}{\Longrightarrow} \ \hat{x} \in \operatorname{argmin}_{x \in C} f(x). \ \Box$

6.9 Hledání bodu minima

 $f(x,y) = x^2 + 3y^2 - 2xy + x - 2y$

 $abla^2 f(x,y) = \begin{bmatrix} 2 & -2 \\ -2 & 6 \end{bmatrix} \dots$ dle Sylvesterova kritéria je positivně definitní. $\implies f$ je nutně (ryze) konvexní.

$$0 = \nabla f(x,y) = \begin{bmatrix} 2x - 2y + 1 \\ 6y - 2x - 2 \end{bmatrix} \to \begin{cases} 2x - 2y = -1 \\ -2x + 6y = 2 \end{cases} \to y = \frac{1}{4} \Rightarrow x = -\frac{1}{4}.$$

6.10 Věta o podmínkách optimality 2. řádu

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $M \subseteq \Omega$, $\hat{x} \in \text{int}(M)$ a $f \in C^2(\Omega)$. Potom platí:

- (a) Jestliže \hat{x} je bod lokálního minima funkce f na M, pak $\nabla^2 f(\hat{x})$ je positivně semidefinitní.
- (b) Jestliže $\nabla f(\hat{x}) = 0$ a $\nabla^2 f(\hat{x})$ je positivně definitní, pak \hat{x} je bod ostrého lokálního minima.

Důkaz vynecháme.

6.11 Příklad použití věty o podmínkách optimality 2. řádu

Je dána funkce

$$f(x,y) = \frac{1}{3}x^3 + \frac{1}{2}y^2 + xy + 2y.$$

Určete lokální extrémy funkce.

$$0 = \nabla f(x,y) = \begin{bmatrix} x^2 + y \\ y + x + 2 \end{bmatrix} \to \frac{x^2 + y = 0}{y + x + 2 = 0} \to x^2 - x - 2 = 0 \to (x+1)(x-2) = 0$$

Podezřelé body jsou:

- $x = -1 \implies y = -1$
- $x=2 \implies y=-4$

$$\nabla^2 f(x,y) = \begin{bmatrix} 2x & 1\\ 1 & 1 \end{bmatrix}$$

 $abla^2 f(-1,-1) = \begin{bmatrix} -2 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \dots$ dle Sylvesterova kritéria není positivně semidefinitní, není ani negativně semidefinitní, je indefinitní. Dle věty o podmínkách optimality 2. řádu není lokálním minimem ani maximem.

 $abla^2 f(2,-4) = \begin{bmatrix} 4 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \dots$ dle Sylvesterova kritéria je positivně definitní. V bodě (2,-4) se tedy nachází (ostré) lokální minimum, nikoliv však globální.

6.12 Hledání bodu minima

Nalezněte, pokud existují, všechny body minima funkce

$$f(x,y,z) = 2x^2 + y^2 + z^2 + xy - 2xz$$

$$\nabla^2 f(x,y,z) = \begin{bmatrix} 4 & 1 & -2 \\ 1 & 2 & 0 \\ -2 & 0 & 2 \end{bmatrix}$$

$$\det \nabla^2 f(x,y,z) = \begin{vmatrix} 2 & 0 & 0 \\ 1 & 2 & 0 \\ -2 & 0 & 2 \end{vmatrix} = 2 \begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} = 6 > 0$$

$$\begin{vmatrix} 4 & 1 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} = 7 > 0$$

$$|4| = 4 > 0$$
positivně definitní $\Longrightarrow f$ je ryze konvexní.

Protože f je konvexní, body minima budou přesně stacionární body. A protože f je ryze konvexní, tak bude mít právě jeden bod minima.

$$4x + y - 2z = 0 \Rightarrow 2z + y = 0 \Rightarrow z = -2y$$

$$x + 2y = 0 \Rightarrow x = -2y$$

$$-2x + 2z = 0 \Rightarrow x = z$$

Jediný bod minima je tedy očividně $\begin{bmatrix} x \\ y \\ z \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}.$

Omezení ve tvaru nerovnosti - aproximace $\mathcal{F}(M;\hat{x})$

At g_1, \ldots, g_k jsou reálné funkce definované na množině $M = \{x \in \Omega \mid g_1(x) \leq 0, \ldots, g_k(x) \leq 0\},\$ $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ a $x \in M$. Označme si:

- Množina $\mathcal{I}\left((g_i)_{i=1}^k;x\right)\coloneqq\{i\in\{1,\ldots,k\}\mid g_i(x)=0\}$ se nazývá indexová množina aktivních
- Jestliže $i \in \mathcal{I}\left((g_i)_{i=1}^k; x\right)$, pak $g_i(x) \leq 0$ se nazve **aktivní** omezení (ve tvaru nerovnosti) v bodě x.
- Jestliže $i \notin \mathcal{I}\left((g_i)_{i=1}^k; x\right)$, pak $g_i(x) \leq 0$ se nazve **neaktivní** omezení (ve tvaru nerovnosti) v bodě x.

Poznámka. V textu dále se obvykle bude uvádět pouze $\mathcal{I}(x) = \{i \in \{1, \dots, k\} \mid g_i(x) = 0\}$. Když přeindexujeme funkce $g_i(x)$, znamenalo by to něco jiného, proto se u \mathcal{I} uvádí $((g_i)_{i=1}^k; x)$, ale my většinou přeindexovávat nebudeme.

Definice. Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina,

$$g_1, \ldots, g_k \in C^1(\Omega), x \in M \text{ a } M = \{x \in \Omega \mid g_1(x) \le 0, \ldots, g_k(x) \le 0\}.$$

Definujme množinu

$$\mathcal{G}\left((g_i)_{i=1}^k; x\right) := \left\{d \in \mathbb{R}^n \mid \langle \nabla g_i(x), d \rangle \le 0 \quad \forall i \in \mathcal{I}(x)\right\}$$
$$= \bigcap_{i \in \mathcal{I}(x)} \left\{d \in \mathbb{R}^n \mid \langle \nabla g_i(x), d \rangle \le 0\right\}$$

jako aproximaci $\mathcal{F}(M; \hat{x})$.

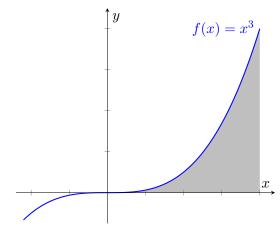
Příklad výpočtu \mathcal{G} a \mathcal{F}

Je dána množina

$$M = \{(x, y)^T \in \mathbb{R}^2 \mid y - x^3 \le 0, -y \le 0\}$$

a bod $\hat{x} = (0,0)^T$. Určete množiny $\mathcal{F}(M;\hat{x})$ a $\mathcal{G}((g_i)_{i=1}^k;\hat{x})$.

Nákres množiny.

Výpočet $\mathcal{F}(M; \hat{x})$.

? $0 + \alpha d \in M \quad \forall \alpha > 0$ dostatečně malé.

$$\alpha d_2 - \alpha^3 d_1^3 \le 0$$

$$-\alpha d_2 < 0 \quad \forall \alpha > 0 \text{ dostatečně malé.}$$
 (4)

$$-\alpha d_2 \le 0 \quad \forall \alpha > 0 \text{ dostatečně malé.}$$
 (4)

$$(4) \implies d_2 \ge 0$$

(3)
$$\implies d_2 \le \alpha^2 d_1^3 \quad \forall \alpha > 0$$
 dostatečně malé.

 $d_2 \geq 0 \implies d_1 \geq 0$ a protože to platí $\forall \alpha > 0$ dostatečně malá, pak $d_2 = 0,$ protože si můžu vzít libovolné malé, tedy i limitně blízké nule, α .

$$\implies \mathcal{F}(M;(0,0)) = \left\{ \begin{bmatrix} d_1 \\ 0 \end{bmatrix} \in \mathbb{R}^2 \mid d_1 \ge 0 \right\}.$$

Výpočet $G((g_i)_{i=1}^k; \hat{x})$.

Označme si $g_1(x,y) = y - x^3$ a $g_2(x,y) = -y$.

Pak:

$$\langle \nabla g_1(0), d \rangle = \left\langle \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \end{bmatrix} \right\rangle = d_2 \le 0$$
$$\langle \nabla g_1(0), d \rangle = \left\langle \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \end{bmatrix} \right\rangle = d_2 \ge 0$$
$$d_2 = 0$$

$$\implies \mathcal{G}((g_1,g_2),(0,0)) = \left\{ \begin{bmatrix} d_1 \\ 0 \end{bmatrix} \middle| d_1 \in \mathbb{R} \right\} \to \mathcal{G} \text{ je větší jak } \mathcal{F}.$$

Protože \mathcal{G} je pouze aproximací \mathcal{F} , může a bude se stávat, že \mathcal{G} bude větší jak \mathcal{F} .

Přidejme si další, fakticky zbytečnou, podmínku navíc.

$$M = \{(x,y)^T \in \mathbb{R}^2 \mid \underbrace{y - x^3}_{g_1(x,y)} \le 0, \underbrace{-y}_{g_2(x,y)} \le 0, \underbrace{-x - y}_{g_3(x,y)} \le 0\}$$
$$\langle \nabla g_3(0), d \rangle = \left\langle \begin{bmatrix} -1 \\ -1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \end{bmatrix} \right\rangle = -d_1 - \underbrace{d_2}_{=0} \le 0 \implies -d_1 \le 0$$

$$\implies \mathcal{G}((g_1, g_2, g_3), (0, 0)) = \left\{ \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \end{bmatrix} \mid d_1 \ge 0 \right\}$$
. Což odpovídá přesně množině \mathcal{F} .

Je tedy očividné, že \mathcal{G} závisí na popisu množiny.

6.15 Ukázka, že aproximací \mathcal{F} lze zkazit prázdnost průniku

Mějme optimalisační úlohu

minimalisujte
$$x + y$$
 za podmínek $y - x^3 \le 0$,
$$-y \le 0.$$

Pak

$$\mathcal{D}_0(f;0) = \{d \in \mathbb{R}^n \mid \langle \nabla f(0), d \rangle < 0\}$$

$$= \begin{cases} \begin{bmatrix} d_1 \\ d_2 \end{bmatrix} \mid d_1 + d_2 < 0 \end{cases} \dots \text{ například } \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \end{bmatrix} \in \mathcal{D}_0(f;0), \text{ ale } \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \end{bmatrix} \in \mathcal{G}(x)!$$

Tedy $\mathcal{G}(\hat{x}) \cap \mathcal{D}_0(f; \hat{x}) \neq \emptyset \implies$ nahrazením podmínek optimality můžeme zkazit prázdnost průniku, protože \mathcal{G} může být větší jak \mathcal{F} .

7 Dualita

7.1 Pomocný důkaz vlastnosti infima

$$\inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) = \inf_{x \in M} h_1(x) + \inf_{y \in N} h_2(x)$$

Důkaz.

"≥":

$$\inf_{x \in M} h_1(x) \le h_1(t) \quad \forall t \in M$$

$$\inf_{y \in N} h_2(y) \le h_2(t) \quad \forall t \in N$$

$$\implies \inf_{x \in M} h_1(x) + \inf_{y \in N} h_2(y) \le \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \quad \Box$$

"≤":

$$\inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \le h_1(t) + h_2(s) \quad \forall \begin{bmatrix} t \\ s \end{bmatrix} \in M \times N$$
 což lze upravit:
$$-h_2(s) + \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \le h_1(t) \quad \forall t \in M, \forall s \in N.$$
$$\implies -h_2(s) + \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \le \inf_{x \in M} h_1(x) \quad \forall s \in N.$$

A to samé lze ukázat i pro h_2 :

$$-h_1(t) + \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \le h_2(s) \quad \forall t \in M, \forall s \in N.$$

$$\implies -h_1(t) + \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \le \inf_{y \in N} h_2(y) \quad \forall t \in M.$$

Teď sečtěme tyto dvě nerovnice:

$$-h_1(t) - h_2(s) + 2 \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \le \inf_{x \in M} h_1(x) + \inf_{y \in N} h_2(y) \quad \forall t \in M, \forall s \in N.$$

Tedy stačí dokázat, že

$$\inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \le -h_1(t) - h_2(s) + 2 \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \quad \forall t \in M, \forall s \in N.$$

$$0 \le -h_1(t) - h_2(s) + \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \quad \forall t \in M, \forall s \in N.$$

$$h_1(t) + h_2(s) \le \inf_{(x,y)^T \in M \times N} (h_1(x) + h_2(y)) \quad \forall t \in M, \forall s \in N.$$

7.2 Dualita - motivační příklad

Je dána úloha

minimalisujte
$$2x + 3y$$
 za podmínek $1 - x - y \le 0$,
$$x, y \in [0, 2].$$

Označme
$$f(x,y)=2x+3y,\,M=\left\{\begin{bmatrix}x\\y\end{bmatrix}\in[0,2]^2\,\middle|\,1-x-y\leq0\right\}$$
 a $\hat{f}=\min_{x\in M}f(x).$

Odhadněme min funkce ze spoda.

Pro $(x,y)^T \in M$:

$$f(x,y) \ge f(x,y) + g_1(x,y) = 2x + 3y + (1-x-y) = x + 2y + 1 \ge 1.$$

A protože $\hat{f} = \min f(x)$, nutně musí platit $\hat{f} \geq 1$.

Zkusme teď jiný odhad.

$$f(x,y) \ge f(x,y) + 2g_1(x,y) = 2x + 3y + 2(1-x-y) = 2y + 1 \ge 2.$$

Nalezli jsme lepší odhad: $\hat{f} \geq 2$. Jak tedy správně určit "nejlepší" možný dolní odhad \hat{f} ? Definujme si

$$L(x, y, \mu) = 2x + 3y + \mu(1 - x - y),$$

$$\varphi(\mu) = \min_{(x,y)^T \in [0,2]^2} L(x, y, \mu).$$

Pro každé $\mu \geq 0$ pak platí:

$$\varphi(\mu) = \min_{(x,y)^T \in \Omega} L(x,y,\mu) \le \min_{(x,y)^T \in M} L(x,y,\mu) \le \hat{f}$$

"Optimální" dolní odhad \hat{f} pomocí φ vede na úlohu

maximalisujte $\varphi(\mu)$, za podmínek $\mu \geq 0$.

Kde

$$\begin{split} \varphi(\mu) &= \min_{(x,y)^T \in [0,2]^T} \left[(2-\mu)x + (3-\mu)y + \mu \right] \\ &= \mu + \min_{x \in [0,2]} (2-\mu)x + \min_{y \in [0,2]} (3-\mu)y \\ &= \begin{cases} \mu & \mu < 2 \\ \mu + 4 - 2\mu & \mu \in [2,3) \\ 10 - 3\mu & \mu \in [3,\infty) \end{cases} \end{split}$$

Tu budeme nazývat duální úlohou.

Hodnota $\max \varphi(\mu)$ na $[0, +\infty)$ je $\hat{\varphi} \implies \hat{\varphi} \leq \hat{f}$.

7.3 Tvrzení o konkávnosti duální úlohy

Jestliže $D_{\varphi} \neq \emptyset$, pak φ je konkávní.

Důkaz.

Mějme $\mu, \nu \in D_{\varphi}, \lambda \in [0, 1].$

$$\varphi(\lambda\mu + (1-\lambda)\nu) \stackrel{?}{=} \inf_{x \in \Omega} \overbrace{f(x)}^{\lambda f(x) + (1-\lambda)f(x)} + \overbrace{\langle g(x), \mu \rangle + (1-\lambda)\langle g(x), \nu \rangle}^{\lambda \langle g(x), \mu \rangle + (1-\lambda)\langle g(x), \nu \rangle}$$

$$= \inf_{x \in \Omega} \lambda (f(x) + \langle g(x), \mu \rangle) + (1-\lambda)(f(x) + \langle g(x), \nu \rangle)$$

$$\stackrel{\text{vlastnost}}{\geq} \lambda \inf_{x \in \Omega} (f(x) + \langle g(x), \mu \rangle) + (1-\lambda) \inf_{x \in \Omega} (f(x) + \langle g(x), \nu \rangle)$$

$$= \lambda \varphi(\mu) + (1-\lambda)\varphi(\nu) > -\infty \implies \lambda \mu + (1-\lambda)\nu \in D_{\varphi}. \quad \Box$$

7.4 Věta o slabé dualitě

- (a) Pro každé $x \in M$ a $\mu \in N$ je $\varphi(\mu) \leq f(x)$.
- (b) $\hat{\varphi} \leq \hat{f}$.
- (a) Důkaz.

Víme: $L(x, \mu) \le f(x) \quad \forall x \in M, \forall \mu \ge 0.$

$$\varphi(\mu) = \inf_{y \in \Omega} L(y, \mu) \leq \inf_{y \in M} L(y, \mu) \leq L(x, \mu) \leq f(x) \quad \forall x \in M, \forall \mu \in N. \quad \Box$$

(b) Důkaz.

Z (a) máme
$$\sup_{\mu \in N} \varphi(\mu) \le f(x) \quad \forall x \in M.$$

$$\implies \hat{\varphi} \le \inf_{x \in M} f(x) = \hat{f}. \quad \Box$$

7.5 Důsledek věty o slabé dualitě

(a) Jestliže existují $\hat{x} \in M$ a $\hat{\mu} \in N$ splňující $\varphi(\hat{\mu}) = f(\hat{x})$, pak

$$\hat{\mu} \in \operatorname*{argmax}_{\mu \in N} \varphi(\mu) \quad \text{ a } \quad \hat{x} \in \operatorname*{argmin}_{x \in M} f(x).$$

- (b) Je-li $\hat{f} = -\infty$, pak $N = \emptyset$.
- (c) Je-li $\hat{\varphi} = +\infty$, pak $M = \emptyset$.

Důkaz (a).

Z věty o slabé dualitě platí:

$$\varphi(\mu) \leq f(\hat{x}) \overset{\text{předpoklad}}{=} \varphi(\hat{\mu}) \quad \forall \mu \in N \iff \hat{\mu} \in \operatorname*{argmax}_{\mu \in N} \varphi(\mu).$$

Analogicky:

$$f(\hat{x}) \stackrel{\text{předpoklad}}{=} \varphi(\hat{\mu}) \leq f(x) \quad \forall x \in M \iff \hat{x} \in \operatorname*{argmin}_{x \in M} f(x). \quad \Box$$

Důkaz (b).

Sporem. At $N \neq \emptyset$. Volme $\mu \in N$.

Pak
$$\underbrace{\varphi(\mu)}_{\in \mathbb{R}} \leq \hat{\varphi} \leq \hat{f} = -\infty \dots \text{ spor.} \quad \Box$$

Důkaz (C).

Sporem. At $M \neq \emptyset$. Volme $x \in M, \mu \in N$.

Pak
$$\varphi(\mu) \le \hat{\varphi} = +\infty \le \underbrace{f(x)}_{\in \mathbb{R}} \dots \text{ spor.} \quad \Box$$

7.6 Ukázkový příklad na slabou dualitu

Je dána úloha

minimalisujte
$$-x^2$$

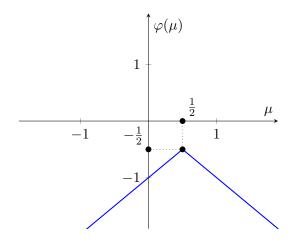
za podmínek $2x - 1 \le 0$,
 $x \in [0, 1]$.

Tedy:

$$L(x,\mu) = -x^2 + \mu(2x - 1) = (-x^2 + 2x\mu) - \mu$$
$$\varphi(\mu) = \left[\min_{x \in [0,1]} (-x^2 + 2x\mu)\right] - \mu$$

Pozorování. Minimalisovaná funkce je (ryze) konkávní. Nemůže tedy v žádném vnitřním bodě nabývat minima. Dosazení krajních bodů intervalu:

$$\varphi(\mu) = \min \left\{ 0, 2\mu - 1 \right\} - \mu = \begin{cases} \mu - 1 & \text{pro } \mu < \frac{1}{2}, \\ -\mu & \text{pro } \mu \ge \frac{1}{2}. \end{cases}$$

Z grafu vyčteme: $\hat{\varphi}=-\frac{1}{2}.$ A to samé uděláme pro f, kde výsledek bude $\hat{f}=-\frac{1}{4}.$

Tedy $\hat{\varphi} < \hat{f}$.

7.7 Věta o silné dualitě

Nechť $\hat{f} < \infty$ a cílová funkce $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$ je konvexní. Předpokládejme, že platí alespoň jedna z následujících podmínek:

- (a) Komponenty g_1, \ldots, g_k zobrazení g splňují Slaterovu podmínku regularity.
- (b) Zobrazení g je afinní a Ω je konvexní polyedrická množina.

Potom $\hat{f} = \hat{\varphi}$. Je-li navíc $\hat{f} \in \mathbb{R}$, pak existuje řešení úlohy (D).

Důkaz vynecháme.

8 KKT podmínky

8.1 Věta o nutných KKT podmínkách

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $f, g_1, \ldots, g_k \in C^1(\Omega)$,

$$M = \{x \in \Omega \mid g_1(x) \le 0, \dots, g_k(x) \le 0\} \text{ a } \hat{x} \in M.$$

Jestliže $\overline{\mathcal{F}(M;\hat{x})} = \mathcal{G}(\hat{x})$ a \hat{x} je bod lokálního minima na f na M, pak existuje $(\mu_1,\ldots,\mu_k)^T \in \mathbb{R}^k$ tak, že

$$\nabla f(\hat{x}) + \sum_{i=1}^{k} \mu_i \nabla g_i(\hat{x}) = 0,$$

$$\mu_i g_i(\hat{x}) = 0 \text{ pro všechna } i \in \{1, \dots, k\},$$

$$\mu_i \ge 0 \text{ pro všechna } i \in \{1, \dots, k\}.$$

Důkaz.

- $\mathcal{I}(\hat{x}) = \emptyset \implies \hat{x} \in \text{int}(M) \implies \nabla f(\hat{x}) = 0$ z Fermatovy věty. \rightarrow volba $\mu_1 = \cdots = \mu_k = 0$. Pak KKT podmínky splněny.
- $\emptyset \neq \mathcal{I}(\hat{x}) = \{1, \dots, l\}$

Víme, že máme bod lokálního minima $(\hat{x}) \xrightarrow{\text{Fermatova}} \mathcal{F}(M; \hat{x}) \cap \mathcal{D}_0(f; \hat{x}) = \emptyset$, tj. $\langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \geq 0 \quad \forall d \in \mathcal{F}(M; \hat{x})$.

Teď chceme dokázat, že platí $\langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \geq 0 \quad \forall d \in \mathcal{G}(\hat{x}).$

Protože $\overline{\mathcal{F}(M;\hat{x})}$ koinciduje s $\mathcal{G}(\hat{x})$ a ze spojitosti skalárního součinu plyne, že $\langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \geq 0 \quad \forall d \in \underbrace{\overline{\mathcal{F}(M;\hat{x})}}_{\mathcal{G}(\hat{x})}$.

To tedy znamená $\langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle \geq 0 \quad \forall d \in \mathcal{G}(\hat{x})$. Z toho plyne, že neexistuje $d \in \mathbb{R}^n$, pro který platí:

$$\langle \nabla f(\hat{x}), d \rangle < 0 \dots \text{ tj. } \langle -\nabla f(\hat{x}), d \rangle > 0$$

$$\langle \nabla g_1(\hat{x}), d \rangle \leq 0$$

$$\vdots$$

$$\langle \nabla g_l(\hat{x}), d \rangle \leq 0$$

$$A^T d \leq 0, \text{ kde } A = (\nabla g_1(\hat{x}), \dots, \nabla g_l(\hat{x}))$$

No a z Farkasova lemma tedy nutně platí: ex. $\mu = (\mu_1, \dots, \mu_l)^T \in \mathbb{R}^l_+ : \underbrace{A\mu}_{\sum_{i=1}^l \mu_i \nabla g_i} = -\nabla f(\hat{x}).$

 \rightarrow volme dále $\mu_{l+1},\dots,\mu_k=0.$ Pak

$$-\nabla f(\hat{x}) = \sum_{i=1}^{k} \mu_i \nabla g_i(\hat{x}),$$

$$\mu_i \nabla g_i(\hat{x}) = 0 \text{ pro všechna } i \in \{1, \dots, k\},$$

$$\mu_i \ge 0 \text{ pro všechna } i \in \{1, \dots, k\}.$$

A to jsou přesně KKT podmínky. □

8.2 Příklad použití KKT podmínek

minimalisujte
$$\underbrace{x+y}_{f(x,y)}$$
 za podmínek $\underbrace{x}_{g_1(x,y)} \geq 0$, $\underbrace{y}_{g_2(x,y)} \geq 0$.

Určete KKT body.

$$\nabla f(x,y) = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \nabla g_1(x,y) = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \end{bmatrix}, \nabla g_2(x,y) = \begin{bmatrix} 0 \\ -1 \end{bmatrix}.$$

KKT podmínky:

$$1 + \mu_1(-1) + \mu_2(0) = 0 \longrightarrow \mu_1 = 1$$

$$1 + \mu_1(0) + \mu_2(-1) = 0 \longrightarrow \mu_2 = 1$$

$$\mu_1(-x) = 0$$

$$\mu_2(-y) = 0$$

$$\mu_1, \mu_2 \ge 0$$

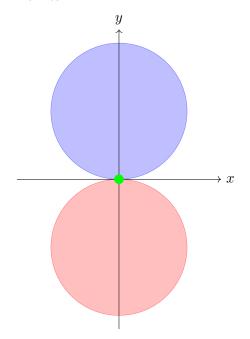
Jediný KKT bod je tedy $\hat{x} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$ a jedná se o bod minima.

8.3 Příklad, že KKT podmínky vždy nenaleznou všechny body

minimalisujte x

za podmínek
$$x^2 + (y-1)^2 \le 1$$
,
$$x^2 + (y+1)^2 \le 1$$
.

Nákres.

Přípustná množina: $M = \{0\} \rightarrow$ určitě konvexní množina.

KKT podmínky:

$$1 + \mu_1(2 \cdot 0) + \mu_2(2 \cdot 0) = 0 X$$

:

 $\Rightarrow (0,0)$ není KKT bod i když je úloha konvexní a bod (0,0) je očividně bodem minima.

8.4 Věta o postačujících KKT podmínkách

Necht $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $f, g_1, \ldots, g_k \in C^1(\Omega)$ jsou konvexní funkce na $C = \{x \in \Omega \mid g_1(x) \leq 0, \ldots, g_k(x) \leq 0\}$. Jestliže $\hat{x} \in C$ je KKT bod, pak \hat{x} je bod minima funkce f na C.

Důkaz. At x in C.

Cíl: $f(x) - f(\hat{x}) \ge 0$ (= \hat{x} je minimum)

Charakterisace pomocí tečné nadroviny: $f(\hat{x}) + \langle \nabla f(\hat{x}), x - \hat{x} \rangle \leq f(x)$ $x, \hat{x} \in C$

$$f(x) - f(\hat{x}) \underset{\text{f je konvexní}}{\geq} \langle \nabla f(\hat{x}), x - \hat{x} \rangle \underset{\text{stacionarity}}{\overset{\text{podmínka}}{=}} \langle -\sum_{i=1}^{k} \mu_{i} \nabla g_{i}(\hat{x}), x - \hat{x} \rangle$$

$$= \sum_{i=1}^{k} -\langle \nabla g_{i}(\hat{x}), x - \hat{x} \rangle \mu_{i} = \sum_{i=1}^{n} (g_{i}(\hat{x}) - g_{i}(x)) \mu_{i} \underset{\text{komplementarity}}{\overset{\text{podmínka}}{=}} -\sum_{i=1}^{n} \underbrace{\mu_{i}}_{\underset{\text{podmínka}}{\overset{\leq 0 \, \forall x \in C}{g_{i}(x)}} \geq 0. \quad \Box$$

8.5 Afinní podmínka regularity

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $g_1, \dots, g_k \in C^1(\Omega)$ a

$$M = \{x \in \Omega \mid g_1(x) \le 0, \dots, g_k(x) \le 0\}.$$

Řekněme, že $(g_i)_{i=1}^k$ splňuje afinní podmínku regularity, jestliže g_1, \ldots, g_k jsou afinní.

8.6 Slaterova podmínka regularity

Nechť $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ je otevřená množina, $g_1, \ldots, g_k \in C^1(\Omega)$ a

$$M = \{x \in \Omega \mid g_1(x) \le 0, \dots, g_k(x) \le 0\}.$$

Řekněme, že $(g_i)_{i=1}^k$ splňuje Slaterovu podmínku regularity, jestliže g_1, \ldots, g_k jsou konvexní na Ω a existuje $x \in \Omega$ tak, že pro každé $i \in \{1, \ldots, k\}$ je $g_i(x) < 0$.

8.7 Použití podmínek regularity k ověření KKT podmínek

$$\begin{array}{ll} \mbox{minimalisujte} & 2x^2+y^2 \\ \mbox{za podmínek} & x^2+y^2-1 \leq 0, \\ & -x & \leq 0. \end{array}$$

 $x^2 + y^2 - 1 \le 0$ $-x \le 0$

Afinní podmínka splněna není, ověříme Slaterovu.

Množina je očividně konvexní a zároveň zvolme $x = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} \\ 0 \end{bmatrix} \in \Omega$. Pak $g_i(x) < 0$, Slaterova podmínka je tedy očividně splněna.

$$\nabla f(x) = \begin{bmatrix} 4x \\ 2y \end{bmatrix}, \nabla g_1(x) = \begin{bmatrix} 2x \\ 2y \end{bmatrix}, \nabla g_2(x) = \begin{bmatrix} -1 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

⇒ KKT podmínky:

$$4x + \mu_1 2x + \mu_2 (-1) = 0 \Leftrightarrow 2x(2 + \mu_1) - \mu_2 = 0$$

$$2y + \mu_1 2y + \mu_2 0 = 0 \Leftrightarrow 2y(1 + \mu_1) = 0 \Longrightarrow_{\mu_1 \ge 0} y = 0$$

$$\mu_1 (x^2 + y^2 - 1) = 0$$

$$\mu_2 (-x) = 0$$

$$\mu_1, \mu_2 \ge 0$$

y = 0:

$$2x(2 + \mu_1) = \mu_2
\mu_1(x^2 + 1) = 0
\mu_2 x = 0
\mu_1, \mu_2 \ge 0$$

$$x \ne 0 \Rightarrow \mu_2 = 0 \Rightarrow 2 + \mu_1 = 0 \dots \text{ spor s } \mu_1 \ge 0.$$

$$x = 0 \Rightarrow \mu_1 = 0 \Rightarrow \mu_2 = 0 \quad \checkmark$$

Existuje bod $\begin{bmatrix} x \\ y \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \end{bmatrix}$, pro který jsou splněny nutné a postačující KKT podmínky.

8.8 Určení nutných a postačujících podmínek optimality

At $A \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R}), D \in \mathbb{M}_{r,n}(\mathbb{R}), b \in \mathbb{R}^m$ a $\lambda > 0$. Je dána úloha

minimalisujte
$$f(x) = ||Ax - b||^2 + \lambda ||Dx||^2$$
 na \mathbb{R}^n .

Jaké jsou nutnné a postačující podmínky optimality?

$$f(x) = \langle Ax - b, Ax - b \rangle + \lambda \langle Dx, Dx \rangle$$
$$= \langle \underbrace{Ax, Ax}_{A^T Ax, x} \rangle - 2\langle Ax, b \rangle + ||b||^2 + \lambda \langle \underbrace{Dx, Dx}_{D^T Dx, x} \rangle$$

$$\implies f(x) = \left\langle \left(A^T A + \lambda D^T D\right) x, x \right\rangle - 2 \left\langle x, A^T b \right\rangle + \|b\|^2$$

Je f konvexní?

Ano, neboť $\nabla^2 f(x) = 2(A^T A + \lambda D^T D)$ je positivně semidefinitní, protože pro $x \in \mathbb{R}$:

$$\langle 2 (A^T A + \lambda D^T D) x, x \rangle = 2 [\langle Ax, Ax \rangle + \lambda \langle Dx, Dx \rangle]$$
$$= 2 [\|Ax\|^2 + \lambda \|Dx\|^2] \ge 0$$

Tedy f je konvexní \implies stačí najít stacionární body.

$$0 = \nabla^2 f(x) = 2(A^T A + \lambda D^T D)x - 2(A^T b) + 0$$
$$= (A^T A + \lambda D^T D)x - A^T b$$
$$\implies A^T b = (A^T A + \lambda D^T D)x$$

A to je nutná a postačující podmínka pro x, aby byl bodem minima f na \mathbb{R}^n .

8.9 Určení KKT podmínek

minimalisujte
$$x^4+y^4+12x^2+6y^2-xy-x-y$$
 za podmínek $x+y\geq 6,$
$$2x-y\geq 3,$$

$$x,y\geq 0.$$

- (a) Napište KKT podmínky.
- (b) Jsou nutné a postačující?
- (c) Ukažte, že $(3,3)^T$ je jediný bod minima.
- (a) Mějme

$$g_1(x,y) = -x - y + 6,$$

$$g_2(x,y) = 2x - y + 3,$$

$$g_3(x,y) = -x,$$

$$g_4(x,y) = -y,$$

$$f(x,y) = x^4 + y^4 + 12x^2 + 6y^2 - xy - x - y.$$

 \rightarrow použijeme afinní podmínku regularity $\rightarrow g_i$ jsou affiní.

KKT podmínky:

$$\nabla f(x,y) + \mu_1 \nabla g_1(x,y) + \mu_2 \nabla g_2(x,y) + \mu_3 \nabla g_3(x,y) + \mu_4 \nabla g_4(x,y) = 0$$
$$\mu_i g_i(x,y) = 0, i = 1, 2, \dots,$$
$$\mu_i \ge 0, i = 1, 2, \dots$$

Tedy:

$$4x^{3} + 24x - y - 1 - \mu_{1} - 2\mu_{2} - \mu_{3} = 0$$

$$4y^{3} + 12y - x - 1 - \mu_{1} + \mu_{2} - \mu_{4} = 0$$

$$\mu_{1}(-x - y + 6) = 0,$$

$$\mu_{2}(x - 2y + 3) = 0,$$

$$x\mu_{3} = 0,$$

$$y\mu_{4} = 0,$$

$$\mu_{1}, \mu_{2}, \mu_{3}, \mu_{4} \ge 0.$$

Jsou postačující? Máme konvexní úlohu? Musíme ověřit konvexitu u g_i a f.

- g_i jsou afinní \Longrightarrow jsou konvexní.
- f:
 - kvadráty jsou ryze konvexní
 - součet ryzích konvexních je ryzí konvexní

$$h(x,y)=12x^2+6y^2-xy-x-y$$

$$\nabla^2 h(x,y)=\begin{bmatrix}24&-1\\-1&12\end{bmatrix}=24\cdot 12-1>0;\quad 24>0\implies h(x,y) \text{ je positivně definitní}.$$

 $\implies h(x,y)$ je ryze konvexní.

A proto je i f(x,y) ryze konvexní, protože součet ryze konvexních dává ryze konvexní \implies existuje právě jeden bod minima.

Ověříme
$$\begin{bmatrix} 3 \\ 3 \end{bmatrix}$$
. At $x=y=3$. Pak

$$4 \cdot 27 + 24 \cdot 3 - 4 - \mu_1 + \mu_2 - \mu_3 = 0 \quad \text{(I.)}$$

$$4 \cdot +12 \cdot 3 - 4 - \mu_1 - 2\mu_2 - \mu_4 = 0 \quad \text{(II.)}$$

$$\mu_1 \cdot 0 = 0$$

$$\mu_2 \cdot 0 = 0$$

$$3\mu_3 = 0 \implies \mu_3 = 0$$

$$3\mu_4 = 0 \implies \mu_4 = 0$$

$$\mu_1, \mu_2 \ge 0$$

I. – II.:
$$24 \cdot 3 - 12 \cdot 3 - 3\mu_2 = 0 \implies \mu_2 = \frac{1}{3}(24 \cdot 3 - 12 \cdot 3) > 0.$$

 $\mu_1 = 4 \cdot 27 + 24 \cdot 3 - 4 - \frac{2}{3}(24 \cdot 3 - 36) > 0.$

8.10 Určení KKT podmínek

minimalisujte
$$\alpha x+y, \alpha \in \mathbb{R}$$
 je parametr. za podmínek $x^2+y^2-25 \leq 0,$
$$x-y-1 \leq 0.$$

Určete α tak, aby $\begin{bmatrix} 4 \\ 3 \end{bmatrix}$ bylo řešení.

KKT podmínky:

$$\alpha + \mu_1(2x) + \mu_2 \cdot 1 = 0$$

$$1 + \mu_1(2y) - \mu_2 = 0$$

$$\mu_1(x^2 + y^2 - 25) = 0,$$

$$\mu_2(x - y - 1) = 0,$$

$$\mu_1, \mu_2 > 0.$$

 g_i jsou konvexní, f je konvexní \Longrightarrow KKT podmínky jsou postačující. Slaterova podmínka optimality je splněna \Longrightarrow KKT podmínky jsou nutné.

x = 4, y = 3:

$$\alpha + 8\mu_1 + \mu_2 = 0$$
 (I.)
 $1 + 6\mu_1 - \mu_2 = 0$, (II.)
 $\mu_1, \mu_2 \ge 0$.

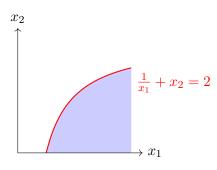
I.+II.:
$$\alpha + 1 + 14\mu_1 = 0$$

 $\mu_1 = \frac{-\alpha - 1}{14} \stackrel{!}{\geq} 0 \implies -1 \geq \alpha$. A tedy $\mu_2 = 1 + 6\mu_1 \geq 0$.
Tedy aby $\begin{bmatrix} 4 \\ 3 \end{bmatrix}$ bylo řešení této úlohy, musí platit $\alpha \leq -1$.

8.11 Určení KKT podmínek s trikem

Mějme zadání

minimalisujte
$$\frac{x_1}{x_2}$$
 za podmínek $\frac{1}{x_1} + x_2 \le 2$, $x_1, x_2 > 0$.

Z nákresu množina vypadá konvexní, co ale minimalisovaná funkce?

$$\nabla^2 f(x_1, x_2) = \begin{bmatrix} 0 & -\frac{1}{x_2^2} \\ -\frac{1}{x_2^2} & \frac{2x_1}{x_2^3} \end{bmatrix}$$

$$\det \nabla^2 f(x_1,x_2) = -\frac{1}{x_2^4} < 0 \dots$$
indefinitní

 \Longrightarrow KKT podmínky jsou jen nutné, nikoliv postačující.

Využijeme trik, uděláme substituci: $x_1 = e^{y_1}$, $x_2 = e^{y_2}$... $\varphi(y_1, y_2) = (e^{y_1}, e^{y_2})$, $\varphi(\hat{y}_1, \hat{y}_2) = (\hat{x}_1, \hat{x}_2)$. A úlohu převedeme na:

minimalisujte
$$e^{y_1} - e^{y_2}$$

za podmínek $e^{-y_1} + e^{y_2} \le 2$.

$$\begin{split} e^{\hat{y}_1 - \hat{y}_2} &\leq e^{y_1 - y_2} \\ \underbrace{\frac{e^{\hat{y}_1}}{e^{\hat{y}_2}}} &\leq \underbrace{\frac{e^{y_1}}{e^{y_2}}}_{f(\varphi(\hat{y}_1, \hat{y}_2))} \\ f(\hat{x}_1, \hat{x}_2) &\leq f(x_1, x_2) \quad \forall (x_1, x_2) \in M. \end{split}$$

Slaterova podmínka je splněna $\rightarrow (y_1, y_2) = (1, 0)$.

⇒ KKT podmínky jsou nutné a postačující.

$$e^{y_1 - y_2} + \mu(-e^{-y_1}) = 0 \tag{I}$$

$$-e^{y_1-y_2} + \mu e^{y_2} = 0 \to \mu = \frac{e^{y_1-y_2}}{e^{y_2}} = e^{y_1-2y_2}$$
 (II)

$$\mu(e^{-y_1} + e^{y_2} - 2) = 0 \tag{III}$$

$$\mu \ge 0$$
 (IV)

Očividně $\mu \neq 0 \implies e^{-y_1} + e^{y_2} - 2 = 0$ (III).

Dosazení (II) do (I):
$$e^{y_1-y_2}-e^{-2y_2}=0$$
.
$$e^{y_1-y_2}=e^{-2y_2}$$

$$y_1-y_2=-2y_2$$

$$y_1=-y_2$$

Dosazením do (III) získáme $2e^{y_2}-2=0 \Rightarrow e^{y_2}=1 \Rightarrow y_2=0=y_1$. Jediný bod minima je $[0,0]^T$.

Teď zpětný chod na původní úlohu: $x_1=e^0=1,\,x_2=e^0=1.$

Původní úloha má řešení $[1,1]^T.$

9 Lineární programování

Úlohy lineárního programování jsou optimalisační úlohy, ve kterých je

- (a) cílová funkce afinní (bez újmy na obecnosti se můžeme omezit na lineární funkce)
- (b) přípustná množina je konvexní polyedrická množina (tj. lze popsat pomocí konečné soustavy lineárních rovnic a nerovnic)

Příklad.

Firma vyrábí 2 druhy výrobků A a B. V tabulce je uvedeno množství materiálu (ve vhodných jednotkách) potřebný k výrobě jednotkového množství daného druhu výrobku a také jeho prodejní cena.

	Materiál X	Materiál Y	Cena
Výrobek A	2	3	6000 Kč
Výrobek B	4	4	10000 Kč

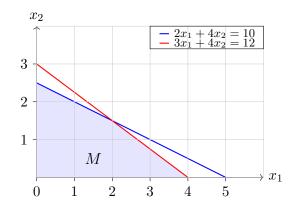
Na skladu je jen 10 jednotek materiálu X a 12 jednotek materiálu Y. Jak mají ve firmě nastavit výrobni proces, aby celková cena za vyrobené množství výrobků byla co největší?

Odpověď je přímo v zadání.

 $x_1 \dots \text{množství výrobku } A$ $x_2 \dots \text{množství výrobku } B$

maximalisujte
$$6x_1 + 10x_2$$

za podmínek $2x_1 + 4x_2 \le 10$, $3x_1 + 4x_2 \le 12$, $x_1, x_2 \ge 0$.

Graficky lze nalézt, že maximum se nabývá v bodě $(2, \frac{3}{2})^T$. Maximum je $f(2, \frac{3}{2}) = 27$.

Pokračování příkladu.

Obchodník chce od firmy koupit veškerý materiál ze skladu. Jaké ceny za materiál X a Y by měl firmě nabídnout, aby zaplatil co nejmenší částku a firmě se přesto vyplatilo materiál prodat namísto výroby výrobků?

Tato otázka vede na úlohu:

 $y_1 \dots$ cena za jednotkové množství materiálu X $y_2 \dots$ cena za jednotkové množství materiálu Y

minimalisujte
$$10y_1+12y_2$$
 za podmínek $2y_1+3y_2>6,$
$$4y_1+4y_2>10,$$

$$y_1,y_2\geq 0.$$

Pozorování. Tyto dvě úlohy jsou navzájem duální.

9.1 Zápis úlohy lineárního programování

Je dána úloha

minimalisujte
$$x_1 - x_2$$

za podmínek $2x_1 - 3x_2 = 5$,
 $-2 \le x_2 \le 3$,
 $x_1 \le 0$.

Zapišme úlohu v kanonickém tvaru.

Pomocné substituce: $y_1 = -x_1, x_2 = y_2 - y_3, y_2, y_3 \ge 0.$

$$\begin{aligned} & \text{minimalisujte} & -y_1 - y_2 + y_3 \\ & \text{za podmínek} & -2y_1 - 3y_2 + 3y_3 \geq 5, \\ & 2y_1 + 3y_2 - 3y_3 \geq -5, \\ & -y_2 + y_3 \geq -3, \\ & y_2 - y_3 \geq -2, \\ & y_1, y_2, y_3 \geq 0. \end{aligned}$$

Zapišme úlohu ve standardním tvaru.

minimalisujte
$$-y_1-y_2+y_3$$
 za podmínek $-2y_1-3y_2+3y_3=5,$
$$y_2-y_3-y_4=-2,$$

$$y_2-y_3+y_5=3,$$

$$y_1,y_2,y_3,y_4,y_5\geq 0.$$

9.2 Basický přípustný bod

Bod $x \in M$ se nazve basický přípustný bod (BPB) úlohy lineárního programování, pokud existuje m-prvková množina $B \subseteq \{1, \dots, n\}$ taková, že

- (a) A_B je regulární,
- (b) $x_j = 0$ pro každé $j \in \mathbb{N}$.

Množina B z definice BPB se nazývá přípustná báse.

9.3 Příklad BPB

Nechť
$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix}$$
 a $b = \begin{bmatrix} 5 \\ 3 \end{bmatrix}$. Jaké jsou BPB?

- $B = \{1, 2\} \dots A_B = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 0 & 2 \end{bmatrix}$. Evidentně invertibilní. $x = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} \dots \underbrace{Ax}_{A_B x_B + A_N} \underbrace{x_N} = b. \text{ Tedy } \begin{bmatrix} 1 & 2 & 5 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix} \rightarrow x = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix} \in M \text{ je BPB.}$
- $B = \{1,3\} \dots A_B = \begin{bmatrix} 1 & 3 \\ 0 & 3 \end{bmatrix}$. Evidentně invertibilní. Tedy $\begin{bmatrix} 1 & 3 & 5 \\ 0 & 3 & 3 \end{bmatrix} \rightarrow x = \begin{bmatrix} 2 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} \in M$ je BPB.
- $B=\{2,3\}\dots A_B=\begin{bmatrix}2&3\\2&3\end{bmatrix}$. Evidentně není regulární. Žádný bod nemůže být BPB.

9.4 Tvrzení o charakterisaci BPB

Nechť $x \in M$. Pak x je BPB právě tehdy, když $\{a_j \mid j \in J(x)\}$ je lineárně nezávislá množina.

Důkaz.

" \Rightarrow ": x je BPB \implies existuje $B \subseteq \{1, \ldots, n\}$ m-prvková tak, že $\{a_j \mid j \in B\}$ je lineárně nezávislá. Navíc $J(x) \subseteq B$, protože J(x) obsahuje ty indexy, které odpovídají kladným komponentám a všechny komponenty indexované mimo indexy z B jsou nulové.

Tedy $\{a_j \mid j \in J(x)\}$ je lineárně nezávislá.

 \Leftarrow ": Je-li |J(x) = m|, pak jasné (B = J(x)).

At |J(x)| < m. Z předpokladu víme rank(A) = m. Pak lze J(x) doplnit do m-prvkové množiny $B \subseteq \{1, \ldots, n\}$ tak, že $\{a_i \mid j \in B\}$ je lineárně nezávislá. $\implies x$ je BPB. \square

9.5 Tvrzení, že dva různé PBP musí mít různé množiny B

Pro každou m-prvkovou množinu $B \subseteq \{1, \ldots, n\}$ takovou, že A_B je regulární, existuje nejvýše jedno $x \in M$ splňující $x_j = 0$ pro každé $j \in N$.

Důkaz. Sporem.

At $x, y \in M$ jsou různé a splňují $x_j = y_j = 0$ pro každé $j \in N$.

$$b = Ax = \sum_{j=1}^{n} x_j a_j = \sum_{j \in B} x_j a_j = A_B x_B$$

$$b = Ay = A_B y_B$$

$$A_B x_B = A_B y_B$$

A protože A je dle předpokladu regulární, tak dostaneme:

$$x_B = y_B \implies x = y$$

Což je ale spor, protože x a y mají být různé. \square

Horní hranice počtu BPB úlohy LP je tedy $\binom{n}{m}$.

9.6 Příklad na degenerované BPB

Nechť

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{ a } \quad b = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Určete všechny basické přípustné body.

- $B=\{1,2\}$. Tedy $A_B=\begin{bmatrix}1&0\\1&1\end{bmatrix}$ je určitě regulární. Pak očividně $\begin{bmatrix}1,0,0,0\end{bmatrix}^T$ je BPB s přípustnou básí B.
- $B = \{1,3\}$. Tedy $A_B = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$ je určitě regulární. Pak $\begin{bmatrix} 1,0,0,0 \end{bmatrix}^T$ je BPB s přípustnou básí B.
- $B = \{1,4\}.$ $A_B = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$ je singulární, tedy není přípustnou básí BPB.
- $B=\{2,3\}$. Tedy $A_B=\begin{bmatrix}0&1\\1&0\end{bmatrix}$ je určitě regulární. Pak $\begin{bmatrix}0,1,1,0\end{bmatrix}^T$ je BPB s přípustnou básí B.
- $B = \{2, 4\}$. Tedy $A_B = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}$ je určitě regulární. Pak $\begin{bmatrix} 0, 0, 0, 1 \end{bmatrix}^T$ je BPB s přípustnou básí B.
- $B = \{3, 4\}$. Tedy $A_B = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$ je určitě regulární. Pak $\begin{bmatrix} 0, 0, 0, 1 \end{bmatrix}^T$ je BPB s přípustnou básí B.

9.7 Příklad na souvislost BPB a krajních bodů

Nechť

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 0 & 2 & 3 \end{bmatrix} \quad \text{a} \quad b = \begin{bmatrix} 5 \\ 3 \end{bmatrix}.$$

 $M = \left\{ x \in \mathbb{R}^3_+ \mid Ax = b \right\}.$

Již víme, že $x=\begin{bmatrix}2\\0\\1\end{bmatrix}$ a $y=\begin{bmatrix}2\\\frac{3}{2}\\0\end{bmatrix}$ jsou BPB.

$$Ax = b \dots \begin{bmatrix} 1 & 2 & 3 & 5 \\ 0 & 2 & 3 & 3 \end{bmatrix} \sim \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 2 \\ 0 & 2 & 3 & 3 \end{bmatrix}$$

Tedy řešení soustavy $z=\begin{bmatrix}2\\\frac{1}{2}(3-3t)\\t\end{bmatrix}, t\in\mathbb{R}.$ Kdy je $z\in\mathbb{R}^3_+$?

Právě tehdy, když $t \ge 0$ a $1 \ge t$, tedy $t \in [0, 1]$.

$$z \in [x,y] \iff z = tx + (1-t)y = \begin{bmatrix} 2\\ \frac{3}{2}\\ 0 \end{bmatrix} + t \begin{bmatrix} 0\\ -\frac{3}{2}\\ 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2\\ \frac{3}{2}(1-t)\\ t \end{bmatrix}, t \in [0,1].$$

Tedy M = [x, y].

9.8 Věta o souvislosti BPB a krajních bodů

- (a) Necht $x \in M$. Pak x je BPB úlohy LP právě tehdy, když x je krajní bod množiny M.
- (b) M je neprázdná právě tehdy, když existuje BPB úlohy LP.

Důkaz (a).

"⇒": Sporem.

Existují dva různé body $y, z \in M$ tak, že $x = \frac{y+z}{2}$. At B je přípustná báse BPB x.

Pak $y_j = z_j = 0$ pro každé $j \in N$. Navíc A_B je regulární dle definice BPB. Ale dle této stejné definice platí, že y a z jsou BPB s přípustnou básí B. Ale dle tvrzení nemohou mít dva různé BPB stejnou přípustnou bási. $\Longrightarrow y = z$, což je spor.

"⇐": Sporem.

At x není BPB. Pak z charakterisace BPB plyne, že $\{a_j \mid j \in J(x)\}$ je lineárně závislá množina.

 \rightarrow existují $d_j \in \mathbb{R}, j \in J(x)$, ne všechny nulové tak, že

$$\sum_{j \in J(x)} d_j a_j = 0.$$

Definujme $d_j = 0$ pro každé $j \in \{1, ..., n\} \setminus J(x)$.

Pak Ad = 0. Odtud $A(x \pm \alpha d) = b \pm \alpha \underbrace{Ad}_{=0} = b$ pro všechna $\alpha \in \mathbb{R}$.

Pro dostatečně malé $\alpha > 0$ je $x \pm \alpha d \ge 0$. Pro takové α je $x \pm \alpha d \in M$. Pak $x + \alpha d \ne x - \alpha d$ a navíc evidentně platí $x = \frac{(x + \alpha d) + (x - \alpha d)}{2}$. To je spor s tvrzením, že máme krajní bod. \square

Důkaz (b). Vynecháme.

9.9 Základní věta lineárního programování

- (a) Úloha LP má řešení právě tehdy, když M je neprázdná a $\langle x,c\rangle$ je zdola omezená na M.
- (b) Má-li LP řešení, pak existuje řešení úlohy LP, které je BPB.

Důkaz (a).

" \Rightarrow ": Když máme řešení, pak určitě leží v M a je určitě zdola omezená, protože to je právě to ono řešení

"←": Weierstrassova věta. □

Důkaz (b).

At $\hat{x} \in \operatorname{argmax}_{x \in M} \langle x, c \rangle$.

Protože M je kompaktní a konvexní, tak víme $\hat{x} \in \text{conv}(\text{ext}(M))$.

 $\operatorname{ext}(M)\ldots$ konečná množina, tj. $\operatorname{ext}(M) = \{e_1,\ldots,e_k\}.$

$$\underset{\text{obal}}{\overset{\text{konvexni}}{\Longrightarrow}} \hat{x} = \sum_{i=1}^{l} \lambda_i e_i \text{ pro nějaké } \lambda_1, \dots, \lambda_l \ge 0 \text{ a } \sum \lambda_i = 1.$$

Alespoň jeden krajní bod musí být mezi e_i . At $e_N \in \text{ext}(M)$ splňuje $\langle e_N, c \rangle = \min_{i \in \{1, \dots, l\}} \langle e_i, c \rangle$.

$$\langle \hat{x}, c \rangle = \sum_{i=1}^{l} \lambda_i \langle e_i, c \rangle \ge \left(\sum_{i=1}^{l} \lambda_i \right) \langle e_N, c \rangle = \langle e_N, c \rangle \implies e_N \in \underset{x \in M}{\operatorname{argmax}} \langle x, c \rangle. \quad \Box$$

9.10 Příklad na hledání duální úlohy

Mějme úlohu

minimalisujte
$$x_1 + 2x_2$$

za podmínek $x_1 + x_2 \ge 1 ... - x_1 - x_2 + 1 \le 0$,
 $x_1, x_2 \ge 0$.

- (a) Najděte duální úlohu, jestliže $x_1, x_2 \ge 0$ je přímé omezení.
- (b) Najděte duální úlohu, jestliže $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ je přímé omezení.

(a)
$$L(x_1, x_2, \mu) = x_1 + 2x_2 + \mu(-x_1 - x_2 + 1)$$

$$\varphi(\mu) = \inf_{(x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2_+} L(x_1, x_2, \mu) = \inf_{(x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2_+} (1 - \mu)x_1 + (2 - \mu)x_2 + \mu$$

$$\varphi(\mu) = \underbrace{\left[\inf_{x_1 \in \mathbb{R}_+} (1 - \mu)x_1\right]}_{=\left\{0 \text{ pro } 1 \ge \mu, -\infty \text{ pro } 1 < \mu.\right\}} + \underbrace{\left[\inf_{x_2 \in \mathbb{R}_+} (2 - \mu)x_2\right]}_{=\left\{0 \text{ pro } 2 \ge \mu, -\infty \text{ pro } 2 < \mu.\right\}}_{=\left\{0 \text{ pro } 1 \le \mu, -\infty \text{ pro } \mu \in [0, 1], -\infty \text{ pro } \mu \notin [0, 1].\right\}}$$

$$\Rightarrow \varphi(\mu) = \begin{cases} \mu \text{ pro } \mu \in [0, 1], -\infty \text{ pro } \mu \notin [0, 1].$$

A tedy duální úloha je

maximalisujte
$$\mu$$
 za podmínek $\mu \in [0, 1]$.

(b)
$$L(x_1, x_2, \mu_1, \mu_2, \mu_3) = x_1 + 2x_2 + \mu_1(-x_1 - x_2 + 1) + \mu_2(-x_1) + \mu_3(-x_2)$$

$$\varphi(\mu) = \inf_{(x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2} L(x_1, x_2, \mu_1, \mu_2, \mu_3) = \inf_{(x_1, x_2) \in \mathbb{R}^2} (1 - \mu_1 - \mu_2) x_1 + (2 - \mu_1 - \mu_3) x_2 + \mu_1$$

$$\varphi(\mu) = \left[\inf_{x_1 \in \mathbb{R}} (1 - \mu_1 - \mu_2) x_1\right] + \left[\inf_{x_2 \in \mathbb{R}} (2 - \mu_1 - \mu_3) x_2\right] + \mu_1$$

$$= \begin{cases} 0 & \text{pro } 1 - \mu_1 - \mu_2 = 0, \\ -\infty & \text{pro } 1 - \mu_1 - \mu_2 \neq 0. \end{cases} \begin{cases} 0 & \text{pro } 2 - \mu_1 - \mu_3 = 0, \\ -\infty & \text{pro } 2 - \mu_1 - \mu_3 \neq 0. \end{cases}$$

$$\varphi(\mu_1, \mu_2, \mu_3) = \begin{cases} \mu_1 & \text{pro } D_{\varphi} = \{(\mu_1, \mu_2, \mu_3) \in \mathbb{R}^3_+ \mid 1 - \mu_1 - \mu_2 = 0, 2 - \mu_1 - \mu_3 = 0\}, \\ -\infty & \text{jinak}. \end{cases}$$

A tedy duální úloha je

maximalisujte
$$\mu_1$$
 za podmínek $1-\mu_1-\mu_2=0,$
$$2-\mu_1-\mu_3=0,$$

$$\mu_1,\mu_2,\mu_3\geq 0.$$

9.11 Příklad na hledání duální úlohy

Mějme úlohu

$$\begin{array}{ll} \text{minimalisujte} & x_1^2 + x_2^2 \\ \text{za podmínek} & -x_1 - x_2 + 4 {\leq 0}, \\ & x_1, x_2 & {\geq 0}. \end{array}$$

- (a) Najděte duální úlohu, jestliže $x_1, x_2 \ge 0$ je přímé omezení.
- (b) Najděte duální úlohu, jestliže $x_1, x_2 \in \mathbb{R}$ je přímé omezení.

9.12 Tvrzení o množině všech řešení úlohy LP

Množina všech řešení úlohy LP je konvexní polyedrická množina.

9.13 Příkad na Simplexovu metodu

Je dána úloha

$$\begin{array}{ll} \text{minimalisujte} & -x_1 - 3x_2 \\ \text{za podmínek} & 2x_1 + 3x_2 + x_3 = 6, \\ & -x_1 + x_2 + x_4 = 1, \\ & x_1, x_2, x_3, x_4 & \geq 0. \end{array}$$

$$z \\ x_3 \\ x_4 \\ \hline{ \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 & x_4 & b \\ -1 & -3 & 0 & 0 & 0 \\ \hline 2 & 3 & 1 & 0 & 6 \\ -1 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{bmatrix}}; BPB je \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 6 \\ 1 \end{bmatrix}.$$

Vyměníme x_2 a x_4 v BPB.

$$x_2 = 1 + x_1 - x_4$$

 $\Rightarrow z = -x_1 - 3(1 + x_1 - x_4) = -4x_1 + 3x_4 - 3$
 $\Rightarrow x_3 = 6 - 2x_1 - 3(1 + x_1 - x_4) = 3 - 5x_1 + 3x_4$

$$z \\ x_3 \\ x_2 \\ \hline \begin{bmatrix} x_1 & x_2 & x_3 & x_4 & b \\ -4 & 0 & 0 & 3 & -3 \\ -5 & 0 & 0 & 3 & 3 \\ 1 & 0 & 0 & -1 & 1 \end{bmatrix}; \text{ BPB je } \begin{bmatrix} 0 \\ 1 \\ 3 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

9.14 Příklad na Simplexovu metodu

minimalisujte
$$2x_2 - x_4$$

$$x_1 + 3x_2 - x_4 = 2,$$
 za podmínek $x_2 + x_3 + 2x_4 = 3,$
$$x_1, x_2, x_3, x_4 \ge 0.$$

9.15 Příklad na Simplexovu metodu

minimalisujte
$$4x_3-6x_4$$
 $x_2-6x_3+2x_4=6,$ za podmínek $x_1+2x_3-x_4=5,$ $x_1,x_2,x_3,x_4\geq 0.$

9.16 Tvrzení o vztahu přípustné množiny a hodnoty cílové funkce

Přípustná množina M úlohy LP je neprázdná právě tehdy, když v bodě minima $\begin{bmatrix} \hat{x} \\ \hat{y} \end{bmatrix} \in \Omega$ úlohy F_1 tak, že $g(\hat{x}, \hat{y}) = 0$. V tomto případě je $\hat{y} = 0$.

Důkaz.

"⇒": Ať
$$\hat{x} \in M$$
. Pak $v = \begin{bmatrix} \hat{x} \\ 0 \end{bmatrix}$ leží v Ω a $g(v) = 0$ (tj. v je řešení úlohy (F_1) splňující $g(v) = 0$). A to jsme přesně chtěli dokázat. \square

"
$$\Leftarrow$$
": At $\begin{bmatrix} \hat{x} \\ \hat{y} \end{bmatrix}$ je řešení úlohy (F_1) , splňující $g(\hat{x}, \hat{y}) = 0$. Pak $\hat{y} = 0$, a tedy $b = A\hat{x} + \hat{y} = A\hat{x}$. A protože $\hat{x} \geq 0$, tak $\hat{x} \in M$. \square

9.17 Příklad dvoufázové Simplexové metody

Je dána úloha

minimalisujte
$$x_2$$
 za podmínek $x_1 = 1$, $x_1-x_2 = 2$, $x_1, x_2 \ge 0$.

Sloupeček pravých stran je větší roven nule, takže můžeme použít dvoufázovou Simplexovu metodu.

1. fáze:

minimalisujte
$$y_1+y_2$$
 za podmínek $x_1+y_1=1,$ $x_1-x_2+y_2=2,$ $x_1,x_2,y_1,y_2\geq 0.$

9.18 Tvrzení o primární a duální úloze

Nechť $A \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R}), c \in \mathbb{R}^n$ a $b \in \mathbb{R}^m$. Duální úloha k úloze

$$\begin{array}{ll} \text{minimalizujte} & \langle x,c \rangle \\ \text{za podmínky} & Ax \geq b, \\ & x \geq 0. \end{array} \right\} (P)$$

je

$$\begin{array}{ll} \text{maximalisujte} & \langle y,b \rangle \\ \text{za podmínky} & A^T y \geq c, \\ & y \geq 0. \end{array} \right\} (D)$$

Důkaz.

$$L(x,y) = \langle x,c \rangle + \langle y,b - Ax \rangle = \langle x,c \rangle + \langle y,b \rangle - \underbrace{\langle y,Ax \rangle}_{\langle A^Ty,x \rangle} = \langle x,c - A^Ty \rangle + \langle y,b \rangle$$

$$\inf_{x \geq 0} L(x,y) = \langle y,b \rangle + \inf_{x \geq 0} \langle x,c-A^Ty \rangle = \begin{cases} \langle y,b \rangle & \text{je-li } c-A^Ty \geq 0, \\ -\infty & \text{jinak.} \end{cases}$$

Tedy duální úloha k(P) je

maximalisujte
$$\langle y, b \rangle$$
 za podmínky $c - A^T y \ge 0, \rightarrow A^T y \le c$ $y \ge 0.$

9.19 Hledání duální úlohy k duální úloze

Mějme

$$\begin{array}{ll} \text{maximalisujte} & \langle y,b \rangle \\ \text{za podmínky} & A^T y \geq c, \\ & y \geq 0. \end{array} \right\} (D)$$

Přepíšeme:

minimalisujte
$$-\langle y,b\rangle$$
 minimalisujte $\langle y,-b\rangle$ za podmínky $A^Ty\leq c,$ tj. za podmínky $(-A^T)y\geq -c,$ $y\geq 0.$

Duální úloha po tom je:

$$\begin{array}{lll} \text{maximalisujte} & \langle x, -c \rangle & \text{minimalisujte} & \langle x, c \rangle \\ \text{za podmínky} & (A^T)^T x \leq -b, & \text{tj.} & \text{za podmínky} & Ax \geq b, \\ & x \geq 0. & & x \geq 0. \end{array}$$

9.20 Věta o silné dualitě pro LP

Úloha (P) má řešení právě tehdy, když má řešení úloha (D). V takovém případě jsou hodnoty obou úloh stejné.

Nechť $\hat{f}<\infty$ a cílová funkce $f:\mathbb{R}^n\to\mathbb{R}$ je konvexní. Předpokládejme, že platí alespoň jedna z následujících podmínek

- (a) Komponenty g_1, \ldots, g_k zobrazení g splňují Slaterovu podmínku regularity.
- (b) Zobrazení g je afinní a Ω je konvexní polyedrická množina.

Potom $\hat{f} = \hat{\varphi}$. Je-li navíc $\hat{f} \in \mathbb{R}$, pak existuje řešení úlohy (D).

Důkaz vynecháme.

9.21 Simplexová metoda a řešení duální úlohy

Do úlohy (P) zaveďme doplňkové proměnné $y=(y_1,\ldots,y_m)^T$. Tím dostaneme úlohu

$$\left. \begin{array}{ll} \text{minimalizujte} & \langle x,c \rangle \\ \text{za podmínky} & Ax-y \geq b, \\ & x,y \geq 0. \end{array} \right\} (\widetilde{P})$$

Je-li výsledná simplexová tabulka

kde $\widetilde{c}_1, \ldots, \widetilde{c}_{m+n} \geq 0$ a sloupce na lévé straně odpovídají postupně proměnným $x_1, \ldots, x_n, y_1, \ldots, y_m$. Pak $\hat{y} = (\widetilde{c}_{n+1}, \ldots, \widetilde{c}_{m+n})^T$ je řešením úlohy (D).

9.22 Příklad řešení duální úlohy

Je dána dvojice vzájemně duálních úloh

$$\begin{array}{lll} \text{minimalisujte} & \langle x,c \rangle & \text{maximalisujte} & \langle y,b \rangle \\ \text{za podmínky} & Ax \geq b, & \text{tj.} & \text{za podmínky} & A^Ty \leq c, \\ & x \geq 0. & y \geq 0. \end{array}$$

kde
$$A = \begin{bmatrix} 0 & 4 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$
, $b = \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}$, $c = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 4 \end{bmatrix}$.

Zaměřme se na primární úlohu. Tedy doplníme doplňkové proměnné dle předchozí poznámky.

minimalisujte
$$\left\langle \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 4 \end{bmatrix} \right\rangle$$
za podmínek $\begin{bmatrix} 0 & 4 & 1 & -1 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & -1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \\ y_1 \\ y_2 \end{bmatrix} \ge \begin{bmatrix} 2 \\ 1 \end{bmatrix}$

$$x_1, \dots, y_2 \ge 0$$

Simplexová tabulka:

Zafixujme si sloupec x_2 , protože má v sobě záporný koeficient. Teď vhodně vybrat řádek \rightarrow vezmeme pravou stranou a podělíme ji koeficientem, tedy $\frac{2}{4} = \frac{1}{2}$ a $\frac{1}{1} = 1$. Vybereme menší podíl.

59

Protože v levé části prvního řádku není žádný záporný koeficient, algoritmus končí.

Úloha má řešení $\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, 0, 0, 0\right)^T$. Tedy řešení původní primární úlohy je $\left(\frac{1}{2}, \frac{1}{2}, 0\right)^T$. A když dosadíme, tak zjistíme, že toto je řešení i duální úlohy.

9.23 Hledání duální úlohy

V \mathbb{R}^n jsou daný množiny bodů $A=\{a_1,\ldots,a_k\}$ a $B=\{b_1,\ldots,b_l\}$. Af $w\in\mathbb{R}^n$ a $\lambda\in\mathbb{R}$. K úloze

minimalisujte
$$h(w, \lambda) = \frac{1}{2} ||w||^2$$

za podmínek $\langle a_i, w \rangle + \lambda \geq 1$ pro všechna $i = 1, \dots, k$,
 $\langle b_j, w \rangle + \lambda \leq -1$ pro všechna $j = 1, \dots, l$.

Zkonstruujte úlohu duální (přímé omezení je $w \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}$).

$$L(w, \lambda, y, z) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^{k} y_i \left[1 - \langle a_i, w \rangle - \lambda \right] + \sum_{j=1}^{l} z_j \left[1 + \langle b_j, w \rangle + \lambda \right]$$

$$\inf_{w \in \mathbb{R}^n, \lambda \in \mathbb{R}} L(w, \lambda, y, z) = ?$$

Pro fixní $y \in \mathbb{R}^k, z \in \mathbb{R}^l$ je $(w, \lambda) \mapsto L(w, \lambda, y, z)$ konvexní funkce.

$$\underbrace{\nabla_w L(w, \lambda, y, z)}_{= \begin{bmatrix} \partial w_1 L \\ \vdots \\ \partial w_u L \end{bmatrix}} = w - \sum_{i=1}^k a_i y_i + \sum_{i=1}^l b_i z_i = 0$$

$$\implies w = \sum_{i=1}^{k} a_i y_i - \sum_{i=1}^{l} b_i z_i \implies \sum_{i=1}^{k} y_i = \sum_{i=1}^{l} z_i$$

A tedy máme:

$$\varphi(y,z) = \frac{1}{2} \left\langle \sum_{i=1}^{k} a_i y_i - \sum_{i=1}^{l} b_i z_i, \sum_{j=1}^{k} a_j y_j - \sum_{j=1}^{l} b_j z_j \right\rangle$$
 (5)

$$+\sum_{i=1}^{k} y_i + \sum_{i=1}^{l} z_i - \sum_{i=1}^{k} y_i \left\langle a_i, \sum_{j=1}^{k} a_j y_j - \sum_{j=1}^{l} b_j k_j \right\rangle$$
 (6)

$$+\sum_{i=1}^{l} z_{i} \left\langle b_{i}, \sum_{j=1}^{k} a_{j} y_{i} - \sum_{j=1}^{l} b_{j} z_{j} \right\rangle$$
 (7)

Což upravíme:

$$\varphi(y,z) = \frac{1}{2} \left[\sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{l} z_i y_j \langle a_i, a_j \rangle - \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{l} y_i z_j \langle a_i, b_j \rangle - \sum_{i=1}^{l} \sum_{j=1}^{k} z_i y_j \langle b_i, a_j \rangle + \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{l} z_i y_j \langle b_i, b_j \rangle \right]$$
(8)

$$+\sum_{i=1}^{k} y_i + \sum_{i=1}^{l} z_i - \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{k} y_i y_j \langle a_i, a_j \rangle + \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{l} y_i y_j \langle a_i, b_j \rangle$$
(9)

$$+\sum_{i=1}^{k}\sum_{j=1}^{l}z_{i}y_{j}\langle b_{j}, a_{j}\rangle - \sum_{i=1}^{l}\sum_{j=1}^{l}z_{i}z_{j}\langle b_{i}, b_{j}\rangle$$

$$\tag{10}$$

A tedy:

Hledaná duální úloha je:

$$\varphi(y,z) = -\frac{1}{2} \sum_{i=1}^{k} \sum_{j=1}^{k} y_i y_j \langle a_i, a_j \rangle \qquad (11)$$

$$+\sum_{i=1}^{k}\sum_{j=1}^{l}y_{i}z_{j}\langle a_{i},b_{j}\rangle$$
 (12)

$$-\frac{1}{2}\sum_{i=1}^{l}\sum_{j=1}^{l}y_{i}z_{j}\langle b_{i},b_{j}\rangle$$
 (13)

$$+\sum_{i=1}^{k} y_i + \sum_{i=1}^{l} z_i \tag{14}$$

maximalisujte
$$\varphi(y,z)$$

za podmínek
$$\sum_{i=1}^k y_i - \sum_{j=1}^l z_j = 0$$

$$y, z \ge 0$$

10 Kvadratické programování

Úlohy kvadratického programování jsou optimalisační úlohy, ve kterých je

(a) cílová funkce f kvadratická, tj.

$$f(x) = \langle Qx, x \rangle + \langle x, c \rangle + d,$$

kde $Q \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R}), c \in \mathbb{R}^n, d \in \mathbb{R}$ (budeme předpokládat, že Q je symetrická a d = 0);

(b) přípustná množina je konvexní polyedrická množina.

Úloha kvadratického programování není obecně konvexní!

• Pokud ale minimalisujeme kvadratickou funkci f, ve které je Q positivně semidefitní matice, pak se jedná o konvexní úlohu.

Dále už budeme uvažovat jen úlohu kvadratického programování ve tvaru

$$\begin{array}{ll} \text{minimalisujte} & \frac{1}{2}\langle Qx,x\rangle + \langle x,c\rangle \\ \text{za podmínky} & Ax \leq b, \end{array} \right\} (QP)$$

kde $Q \in \mathbb{M}_n(\mathbb{R})$ je positivně <u>definitní</u>, $A \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R})$, $b \in \mathbb{R}^m$ a $c \in \mathbb{R}^n$.

Poznámka. $\frac{1}{2}$ v zápisu se nám zde zrovna hodí. Samozřejmě lze schovat přímo do matice Q, proto v původní definici není vidět.

Cílová funkce v (QP) je ryze konvexní. Úloha tak má nejvýše jedno řešení. KKT podmínky

$$Qx + c + A^{T}\mu = 0$$
$$\langle Ax - b, \mu \rangle = 0$$
$$\mu \ge 0$$

jsou nutné a postačující.

10.1 Tvrzení o duální úloze kvadratického programování

Duální úloha k úloze (QP) je

$$\label{eq:definition} \begin{array}{ll} \text{maximalisujte} & -\frac{1}{2}\langle By,y\rangle - \langle y,v\rangle - \frac{1}{2}\langle Q^{-1}c,c\rangle \\ \text{za podmínky} & y \geq 0, \end{array} \right\} (DQP)$$

kde $B = AQ^{-1}A^{T}$ a $v = AQ^{-1}c + b$.

Důkaz.

$$L(x,y) = \frac{1}{2} \langle Qx, x \rangle + \langle x, c \rangle + \langle y, Ax - b \rangle$$
$$= \frac{1}{2} \langle Qx, x \rangle + \langle x, c \rangle + \langle A^T y, x \rangle - \langle y, b \rangle$$

At $y \ge 0$. Pak funkce $x \mapsto L(x,y)$ je určitě (ryze) konvexní díky předpokladu na Q. Tedy \hat{x} je bodem minima funkce $x \mapsto L(x,y) \iff \nabla_x L(x,y) = 0$.

$$\varphi(y) = \inf_{x \in \mathbb{R}^n} L(x,y) = \min_{x \in \mathbb{R}^n} L(x,y) = L(\hat{x},y)$$

$$\nabla_x L(x,y) = Q\hat{x} + c + A^T y \stackrel{!}{=} 0$$

Tedy: $\hat{x} = -Q^{-1}(c + A^T y)$

Dosadme:

$$\begin{split} \varphi(y) &= \frac{1}{2} \left\langle QQ^{-1}(c + A^Ty), Q^{-1}(c + A^Ty) \right\rangle - \left\langle Q^{-1}(c + A^Ty), c + A^Ty \right\rangle - \left\langle y, b \right\rangle \\ &= -\frac{1}{2} \left[\left\langle c, Q^{-1}c \right\rangle + 2 \left\langle c, Q^{-1}A^Ty \right\rangle + \left\langle A^Ty, Q^{-1}A^Ty \right\rangle \right] - \left\langle y, b \right\rangle \\ &= -\frac{1}{2} \left\langle y, AQ^{-1}A^Ty \right\rangle - \left\langle y, AQ^{-1}c + b \right\rangle - \frac{1}{2} \left\langle c, Q^{-1}c \right\rangle \\ &= -\frac{1}{2} \left\langle AQ^{-1}A^Ty, y \right\rangle - \left\langle y, AQ^{-1}c + b \right\rangle - \frac{1}{2} \left\langle Q^{-1}c, c \right\rangle \end{split}$$

Což je přesně duální úloha (DQP). \square

Poznámka. Úlohy kvadratického programování nejsou vzájemně duální.

10.2 Věta o silné dualitě pro kvadratické programování

Úloha (QP) má řešení právě tehdy, když (DQP) má řešení. Má-li (QP) řešení, pak se hodnoty obou úloh rovnají.

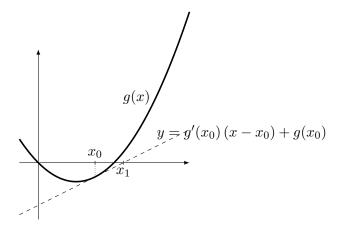
Důkaz vynecháme.

11 Numerické metody optimalisace

11.1 Newtonova metoda v jednorozměrné optimalisaci

Je dána rovnice g(x) = 0, kde $g \in C^1(\mathbb{R})$. Nechť $x_0 \in \mathbb{R}$. Položme

$$x_{k-1} = x_k - \frac{g(x_k)}{g'(x_k)}, k \in \mathbb{N}_0.$$

- Předpokládejme, že $g'(x_k) \neq 0$ pro každé $k \in \mathbb{N}_0$.
- Pokud x_0 je dostatečně blízko řešení \hat{x} rovnice g(x), pak $x_k \to \hat{x}$.

Je dána funkce $f \in C^2(\mathbb{R})$. Hledejme stacionární body funkce f, tj. řešme rovnici f'(x) = 0. Z Newtonovy metody pro řešení rovnic plyne, že

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f'(x_k)}{f''(x_k)}$$

Algoritmus

- (a) Zvolíme $\varepsilon > 0$ a $x_0 \in \mathbb{R}$. Položíme k = 0.
- (b) Vypočítáme $f'(x_k)$ a $f''(x_k)$.
- (c) Je-li $|f'(x_k)| < \varepsilon$, pak algoritmus končí a x_k je hledaná aproximace stacionárního bodu. V opačném případě přejdeme na další krok.
- (d) Položíme

$$x_{k+1} = x_k - \frac{f'(x_k)}{f''(x_k)}$$

(nutno ověřit, že $f''(x_k) \neq 0$) hodnotu k zvýšíme o 1 a jdeme na krok (b).

11.2 Omezení na minimalisační úlohy

Chceme nalézt alespoň přibližně bod minima (alespoň lokálního) funkce $f: \mathbb{R}^n \to \mathbb{R}$. **Postup:**

• Zvolíme x_0 a konstruujeme posloupnost, jejíž členy jsou dány

$$x_{k+1} = x_k + \alpha_k d_k,$$

kde $\alpha_k \geq 0$ je <u>délka</u> k-tého kroku a $d_k \in \mathbb{R}^n$ je <u>směr</u> k-tého kroku.

• Vhodnou volbou délky kroku a směru se snažíme dosáhnout toho, aby $f(x_{k+1}) < f(x_k)$.

11.3 Nepodmíněná optimalisace - Metoda největšího spádu

V metodě největšího spádu předpokládáme, že $f \in C^1(\mathbb{R}^n)$.

Volba směru d_k :

- Chceme, aby $f(x_{k+1}) < f(x_k)$, a proto za směr d_k budeme volit směr poklesu, tj. prvek z $\mathcal{D}(f; x_k)$.
- Konkrétně volme $d_k = -\nabla f(x_k)$.
- Jestliže $\nabla f(x_k) \neq 0$, pak

$$\langle d_k, \nabla f(x) \rangle = \langle -\nabla f(x_k), \nabla f(x_k) \rangle = -\|\nabla f(x_k)\|^2 < 0,$$

tj.
$$d_k \in \mathcal{D}_0(f; x_k) \subseteq \mathcal{D}(f; x_k)$$
.

- Směr $d_k = -\nabla f(x_k)$ je směr největšího poklesu v bodě x_k .

Volba délky kroku α_k :

- Buď pevná volba kroku $\alpha_k=\alpha$ pro každé $k\in\mathbb{N}_0$. Příliš velké α může zkazit konvergenci.
- Nebo například $\alpha_k \in \operatorname{argmin}_{\alpha>0} f(x_k \alpha \nabla f(x_k)).$

Příklad špatně zvoleného α .

Mějme
$$f(x) = \frac{1}{2} ||x||^2$$
, $\alpha = 11$, $x_0 = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$. Pak $\nabla f(x) = \frac{1}{2} 2x = x$.
$$x_1 = x_0 + \alpha(-x_0) = -10x_0$$
$$x_2 = x_1 - \alpha x_1 = -10x_1 = (-10)^2 x_0$$
$$\vdots$$
$$x_k = (-10)^k x_0 \dots \text{tedy očividně nekonverguje.}$$

Volba kritéria zastaveni:

- $\|\nabla f(x_k)\| < \varepsilon$.
- Další možnosti jsou $\|x_{k+1}-x_k\|<\varepsilon,\,|f(x_{k+1}-f(x))|<\varepsilon,\,\dots$
- Možná je i kombinace více kritérií.

Algoritmus

- 1. Zvolme $x_0 \in \mathbb{R}^n, \varepsilon > 0$. Položme k = 0.
- 2. Je-li $\|\nabla f(x_k)\| < \varepsilon$, pak algoritmus končí a x_k je hledaná aproximace. V opačném případě přejdeme na další krok.
- 3. Položíme $d_k = -\nabla f(x_k)$.
- 4. Nalezneme $\alpha_k \in \operatorname{argmin}_{\alpha>0} f(x_k \alpha \nabla f(x_k))$.
- 5. Položíme $x_{k+1} = x_k \alpha_k \nabla f(x_k)$. Zvýšíme hodnotu k o 1 a jdeme na krok (b).

11.4 Podmíněná optimalisace - Metoda projekce gradientu

Modifikuje metodu největšího spádu.

Předpokládejme $f \in C^1(\mathbb{R}^n)$ a $C \subseteq \mathbb{R}^n$ je neprázdná, uzavřená a konvexní.

Nulovost gradientu již není vhodným kritériem pro zastavení.

Algoritmus

- (a) Zvolme $x_0 \in C$ a $\varepsilon > 0$. Položmě k = 0.
- (b) Vypočteme $d_k = -\nabla f(x_k)$.
- (c) Nalezneme $\alpha_k \in \operatorname{argmin}_{\alpha > 0} f(x_k \alpha \nabla f(x_k))$.
- (d) Položíme $x_{k+1} = P_C(x_k \alpha_k \nabla f(x_k)).$
- (e) Je-li $|f(x_{k+1}) f(x_k)| < \varepsilon$, pak algoritmus končí a x_k je hledaná aproximace. V opačném případě zvýšíme hodnotu k o 1 a jdeme na krok (b).

11.5 Podmíněná optimalisace - Metoda penalisačních funkcí

Necht $f, g_1, \ldots, g_m \in C^1(\mathbb{R}^n)$ a je dána úloha

minimalisujte
$$f(x)$$

za podmínky $g_1(x) \le 0$,
 \vdots
 $g_m(x) \le 0$.
$$(U)$$

- Chceme nahradit (U) úlohami nepodmíněné optimalisace.
- $p(x) = \sum_{i=1}^{m} [\max\{0, g_i(x)\}]^2 \dots$ penalisační funkce.

Penalisační funkce zařídí, že čím dál budeme od přípustné množiny C, tím více budeme takové body penalisovat.

Algoritmus

- (a) Zvolme $\varepsilon > 0, c_0 > 0$ a $\alpha > 1$. Položmě k = 0.
- (b) Nalezněme bod minima x_k funkce $f(x) + c_k p(x)$ na \mathbb{R}^n .
- (c) Je-li $c_k p(x) < \varepsilon$, pak algoritmus končí a x_k je hledaná aproximace. V opačném případě zvýšíme hodnotu k o 1 a jdeme na krok (b).

12 Úvod do strategických her

12.1 Příklad Vězňovo dilemma

Hra je daná tabulkou:

	P	Z
P	-5; -5	0; -10
Z	-10;0	-1; -1

$$N = \{1, 2\}.$$

 $S_1 = S_2 = \{P, Z\}.$

Funkce úžitku:

$$u_1(P, P) = -5 = u_2(P, P)$$

 $u_1(P, Z) = 0 = u_2(Z, P)$
 $u_1(Z, P) = -10 = u_2(P, Z)$
 $u_1(Z, Z) = -1 = u_2(Z, Z)$

12.2 Příklad Panna nebo orel

Hra je daná tabulkou:

	P	O
P	10; -10	-10;10
O	-10;10	10; -10

První hráč dostane body, pokud se budou oba hráči shodovat. Druhý hráč dostane body, pokud budou odlišné.

12.3 Příklad Manželský spor

Hra je daná tabulkou:

	D	Н
D	2;3	-1; -1
H	0;0	3; 2

Hokej a Divadlo. Čísla jsou radosti.

12.4 Příklad Kámen-nůžky-papír

Hra je daná tabulkou:

	K	N	P
K	0;0	1; -1	-1;1
N	-1;1	0;0	1; -1
P	1;-1	-1;1	0;0

12.5 Nashovo equilibrium

Nechť $G = (N, (S_i)_{i=1}^n, (u_i)_{i=1}^n)$ je strategická hra. Strategický profil $\hat{\sigma} = (\hat{\sigma}_1, \dots, \hat{\sigma}_n) \in S$ se nazve Nashovo equilibrium hry G, jestliže pro každé $i \in N$ a každé $\sigma_i \in S_i$ je

$$u_i(\hat{\sigma}_1,\ldots,\hat{\sigma}_n) \ge u_i(\hat{\sigma}_1,\ldots,\hat{\sigma}_{i-1},\sigma_i,\hat{\sigma}_{i+1},\ldots,\hat{\sigma}_n)$$

Nashovo equilibrium nám říká, že hráč, pouze změnou své strategie, si nemůže polepšit. Nevede k "maximalisaci zisku", ale k rovnováze.

Zároveň N.e. nemusí být určeno jednoznačně, dokonce ani nemusí existovat. Speciálně pokud $N = \{1, 2\}$.

- $u_1(\sigma_1, \hat{\sigma}_2) \leq u_1(\hat{\sigma}_1, \hat{\sigma}_2) \ \forall \sigma_1 \in S_1$,
- $u_2(\hat{\sigma}_1, \sigma_2) \leq u_2(\hat{\sigma}_1, \hat{\sigma}_2) \ \forall \sigma_2 \in S_2.$

12.6 Vězňovo dilemma a Nashovo equilibrium

	P	Z
P	-5; -5	0; -10
Z	-10;0	-1; -1

(a) Strategický profil (P, P):

$$u_1(Z, P) \le u_1(P, P) \checkmark$$

$$u_1(P, P) \le u_1(P, P) \checkmark$$

$$u_2(P, Z) \le u_2(P, P) \checkmark$$

$$u_2(P, P) \le u_2(P, P) \checkmark$$

$$\implies (P, P)$$
 je N. e.

(b) Strategický profil (P, Z): Zde není N. e., neboť

$$u_2(P, Z) < u_2(P, P)$$
.

(c) Strategický profil (P, Z): Zde není N. e., neboť

$$u_1(Z, P) < u_1(P, P)$$
.

(d) Strategický profil (Z, Z): Zde není N. e., neboť

$$u_1(Z, Z) < u_1(P, Z)$$
.

12.7 Panna nebo orel a Nashovo equilibrium

	P	O
P	10; -10	-10;10
O	-10;10	10; -10

Zde N.e. neexistuje.

12.8 Manželský spor a Nashovo equilibrium

	D	H
D	2;3	-1; -1
H	0;0	3; 2

Strategické profily (D, D) a (H, H) jsou jediná N.e. v této hře.

12.9 Tvrzení o Nashově equilibriu

Nechť $G = (N, (S_i)_{i=1}^n, (u_i)_{i=1}^n)$ je strategická hra a $\hat{\sigma} \in S$. Pak následující tvrzení jsou ekvivalentní:

- (a) $\hat{\sigma}$ je Nashovo equilibrium.
- (b) Pro každé $i \in N$ je

$$\hat{\sigma}_i \in \operatorname*{argmax}_{\sigma_i \in S_i} u_i(\hat{\sigma}_i, \dots, \hat{\sigma}_{i-1}, \sigma_i, \hat{\sigma}_{i+1}, \dots, \hat{\sigma}_n).$$

Důkaz plyne přímo z definice Nashova equilibria.

12.10 Příklad Cournotův model oligopolu a Nashovo equilibrium

Αť

- $N = \{1, 2\}$ (tj. uvažujeme model duopolu) a $S_1 = S_2 = [0, \infty)$.
- $C_1(q_1) = cq_1$ a $C_2(q_2) = cq_2$, kde c > 0.
- $P(q_1 + q_2) = a b(q_1 + q_2)$, kde a > c a b > 0.
- $u_1(q_1, q_2) = [a b(q_1 + q_2)]q_1 cq_1$ a $u_2(q_1, q_2) = [a - b(q_1 + q_2)]q_2 - cq_2$.

$$\frac{\partial u_1}{\partial q_1} = 0 \dots - bq_1 + a - b(q_1 + q_2) - c = 0 \to -2bq_1 = -a + c + bq_2 \tag{15}$$

$$\frac{\partial u_2}{\partial q_2} = 0 \dots - bq_2 + a - b(q_1 + q_2) - c = 0 \to -2bq_2 = -a + c + bq_1 \tag{16}$$

Dosadíme do (5):

$$-2bq_1 = -a + c + \frac{a - c}{2} - \frac{bq_1}{2} \implies \left(\frac{b}{2} - 2b\right)q_1 = -\frac{a - c}{2}$$

$$\implies q_1 = \frac{a - c}{3b} > 0$$

Z(6):

$$q_2 = \frac{a-c}{2b} - \frac{1}{2} \left(\frac{a-c}{3b} \right) = \frac{3(a-c) - (a-c)}{6b} = \frac{a-c}{3b} > 0$$

Díky tvrzení o Nashově equilibriu jsme našli dvojici, která je Nashovým equilibriem: $\left(\frac{a-c}{3b}, \frac{a-c}{3b}\right)$.

12.11 Hra dvou hráčů s nulovým součtem

Hra dvou hráčů s nulovým součtem je strategická hra

$$G = (\{1, 2\}, (S_1, S_2), (u_1, u_2))$$

taková, že pro každé $(\sigma_1, \sigma_2) \in S_1 \times S_2$ je

$$u_1(\sigma_1, \sigma_2) + u_2(\sigma_1, \sigma_2) = 0.$$

- Hráči mají zcela opačné zájmy.
- Stačí zadat jen jednu funkci užitku, neboť $u_1 = -u_2$.
- Je zbytečné uvádět množinu {1,2} všech hráčů.
- Zjednodušené značení hry dvou hráčů:

$$G = (S_1, S_2, u)$$
, kde $u = u_1$.

12.12 Definice ceny hry

Ať $G = (S_1, S_2, u)$ je hra dvou hráčů s nulovým součtem.

(a) Dolní cena hry G je číslo

$$\underline{v} \coloneqq \sup_{\sigma \in S_1} \inf_{\tau \in S_2} u(\sigma, \tau).$$

(b) Horní cena hry G je číslo

$$\overline{v} \coloneqq \inf_{\tau \in S_2} \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \tau).$$

(c) Řekněme, že $v \in \mathbb{R}$ je **cena hry** G, jestliže $v = \underline{v} = \overline{v}$.

Pozorování.

- První hráč nemůže "získat" méně, než \underline{v} .
- Druhý hráč nemůže "prohrát" více, než \overline{v} .
- Platí $\underline{v} \leq \overline{v}$, neboť:

$$\inf_{\tau \in S_2} u(\sigma, \tau) \le u(\sigma, \tilde{\tau}) \quad \forall \sigma \in S_1, \forall \tilde{\tau} \in S_2$$

Aplikujme supremum:

$$\sup_{\sigma \in S_1} \inf_{\tau \in S_2} u(\sigma, \tau) \le \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \tilde{\tau}) \quad \forall \tilde{\tau} \in S_2$$

Levá strana je dolní odhad pravé. A infímum pravé je největší dolní mez.

$$\underbrace{\sup_{\sigma \in S_1} \inf_{\tau \in S_2} u(\sigma, \tau)}_{v} \leq \underbrace{\inf_{\tau \in S_2} \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \tilde{\tau})}_{\overline{v}}$$

12.13 Definice optimální strategie

At $G = (S_1, S_2, u)$ je hra dvou hráčů s nulovým součtem a v je její cena. Řekněme, že

(a) $\hat{\sigma} \in S_1$ je optimální strategie **prvního** hráče, jestliže

$$v = \inf_{\tau \in S_2} u(\hat{\sigma}, \tau),$$

(b) $\hat{\tau} \in S_2$ je optimální strategie **druhého** hráče, jestliže

$$v = \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \hat{\tau}).$$

Příklad na optimální strategii 12.14

Hra G je dána tabulkou:

	C	D
A	1; -1	2; -2
B	3; -3	4; -4

A protože G je hra dvou hráčů s nulovým součtem, stačí zadat tabulku:

	C	D
A	1	2
B	3	4

Tedy
$$G = (S_1, S_2, u)$$
, kde $S_1 = \{A, B\}$, $S_2 = \{C, D\}$ a

$$u(A, C) = 1,$$

$$u(A, D) = 2,$$

$$u(B,C) = 3,$$

$$u(B, D) = 4.$$

Určeme dolní cenu hry G:

$$\inf_{\tau \in S_2} u(A, \tau) = 1,$$

$$\inf_{\tau \in S_2} u(A, \tau) = 1,$$

$$\inf_{\tau \in S_2} u(B, \tau) = 3.$$

$$\underline{v} = \sup_{\sigma \in S_1} \inf_{\tau \in S_2} u(\sigma, \tau) = 3$$

Obdobně horní cena hry G:

$$\overline{v} = \inf_{\tau \in S_2} \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \tau) = 3$$

A proto je cena hry v=3. Optimální strategie prvního hráče je pouze B. Optimální strategie druhého hráče je pouze C. Shodou náhod je (B,C) Nashovým equilibriem.

71

12.15 Optimální strategie Panna nebo orel

G je hra dvou hráčů s nulovým součtem, a proto stačí zadat tabulku:

	P	O
P	10	-10
O	-10	10

Určeme dolní cenu hry G:

$$\underline{v} = \sup_{\sigma \in S_1} \inf_{\tau \in S_2} u(\sigma, \tau) = -10$$

Obdobně horní cena hry G:

$$\overline{v} = \inf_{\tau \in S_2} \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \tau) = 10$$

Optimální strategie pro prvního i druhého hráče neexistuje, protože horní a dolní cena hry jsou rozdílné.

12.16 Optimální strategie pouze pro jednoho hráče

Uvažme hru $G = (S_1, S_2, u)$ dvou hráčů s nulovým součtem, kde $S_1 = S_2 = (0, 1)$ a $u(\sigma, \tau) = \sigma \tau$.

Určeme dolní cenu hry G:

$$\underline{v} = \sup_{\sigma \in S_1} \inf_{\tau \in S_2} \sigma \tau = \sup_{\sigma \in S_1} 0 = 0$$

Horní cena hry G:

$$\overline{v} = \inf_{\tau \in S_2} \sup_{\sigma \in S_1} \sigma \tau = \inf_{\tau \in S_2} \tau = 0$$

A proto je cena hry v=0. Optimální strategie prvního hráče je každá strategie z S_1 . Optimální strategie druhého hráče neexistuje.

12.17 Tvrzení o existenci optimální strategie

At $G = (S_1, S_2, u)$ je hra dvou hráčů s nulovým součtem taková, že S_1 a S_2 jsou konečné. Jestliže existuje cena hry G, pak nutně existuje optimální strategie prvního a také druhého hráče.

Důkaz.

Díky předpokladu, že S_1 a S_2 jsou konečné množiny, můžeme při výpočtech dolní, respektive horní, ceny hry nahradit sup za max, respetive inf za min. A protože budeme hledat max, respetive min, na konečné množině strategií, pak nutně musí max, respektive min, existovat.

A to tedy budou optimální strategie.

12.18 Sedlový bod typu maxmin

Nechť $f: M \times N \to \mathbb{R}$. Řekněme, že $(\hat{x}, \hat{y}) \in M \times N$ je **sedlový bod** funkce f, jestliže pro každé $x \in M$ a každé $y \in N$ je

$$f(x, \hat{y}) \le f(\hat{x}, \hat{y}) \le f(\hat{x}, y).$$

12.19 Vztah Nashova equilibria a sedlového bodu

At $G = (S_1, S_2, u)$ je hra dvou hráčů s nulovým součtem a $(\hat{\sigma}, \hat{\tau}) \in S_1 \times S_2$. Potom $(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$ je Nashovo equilibrium hry G právě tehdy, když $(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$ je sedlový bod funkce u.

Důkaz.

 $(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$ je N. e., tj.

$$u(\sigma, \hat{\tau}) \leq u(\hat{\sigma}, \hat{\tau}) \quad \forall \sigma \in S_1$$
$$-u(\hat{\sigma}, \tau) \leq -u(\hat{\sigma}, \hat{\tau}) \quad \forall \tau \in S_2$$
$$\updownarrow$$
$$u(\sigma, \hat{\tau}) \leq u(\hat{\sigma}, \hat{\tau}) \leq u(\hat{\sigma}, \tau) \quad \forall \sigma \in S_1, \tau \in S_2$$

Což je přesně sedlový bod funkce u.

12.20 Věta o Nashově equilibriu a optimálních strategiích

Nechť $G = (S_1, S_2, u)$ je hra dvou hráčů s nulovým součtem.

- (a) Je-li $(\hat{\sigma}, \hat{\tau}) \in S_1 \times S_2$ Nashovo equilibrium hry G, pak $v = u(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$ je cena hry G, $\hat{\sigma}$ je optimální strategie prvního hráče a $\hat{\tau}$ je optimální strategie druhého hráče.
- (b) Jestliže v je cena hry G, $\hat{\sigma}$ je optimální strategie prvního hráče a $\hat{\tau}$ je optimální strategie druhého hráče, pak $v = u(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$ a $(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$ je Nashovo equilibrium.

Důkaz (a).

$$(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$$
 je N. e. $\Longrightarrow \underbrace{u(\sigma, \hat{\tau}) \leq u(\hat{\sigma}, \hat{\tau}) \leq u(\hat{\sigma}, \tau)}_{(*)} \quad \forall \sigma \in S_1, \forall \tau \in S_2 \dots$ N. e. je sedlový bod funkce u .

$$(*) \implies \overline{v} = \inf_{\tau \in S_2} \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \tau) \le \sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \hat{\tau}) \le u(\hat{\sigma}, \hat{\tau}) \le \inf_{\tau \in S_2} u(\hat{\sigma}, \tau) \le \sup_{\sigma \in S_1} \inf_{\tau \in S_2} u(\sigma, \tau) = \underline{v}$$

Tedy $\overline{v} \leq \underline{v}$. Navíc již víme, že $\underline{v} \leq \overline{v}$. Proto $\underline{v} = \overline{v}$.

Odtud $v = \underline{v} = \overline{v} = u(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$, $\hat{\sigma}$ je optimální strategie 1. hráče a $\hat{\tau}$ je optimální strategie 2. hráče. \Box Důkaz (b).

Z předpokladu plyne:

$$\sup_{\sigma \in S_1} u(\sigma, \hat{\tau}) = v = \inf_{\tau \in S_2} u(\hat{\sigma}, \tau)$$

Proto:

$$u(\sigma, \hat{\tau}) \le v \le u(\sigma, \hat{\tau}) \quad \forall \sigma \in S_1, \tau \in S_2$$

A z toho nutně plyne $v = u(\hat{\sigma}, \hat{\tau})$ když dosadíme $\sigma = \hat{\sigma}$ a $\tau = \hat{\tau}$.

Tedy platí

$$u(\sigma,\hat{\tau}) \leq u(\hat{\sigma},\hat{\tau}) \leq u(\hat{\sigma},\tau) \quad \forall \sigma \in S_1, \forall \tau \in S_2 \implies (\hat{\sigma},\hat{\tau}) \text{ je N. e.} \quad \Box$$

13 Smíšené strategie

13.1 Definice konečné hry

Nechť $G = (N, (S_i)_{i=1}^n, (u_i)_{i=1}^n)$ je strategická hra. Řekněme, že G je konečná, jestliže pro každé $i \in N$ je S_i konečná množina.

13.2 Definice smíšeného rozšíření

Nechť $G=(N,(S_i)_{i=1}^n,(u_i)_{i=1}^n)$ je konečná strategická hra $N=\{1,\ldots,n\}$ a pro každé $i\in N$ je $S_i=\left\{\sigma_1^i,\ldots,\sigma_{m_i}^i\right\}$. Smíšené rozšíření G je strategická hra $\overline{G}=(N,(\Delta S_i)_{i=1}^n,(U_i)_{i=1}^n)$, kde pro každé $i\in N$ je

- $\Delta S_i = \left\{ x \in \mathbb{R}_+^{m_i} \middle| \sum_{j=1}^{m_i} x_j = 1 \right\}$ množina všech smíšených strategií (loterií) nad S_i ,
- $U_i:\Delta S_1\times\cdots\times S_n\to\mathbb{R}$ je dána předpisem

$$U_i(p^1,\ldots,p^n) = \sum_{j_1=1}^{m_1} \cdots \sum_{j_n=1}^{m_n} u_i(\sigma_{j_1}^1,\ldots,\sigma_{j_n}^n) p_{j_1}^1 \ldots p_{j_n}^n.$$

Pozorování.

- Prvek σ_k^i ztotožňujeme s prvkem $\mathbb{R}_+^{m_i}$, který má na k-té posici jedničku a všude jinde nuly.
- Prvky z ΔS_i , které mají na jedné posici jedničku a na ostatních nulu, nazýváme **čisté strategie**.

13.3 Příklad Panna nebo orel

Hra je daná tabulkou:

	P	O
P	10	-10
O	-10	10

$$u_1(P, P) = -u_2(P, P) = 10$$

$$u_1(P, O) = -u_2(P, O) = -10$$

$$u_1(O, P) = -u_2(O, P) = 10$$

$$u_1(O, O) = -u_2(O, O) = -10$$

$$\sigma_1 = \tau_1 = P, \ \sigma_2 = \tau_2 = O$$

$$S_1 = S_2 = \{P, O\}$$

$$\Delta S_1 = \Delta S_2 = \left\{ x \in \mathbb{R}^2_+ \middle| x_1 + x_2 = 1 \right\}$$

$$U_1(p,q) = \sum_{i=1}^{2} \sum_{j=1}^{2} u_1(\sigma_i, \tau_i) p_i q_j = 10 p_1 q_1 + (-10) p_2 q_1 + (-10) p_2 q_2 + 10 p_2 q_2$$

Zřejmě $U_2(p,q) = -U_1(p,q)$. $\Longrightarrow \overline{G} = (\Delta S_1, \Delta S_2, U)$, kde $U = U_1$, tedy jedná se o hru dvou hráčů s nulovým součtem.

Najděme optimální strategie.

Položme $p_1 = x$, $q_1 = y$. Pak $x, y \in [0, 1]$, $p_2 = 1 - x$, $q_2 = 1 - y$.

$$\widetilde{U}(x,y) = 10xy - 10x(1-y) - 10(1-x)y + 10(1-x)(1-y) = 40xy - 20x - 20y + 10 = 10(4xy - 2x - 2y + 1)$$

Místo \overline{G} uvažme hru $\Gamma = \Big([0,1],[0,1],\widetilde{U}\Big).$

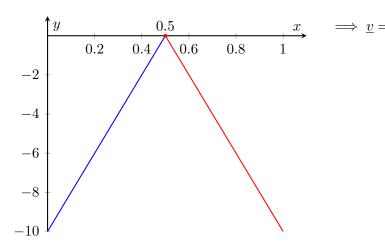
Hledejme Nashovo equilibrium hry Γ .

Použijeme definici ceny hry:

$$\begin{split} \underline{v} &= \max_{x \in [0,1]} \min_{y \in [0,1]} \widetilde{U}(x,y) \\ \overline{v} &= \min_{y \in [0,1]} \max_{x \in [0,1]} \widetilde{U}(x,y) \end{split}$$

Spočtěme

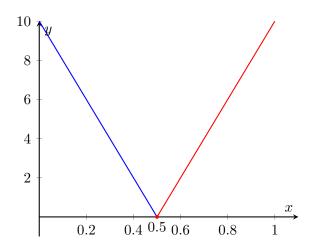
$$\begin{split} \min_{y \in [0,1]} \widetilde{U}(x,y) &= \min_{y \in [0,1]} 10(4xy - 2x - 2y + 1) \\ &= 10 \min_{y \in [0,1]} (4x - 2)y - 2x + 1 = \begin{cases} 10(-2x + 1) & x \ge \frac{1}{2} \\ 10(2x - 1) & x < \frac{1}{2} \end{cases} \end{split}$$

$$\max_{x \in [0,1]} \widetilde{U}(x,y) = \max_{x \in [0,1]} 10(4xy - 2x - 2y + 1)$$

$$= 10 \max_{x \in [0,1]} (4y - 2)x - 2y + 1 = \begin{cases} 10(2y - 1) & y \ge \frac{1}{2} \\ 10(-2y + 1) & y < \frac{1}{2} \end{cases}$$

 $\implies \overline{v} = 0$

Tedy $\underline{v}=\overline{v}=v=0$. Z grafu vyčteme, že optimální strategie 1. hráče je $x=\frac{1}{2}$ a optimální strategie 2. hráče je $y=\frac{1}{2}$ pro hru Γ.

Nashovo equilibrium hry
$$\overline{G} = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1\\1 \end{bmatrix}, \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1\\1 \end{bmatrix} \end{pmatrix}$$
.

13.4 Nashova věta

Smíšené rozšíření konečné strategické hry má nejméně jedno Nashovo equilibrium. Důkaz vynecháme.

14 Maticové hry

Maticová hra je konečná hra dvou hráčů s nulovým součtem.

At $G = (S_1, S_2, u)$ je maticová hra, kde $S_1 = \{\sigma_1, \dots, \sigma_m\}, S_2 = \{\tau_1, \dots, \tau_n\}$ a $u : S_1 \times S_2 \to \mathbb{R}$.

- Jednoznačná korespondence mezi u a maticí $A=(a_{ij})\in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R}),$ kde $a_{ij}=u(\sigma_i,\tau_j).$
- A ... matice hry (výplatní matice, matice úžitku, ...)
- Smíšené rozšíření hry G je hra $\Gamma(A) = (X, Y, U)$, kde

$$-X = \{x \in \mathbb{R}^m_+ | \sum_{i=1}^m x_i = 1\}$$

$$-Y = \{ y \in \mathbb{R}^n_+ | \sum_{i=1}^n y_i = 1 \}$$

 $-\ U:X\times Y\to\mathbb{R}$ je dána předpisem

$$U(x,y) = \sum_{j=1}^{m} \sum_{i=1}^{n} u(\sigma_i, \tau_j) x_i y_j = x^T A y = \langle Ay, x \rangle.$$

Značení a konvence:

- X, Y jsou neprázdné konvexní kompaktní množiny a U je spojitá funkce na $X \times Y$.
- Smíšené rozšíření maticové hry je plně určeno maticí A, neboť:
 - počet řádků matice A určuje X,
 - počet sloupců matice A určuje Y,
 - funkce U je dána maticí A.
- $\Gamma(A)$ je hra dvou hráčů s nulovým součtem.
- $\mathcal{O}_1(A)$... množina všech optimálních strategií 1. hráče ve hře $\Gamma(A)$.
- $\mathcal{O}_2(A)$... množina všech optimálních strategií 2. hráče ve hře $\Gamma(A)$.
- $\underline{V}(x) := \inf_{y \in Y} U(x, y) = \min_{y \in Y} \langle Ay, x \rangle$.
- $\overline{V}(y) := \sup_{x \in X} U(x, y) = \max_{x \in X} \langle Ay, x \rangle.$

14.1 Věta o minimaxu

Cena hry $\Gamma(A)$ existuje a oba hráči mají alespoň jednu optimální strategii.

Důkaz.

Dle Nashovy věty existuje Nashovo equilibrium (\hat{x}, \hat{y}) hry $\Gamma(A)$. Tudíž ze souvislosti Nashova equilibria a optimální strategie platí $\hat{x} \in \mathcal{O}_1(A), \, \hat{y} \in \mathcal{O}_2(A), \, v = U(\hat{x}, \hat{y}).$

14.2 Lemma o omezení na standardní bási

Značme

- vektory standardní báse v \mathbb{R}^m symboly e_1, \dots, e_m ;
- vektory standardní báse v \mathbb{R}^n symboly $f_1,\dots,f_n.$

Pak

$$\underline{V}(x) = \min_{j \in \{1, \dots, n\}} \langle Af_j, x \rangle,$$
$$\overline{V}(x) = \min_{i \in \{1, \dots, m\}} \langle Ay, e_i \rangle$$

Důkaz.

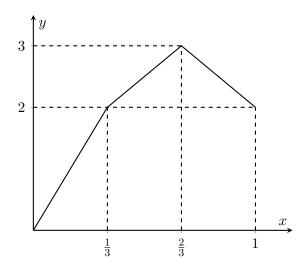
$$\underline{V}(x) = \min_{y \in Y} \langle Ay, x \rangle, Y = \operatorname{conv}(\{f_1, \dots, f_n\}). \text{ ext } Y = (\{f_1, \dots, f_n\}).$$

Ať $x \in X$ je dáno. Pak $y \in Y \mapsto \langle Ay, x \rangle$ je lineární, a proto nějaký krajní bod je bodem minima.

Obdobně $\overline{V}(x)$.

14.3 Grafické řešení hry $\Gamma(A)$ s maticí $2 \times n$

Je dána hra $\Gamma(A)$, kde $A=\begin{bmatrix} 4 & 2 & 6 \\ 1 & 5 & 0 \end{bmatrix}$.

14.4 Tvrzení o kladnosti komponent matice A

Nechť $E \in \mathbb{M}_{m,n}(\mathbb{R})$ je matice samých jedniček $\left(\text{tj. } E = \begin{bmatrix} 1 & 1 & \dots & 1 \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ 1 & 1 & \dots & 1 \end{bmatrix}\right)$, $v \in \mathbb{R}$ je cena hry $\Gamma(A)$ a $c \in \mathbb{R}$. Potom $\mathcal{O}_1(A) = \mathcal{O}_1(A + cE)$, $\mathcal{O}_2(A) = \mathcal{O}_2(A + cE)$ a cena hry $\Gamma(A + cE)$ je v + c. Důkaz.

Vezměme si

$$\hat{x} \in \mathcal{O}_1(A) \text{ a } \hat{y} \in \mathcal{O}_2(A)$$

$$\updownarrow$$

$$\langle A\hat{y}, x \rangle \leq \langle A\hat{y}, \hat{x} \rangle \leq \langle Ay, \hat{x} \rangle \quad \forall x \in X \, \forall y \in Y$$

Tedy (\hat{x}, \hat{y}) je sedlový bod, kde f z definice je funkce úžitku, která je dána skalárním součinem.

$$\langle A\hat{y},x\rangle + c \leq \langle A\hat{y},\,\hat{x}\rangle + c \leq \langle Ay,\hat{x}\rangle + c \quad \forall x\in X\,\forall y\in Y$$

$$\left(\langle Ey,x\rangle \right) = \left\langle \begin{bmatrix} 1\\ \vdots\\ 1 \end{bmatrix},x\right\rangle = 1 \quad \forall x\in X\,\forall y\in Y$$

$$\langle A\hat{y},x\rangle + c\langle E\hat{y},x\rangle \leq \langle A\hat{y},\hat{x}\rangle + c\langle E\hat{y},\hat{x}\rangle \leq \langle Ay,\hat{x}\rangle + c\langle Ey,\hat{x}\rangle \quad \forall x\in X\,\forall y\in Y$$

$$\left(\langle A+cE\rangle\hat{y},x\rangle \leq \langle (A+cE)\hat{y},\hat{x}\rangle \leq \langle (A+cE)y,\hat{x}\rangle \quad \forall x\in X\,\forall y\in Y \right)$$

Což je nutně ekvivalentní s

$$\hat{x} \in \mathcal{O}_1(A + cE), \ \hat{y} \in \mathcal{O}_2(A + cE).$$

Cena hry $\Gamma(A+cE)$ je

$$\langle (A+cE)\hat{y},\hat{x}\rangle = \underbrace{\langle A\hat{y},\hat{x}\rangle}_{=v} + c\underbrace{\langle E\hat{y},x\rangle}_{=1} = v+c. \quad \Box$$

14.5 Souvislost maticové hry a lineárního programování

Množina $\mathcal{O}_1(A)$ je množina všech řešení úlohy

maximalisujte
$$\min_{\substack{j \in \{1, \dots, n\} \\ \text{za podmínky}}} \langle Af_j, x \rangle$$

$$\sum_{i=1}^m x_i = 1,$$

$$x \ge 0.$$

$$(U1)$$

Množina $\mathcal{O}_2(A)$ je množina všech řešení úlohy

minimalisujte
$$\max_{i \in \{1,\dots,m\}} \langle Ay, e_i \rangle$$
 za podmínky
$$\sum_{j=1}^{n} y_j = 1,$$

$$y \ge 0.$$

$$(U2)$$

Takové úlohy ale můžeme přepsat (například přepišme U1):

maximalisujte
$$w$$
 za podmínky $\min_{j\in 1,\dots,n} \geq w,$
$$\sum_{i=1}^m x_i = 1,$$
 $x\geq 0.$

Což ale stále jde přepsat:

maximalisujte
$$w$$
 za podmínky $\langle Af_j,x\rangle\geq w \quad \forall j\in\{1,\dots,n\}\,,$
$$\sum_{i=1}^m x_i=1,$$
 $x>0.$

Můžeme uvážit jen w > 0, neboť A má všechny komponenty kladné (tj. $\langle Af_j, x \rangle > 0 \quad \forall j$).

minimalisujte
$$\frac{1}{w}$$
za podmínky
$$\left\langle Af_j,\frac{x}{w}\right\rangle \geq 1 \quad \forall j\in\{1,\dots,n\}\,,$$

$$\sum_{i=1}^m\frac{x_i}{w}=\frac{1}{w},$$

$$\frac{x}{w}\geq 0, \qquad w\geq 0.$$

Označme si $\mathbb{1}_k = (1,\ldots,1)^T \in \mathbb{R}^k$. Také uvažme substituci $\xi = \frac{x}{w}$.

$$\sum_{i=1}^{m} \frac{x_i}{w} = \frac{1}{w} = \langle \frac{x}{w}, \frac{1}{w} \rangle$$

Tudíž konečně

minimalisujte
$$\langle \xi, \mathbb{1}_k \rangle$$
 za podmínky $\langle Af_j, \xi \rangle \ge 1 \quad \forall j \in \{1, \dots, n\},$ $\xi \ge 0.$

což je krásná úloha lineárního programování.

Můžeme ještě přepsat na maticový zápis

minimalisujte
$$\langle \xi, \mathbb{1}_k \rangle$$

za podmínky $A^T \xi \geq \mathbb{1}_n, \begin{cases} \xi \geq 0. \end{cases}$

Stejným postupem získáme i přepis U2.

$$\begin{array}{ll} \text{maximalisujte} & \langle \eta, \mathbb{1}_k \rangle \\ \text{za podmínky} & A\eta \leq \mathbb{1}_m, \\ & \eta \geq 0. \end{array} \right\} (D)$$

Pozorování. Úlohy jsou vzájemně duální.

14.6 Příklad na vztah maticové hry a LP

Je dána hra $\Gamma(A)$ s maticí hry

$$A = \begin{bmatrix} 3 & 1 & 5 \\ 2 & 4 & 3 \end{bmatrix}.$$

Jaká je optimální strategie 1. a optimální strategie 2. hráče?

Matice A už má všechny komponenty kladné, tudíž nemusíme přičítat nějakou konstantu c.

minimalisujte
$$\xi_1 + \xi_2$$
 maximalisujte $\eta_1 + \eta_2 + \eta_3$ za podmínky
$$\begin{bmatrix} 3 & 2 \\ 1 & 4 \\ 5 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \xi_1 \\ \xi_2 \end{bmatrix} \ge \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix},$$
 za podmínky
$$\begin{bmatrix} 3 & 1 & 5 \\ 2 & 4 & 3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \eta_1 \\ \eta_2 \\ \eta_3 \end{bmatrix} \le \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix},$$
 $\xi \ge 0.$ $\eta \ge 0.$

Vybereme si jednu z těchto úloh, ideálně tu jednodušší. Tou bude druhá, tedy maximalisační, úloha.

A tedy: $\eta_1 = \frac{9}{30} = \frac{3}{10}$, $\eta_2 = \frac{1}{10}$, $\eta_3 = 0$.

$$\implies \hat{x} = \frac{1}{2} \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}$$

$$\hat{y} = \frac{1}{4} \begin{bmatrix} 3 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

 $\xi_1 = \frac{6}{30} = \frac{1}{5}, \xi_2 = \frac{1}{5}$

15 Řešená vzorová písemka

15.1 Konvexní funkce

Je dána funkce

$$f(x_1, x_2, x_3) = e^{x_3} + x_1^2 - 2\alpha x_1 x_2 + x_2^4$$

kde $\alpha \in \mathbb{R}$ je parametr.

- (a) Pro jaké hodnoty parametru α je f konvexní?
- (b) Ukažte, že pro $\alpha = 0$ je množina

$$M = \{(x_1, x_2, x_3)^T \in \mathbb{R}^3 \mid f(x_1, x_2, x_3) \le 1, x_1 \ge 0, x_2 \ge 0\}$$

konvexní.

(a) Určíme definitnost Hessiánu funkce. Pokud bude positivně (semi)definitní, funkce bude (ne)ryze konvexní.

$$f'(x_1, x_2, x_3) = \begin{pmatrix} 2x_1 - 2\alpha x_2, -2\alpha x_1 + 4x_2^3, e^{x_3} \end{pmatrix}$$
$$f''(x_1, x_2, x_3) = \begin{bmatrix} 2 & -2\alpha & 0\\ -2\alpha & 12x_2^2 & 0\\ 0 & 0 & e^{x_3} \end{bmatrix}$$

Použijme Sylvesterova kritéria k určení definitnosti.

$$|2| = 2 \ge 0$$

$$\begin{vmatrix} 2 & -2\alpha \\ -2\alpha & 12x_2^2 \end{vmatrix} = 24x_2^2 - 4\alpha^2 \ge 0 \iff 6x_2^2 \ge \alpha^2 \text{ ...což lze zajistit jen tehdy, když } \alpha = 0, \text{ protože nemůžeme omezit hodnoty } x_2.$$

A proto funkce f bude konvexní právě tehdy, když $\alpha = 0$.

(b) Z předchozího bodu víme, že funkce f je konvexní právě tehdy, když $\alpha = 0$. Podmínka $f(x_1, x_2, x_3) \leq 1$ je pouhá dolní úrovňová množina. A ta je určitě konvexní, protože je původní funkce f konvexní za těchto podmínek.

Zbylé podmínky $x_1 \ge 0$ a $x_2 \ge 0$ jsou rozhodně konvexní.

A protože průnik zachovává konvexitu, tak průnik těchto 3 podmínek je stále konvexní. Množina M je tedy konvenxí.

15.2 Metoda nejmenších čtverců

Necht

$$A = \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 2 & -2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{a} \quad b = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix}.$$

Nalezněte všechny body minima funkce $f(x) = ||Ax - b||^2$ na \mathbb{R}^2 .

Pokusíme se použít $(A^TA)^{-1}A^TAx = (A^TA)^{-1}A^Tb$.

$$A^{T}A = \begin{bmatrix} -1 & 2 & 0 \\ 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & 0 \\ 2 & -2 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 5 & -4 \\ -4 & 5 \end{bmatrix}$$

$$\det(A^T A) = \begin{vmatrix} 5 & -4 \\ -4 & 5 \end{vmatrix} = 25 - 16 = 9 > 0 \dots$$
 existuje inverze.

82

$$(A^T A)^{-1} = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & 5 \end{bmatrix}$$

$$\hat{x} = (A^T A)^{-1} A^T b = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & 2 & 0 \\ 0 & -2 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \\ 0 \end{bmatrix} = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} 5 & 4 \\ 4 & 5 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 \\ -4 \end{bmatrix} = \frac{1}{9} \begin{bmatrix} -1 \\ -8 \end{bmatrix}$$

15.3 KKT podmínky

Je dána úloha

minimalisujte
$$-2x_1 + x_2$$

za podmínek $x_1 - x_2 \le 0$, $x_1^2 + x_2^2 \le 8$.

- (a) Napište KKT podmínky pro tuto úlohu.
- (b) Ověřte, že KKT podmínky jsou splněny v bodě $\begin{bmatrix} 2 \\ 2 \end{bmatrix}$.
- (c) Využitím KKT podmínek zdůvodněte, proč $\begin{bmatrix} 2 \\ 2 \end{bmatrix}$ je řešení zadané úlohy.

15.4 Smíšené rozšíření maticové hry

Nechť $\Gamma(A)$ je smíšené rozšíření maticové hry s maticí hry

$$A = \begin{bmatrix} 2 & 0 & 3 \\ -1 & 1 & 2 \\ 1 & 3 & 0 \end{bmatrix}.$$

Pomocí úlohy lineárního programování nalezněte cenu hry $\Gamma(A)$ a optimální strategii prvního hráče.